

**BEN JIJ OOK
EEN DISCIPEL?**

door

J. A. Baaijens

KAPELLE - 1999

Ben je ook een discipel?

In dit boek worden jongeren op een bijzondere wijze benaderd met de heilzame boodschap van Gods Woord.

Uit ervaring is gebleken dat de vele vergelijkingen en voorbeeldverhalen zelfs de jongere tieners aanspreken.

Er is getracht hierin zoveel mogelijk aan te sluiten bij hun leef- en denkwereld.

In dit boek wordt aan jou uitgelegd hoe je een echte discipel of leerling van de Heere Jezus Christus wordt.

Je wordt uitgenodigd en opgeroepen om tot een genadig God te gaan, in de geopende weg die Hij je in Zijn Woord voorstelt.

Je mag gaan op Zijn beloften, en komen zoals je bent, om door Gods genade voor eeuwig te worden gered.

Achter het verzoenend bloed van Christus is er een veilige schuilplaats voor jongeren en ook ouderen - jullie worden aangespoord om door het geloof daarheen te vluchten...

Bij de 11 hoofdstukken zijn gespreksvragen gevoegd voor bijbelstudie en verdere doordenking.

Tekst op het kaft van de uitgave van uitgeverij Groen in 2000:

'Volg Mij'.

Zet deze uitspraak van Jezus jou ook vaak aan het denken?

'Volg Mij'.

Vind jij het moeilijk om Jezus te volgen?

'Volg Mij'.

Denk je dat Jezus ook jou roept?

In dit boek zoekt Baaijens, samen met jou, een weg in het leven.

Veel voorbeelden uit het dagelijks leven zul je herkennen. De auteur zet je aan het denken over de rijkdom van het discipelschap. Daarnaast schetst hij een beeld (van het gevaar) van de zonde. Ook laat hij zien hoe veilig de weg is achter Jezus Christus aan.

De gespreksvragen aan het einde van elk hoofdstuk geven een aanzet om er met anderen over te praten, om het discipel-zijn te leren en het in praktijk te brengen.

J.A. Baaijens (1956) is godsdienstdocent en heeft diverse publicaties op zijn naam staan.

Ben jij ook een discipel?

Hoe word je een leerling en volgeling van de Heere Jezus?

Inhoudsopgave

1. JE WORDT GENODIGD

HET VULKAAN-EILAND - DE HEERE IS NOG NABIJ - EEN KIND
DAT Z'N MOEDER NIET KON HERKENNEN - REAGEREN EN KOMEN -
GESPREKSVRAGEN

2. EEN UITNODIGING TOT GODS GENADEVERBOND

REFORMATORISCHE GELOOFSLEER -
DE ARTS EN DE HEROINEVERSLAAFDE - GESPREKSVRAGEN

3. ONGEHOORZAAMHEID

TWEE ZONEN - GEHOORZAAM OF ONGEHOORZAAM? - NIET ALLEEN
BIDDEN OM EEN NIEUW HART - DE EIGENWIJZE LANDBOUWER -
SCHADELIJKE GEVOLGEN - NEEM ER ACHT OP -
DE SCHOONHEIDSKONINGIN - GESPREKSVRAGEN

4. DE ZONDE

LIEFDE TOT DE ZONDE - GENEIGD TOT HET KWADE - AFBLIJVEN!
- GESPREKSVRAGEN

5. DE VERLEIDING

NIET OPETEN! - SLACHTOFFER!?! - BESTRIJD TOEGELATEN
ZONDEN! - SLAVERNIJ OF VRIJHEID? - STAAN IN DE RUIMTE –
VRIJHEID IN GEBONDENHEID - INNERLIJKE STRIJD -
ONNO DE VERSLAAFDE - GESPREKSVRAGEN

6. OPSTAND EN ZELFHANDHAVING VERLIEZEN!

VOOR STRAF AFGEZET IN DE WOESTIJN - ONGELOVIGE
ZELFHANDHAVING - ZOEK DE HEERE VROEG! - LAAT JE
OVERMEESTEREN! - DE BELEGERDE HOOFDSTAD - KOMEN IN
GODS WEG - NAÄMAN DE SYRIËR - EEN VERNEDERENDE WEG -
GESPREKSVRAGEN

7. WET EN EVANGELIE

DE WET ALS TUCHTMEESTER - IN DE HANDEN VAN
DE HEELMEESTER - TIJDENS DE PINKSTERDAG -
NIET DOOR GOEDE WERKEN - DE GEBROKEN VAAS -
GESPREKSVRAGEN

8. ZONDEN BELIJDEN

DE GESTOLEN SKIELERS - SPIJT OF BEROUW? - EEN HARDE
VADER EN EEN LIEFDEVOLLE MOEDER - CHRISTUS EN ZACHEUS -
EEN BELEDIGDE LERAAR - EXCUSES AANBIEDEN! - GESPREKSVRAGEN

9. OP DE WEG VAN DE BELOFTEN

GAAN ROND JERICHO - RACHAB EN HET RODE KOORD -
ISRAËL VOOR DE RODE ZEE - GA UIT STAD VERDERF! -
DE BELOFTE VAN DE RIJKE BUURMAN - DE GOEDE LANDHEER
EN ZIJN BOEREN - GETROUWE DIENSTKNECHTEN - GESPREKSVRAGEN

10. EEN GEOPENDE WEG

EEN GEOPEND HART - OPWEKKENDE EN OPZOEKENDE LIEFDE -
EEN AUTO-BOTSING DOOR EEN KIND - EEN KLEINE DIEF - WAGEN... EN
WINNEN! - EEN GOEDERTIEREN KONING - EEN ONS VOORGESTELDE WEG –
OM OP TE GAAN - CHRISTUS IS DE WEG!- CHRISTUS ALLEEN –
GESPREKSVRAGEN

11. EEN VEILIGE SCHUILPLAATS

VEILIG ACHTER HET BLOED - VEILIG IN EEN RODEKRUISAUTO -
EEN ONVEILIG SPINNEWEB - SCHUIL ACHTER EEN VEILIG SCHILD!
EEN BOSBRAND IN AFRIKA - VEILIG DOOR HET OFFER -
HET REINIGEND BLOED - OM ONS TE GENEZEN -
EEN MIDDEL TEGEN HET ZONDEVIRUS - GA OP DE GOEDE WEG...
- GESPREKSVRAGEN

1. Je wordt genodigd

Lezen: Handelingen 17

Paulus heeft het Evangelie verkondigd te Athene in Griekenland. In Hand.17:30 lezen we dat hij de toehoorders daar heeft voorgehouden: "God dan, de tijden der onwetendheid overzien hebbende, verkondigt nu alle mensen alom, dat zij zich bekeren."

Deze boodschap geldt dus ook voor ons. Dit is het waartoe Gods Woord ons oproept. De Heere wil ons hierin aktiveren om ons berouwvol tot Hem te wenden, om vergeving van zonden te mogen ontvangen. Je moet geloven dat dit Gods boodschap is, die ook speciaal tot jou is gericht.

Daarvoor had Paulus het Evangelie verkondigd in de plaatsen Thessalonica en Berea. Er waren te Thessalonica mensen die geloofden, maar er waren ook de Joden, die het Evangelie ongehoorzaam waren (zie Hand.17:4-5). Deze Joden hadden geen liefde tot de waarheid en bleven door een satanische leugengeest in ongelooft en dwaling. Paulus heeft het in de tweede brief aan de Thessalonicensen over mensen die verloren gaan, "daarvoor dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden" (2 Thess.2:10). Let hier op! Omdat deze mensen de waarheid niet hadden aanvaard, zond God hun een kracht der dwaling, dat zij de leugen geloofden (lees maar in vers 11).

Leg je de boodschap van het Evangelie steeds maar weer naast je neer, dan gaat de zaligheid ook aan je voorbij. Op den duur zul je dan steeds meer verstrikt raken in zonden, ongelooft en lijdelijkheid. Voor het zicht zul je dan misschien nog wel een nette en orthodoxe kerkganger zijn, maar je zult ten onder gaan als een ongelovige zondaar. Wees daarom als de Joden te Berea, die edeler waren dan die te Thessalonica, "als die het woord ontvingen met alle toegenegenheid, onderzoekende dagelijks de Schriften, of deze dingen alzo waren (Hand.17:11)". Het gevolg was dan ook dat velen uit hen geloofden.

Het vulkaaneiland

We gaan in gedachten naar een mooi, vruchtbaar eiland, ergens in de Middellandse Zee. Het eiland bestaat niet echt - het is maar een denkbeeldig eiland. Ik plaats het eiland ergens onder Italië. Je weet misschien wel dat er eilanden zijn ontstaan door vulkaan-uitbarstingen. Ook dit eiland is meer dan duizend jaar geleden boven water gekomen door een enorme vulkaan-uitbarsting. Het eiland is daarom niet zo groot. Rondom een omhooggestuwde steile heuvel bevindt zich een vruchtbare rand van

lava-aarde. Het is een prachtig eiland om te zien. In de loop van de tijd hebben zich een aantal mensen gevestigd rondom de vulkaanheuvel. Overal zien we vruchtbomen beladen met heerlijke zuidvruchten.

Bij het grootste dorp is een haventje met een lange aanlegsteiger aangelegd. Dit is wel nodig, want jaarlijks bezoeken duizenden toeristen het bezienswaardige eiland. De bevolking heeft er wel bij gevaren en overal zie je luxe villa's staan, met mooi aangelegde tuinen en een prachtig uitzicht op zee.

Als je op de top van de vulkaanheuvel staat kun je naar beneden kijken in de diepe krater. In deze krater bevindt zich nog steeds hete, vloeibare lava. Af en toe schieten kleine vlammetjes uit de lava omhoog en er zijn steeds wel rookwolken te zien, die boven de heuvel uit warrelen. Soms zijn deze rookwolken donkerder en groter, maar meestal zijn er maar dunne rooksiertjes te zien. Dit proces zet zich nu al honderden jaren voort. Op het eiland verwacht men echt geen nieuwe vulkaan-uitbarsting meer. Vooral de oude bewoners van het eiland zijn goed op de hoogte van de ontwikkelingen binnen de krater. Zij stellen de mensen op het eiland gerust als de vulkaan weer wat meer gaat roken. Ze hebben dit al zo vaak meegemaakt in hun lange leven.

De laatste tijd is het echter wel raak. Af en toe stijgen donkere, zware wolken omhoog uit de krater. Soms schieten er zelfs enkele vuurvlammen boven de heuveltop uit. Toeristen vertellen het op het vasteland van Italië en ook deskundigen bespreken de veranderingen. Er wordt een hooggeschoolde vulkanoloog naar het eiland gestuurd om eens poolshoogte te nemen van de situatie. De geleerde arriveert op de aanlegsteiger van het grootste dorp. Zwaar bepakt met moderne (meet)apparatuur loopt hij door het dorp. De mensen komen nieuwsgierig naar hem toe. Als hij de reden van z'n komst vertelt, schieten en een aantal in de lach. Ze vinden het grote onzin dat er zoveel moeite wordt gedaan om de vulkaan te onderzoeken. Enkele bejaarde inwoners van het eiland hebben allang gezien dat er weer niets aan de hand is. Die hebben er tenminste verstand van. Wat denkt die geleerde professor eigenlijk wel! De meeste eilandbewoners hebben niet zoveel op met al die geleerdheid en die universiteitstheorieën. Als je vele jaren bij de vulkaan hebt gewoond weet je het natuurlijk veel beter... Ze roepen het de geleerde toe: "Ga maar weer gauw terug naar je universiteit! Dit is allemaal tijdsverspilling. Je wilt zeker een beetje belangrijk doen met al die apparatuur en ons "de ogen uitsteken" met die telescooplenzen en die uitschuifbare stangen. Wij weten echt wel wat er met die vulkaan aan de hand is. Er is nog geen vuiltje aan de lucht met die donkere rookwolken." Nou, daar kan de onderzoeker het dan mee doen... Hij laat zich echter niet zomaar uit het veld slaan en gaat gewoon in z'n eentje naar de heuveltop. De mensen gaan weer verder met hun werk en bezigheden, terwijl ze niet zoveel aandacht meer besteden aan die geleerde bezoeker.

Aan het eind van de middag komt de geleerde echter in paniek van de heuvel rennen. Hij gebaart wild met z'n handen en roept de mensen bij elkaar voor het verenigingsgebouw. Hij heeft een zeer belangrijke mededeling te doen. Snel worden de eilandbewoners bij elkaar verzameld. Hij schreeuwt het daarna uit: "De vulkaan staat op springen!!! We moeten zo snel mogelijk maken dat we weggkomen van het eiland... Jullie moeten me geloven, want m'n onderzoeken hebben dit duidelijk uitgewezen."

Hij legt het één en ander uit en maant de mensen aan zich te haasten, want binnen zeer korte tijd kan de vulkaan al tot uitbarsting komen. Slechts een grote, losse steenachtige prop houdt de zaak nog tegen. De bewoners zijn nu toch wel ge-

schrokken van deze mededeling. Wat nu te doen? Gauw gaan een paar bejaarde "praktijkdeskundigen" de heuvel op, om de zaak ook eens grondig te bekijken. De mensen wachten gespannen hun terugkeer af. Als ze weer in de buurt komen wuiven ze met een glimlach de gevaren van zich af. "Allemaal onnodige paniek," roepen ze het de mensen toe. "Laat die geleerde professor maar gauw teruggaan naar z'n veilige vasteland," gaan ze verder, "want dan kunnen wij hier tenminste rustig verder leven." Volgens de oude baasjes hebben ze deze toestand met de vulkaan al drie of vier keer in hun leven meegemaakt, maar iedere keer ging het weer gewoon over. De meeste bewoners weten nu genoeg. Ze gaan terug naar hun huizen, nadat de paniekerige professor goed is aangezegd dat hij op deze manier hier niet meer terug hoeft te keren met die bangmakerij.

De geleerde weet niet hoe hij het heeft. Hij ziet al die onverschillige mensen, maar ook die kleine lachende kinderen. O, wat verschrikkelijk, denkt hij, moeten nu al deze mensen straks omkomen in een zee van hete lava?! Hij haast zich onthutst naar de aanlegsteiger. Slechts enkele gezinnen gaan snel hun spullen pakken om ook zo spoedig mogelijk te vertrekken. De geleerde keert terug naar z'n huis in Italië, maar hij kan het niet verdragen dat nu al die mensen daar spoedig zullen omkomen. Hij moet wat doen om ze te redden, al kost het hem z'n hele vermogen! Hij neemt zo snel mogelijk een hypotheek op z'n huis, verkoopt z'n dure auto en neemt al z'n spaargeld op. Voor een groot bedrag huurt hij een kolossaal passagiersschip en laat deze gaan naar het eiland. Niet lang nadat hij het eiland heeft verlaten, is hij er weer. Het grote schip wordt afgemeerd voor de aanlegsteiger. Op de voorplecht van het grote witte schip staat nu de geleerde. De nieuwsgierige eilandbewoners zijn massaal naar de aanlegsteiger gekomen om het opvallende schip te zien. Zo'n groot schip is er nog nooit bij hun eiland geweest. De professor legt hun uit wat hij heeft gedaan en wat hij er voor over heeft om de eilandbewoners te overtuigen en te behouden. Velen raken nu onder de indruk van zijn handelen en woorden. Ja, overleggen ze, als hij er zoveel voor over heeft, moet hij toch wel gelijk hebben. Ze pakken ijlings hun belangrijkste spullen bij elkaar en gaan aan boord van het passagiersschip. De geleerde blijft maar aandringen en verzoekt de mensen vooral haast te maken, voordat het te laat is... Vanwege het dreigend uitbarstingsgevaar mag het schip daar niet te lang blijven liggen bij die aanlegsteiger. De berg rookt gevaarlijk, maar toch is er nog geen verandering te bespeuren in de toestand van de vulkaan.

Een behoorlijk aantal eilandbewoners raakt niet onder de indruk van alles wat de geleerde heeft gedaan en gezegd. Deze mensen geloven hem gewoon niet. Ze houden zich bij de mening en overtuiging van de bejaarde "praktijkmensen". Ze sluiten hun ogen voor het gevaar en denken dat het allemaal best wel mee zal vallen. Dat het een storm is in een glas water en dat het allemaal weer over zal gaan.

Als niemand meer mee wil met het schip, wordt er haast gemaakt met het vertrek. De kapitein wil geen tijd meer verliezen. Hij wil niet langer dan nodig is in gevaar verkeren. Het schip vaart weg. De geleerde heeft nu alles gedaan wat in z'n vermogen ligt om de eilandbewoners te waarschuwen en te helpen. Nu is het voor de achterblijvers hun eigen schuld als ze omkomen. Twee dagen nadat het passagiersschip is vertrokken, komt de vulkaan tot een vreselijke uitbarsting. De grote prop die de stuwende massa nog tegenhield wordt zelfs uit de krater geslingerd. Alles gebeurt in zeer korte tijd. Er is geen redden meer aan. De "ongelovige" eilandbewoners komen helaas om. Hadden ze maar geluisterd...

De geestelijke les in dit "voorbeeldverhaal" zal je wel duidelijk zijn. Het lijkt wel wat op de geschiedenis van de zondvloed en de ark van Noach in Genesis 6 en 7. Het gaat over "geloven of niet-geloven". Zo is het ook gesteld met onze houding ten opzichte van Gods Woord en het Evangelie. Als we het niet geloven, maken we ook geen aanstalten om de toekomstige toorn te ontvliden. De Christen in de Christenreis geloofde de boodschap dat stad Verderf ten onder zou gaan, en hij ontvluchtte deze zondige plaats. Zo moet jij ook, als je nog in een onbekeerde, zondige staat verkeert, trachten om zo spoedig mogelijk uit deze verschrikkelijke toestand te geraken. In eigen kracht zul je dit niet kunnen, maar gelukkig nodigt de Heere je in Zijn Evangelie om tot Hem te komen. Hij komt met Zijn reddend "Evangelieschip" tot je. De Heere Jezus Christus is de enige Ark van het behoud. Alleen in deze Ark is er maar redding en schuiling mogelijk tegen de toorn van God, die eens zal ontbranden tegen alle ongelovigen en goddelozen, die de Evangelie-nodigingen in de wind hebben geslagen. Neem daarom als een ellendige vluchteling de toevlucht tot de Heere Jezus, de enige Schuilplaats voor schuldige zondaren.

De Heere is nog nabij...

Denk toch niet dat de Heere te ver van je is verwijderd.

In Hand.17:27 lezen we over Gods nabijheid tot Zijn schepselen: "Opdat zij de Heere zouden zoeken, of zij Hem immers tasten en vinden mochten; hoewel Hij niet ver is van een ieder van ons." Als de Heere als Schepper al zo dicht bij ons is, dan komt Hij zeker dicht bij je in Zijn heilbrengend Evangelie, door Zijn Zoon, de Heere Jezus Christus. De engel sprak tot Jozef: "Ziet, de maagd zal zwanger worden, en een Zoon baren, en gij zult zijn naam heten Emmanuël; hetwelk is, overgezet zijnde, God met ons (Mt.1:23)." Ja, hierin mag je zien dat God niet ver van ons is.

Als je wordt uitgenodigd om iets te tasten, dan is het bedoelde voorwerp vlak in de buurt of zelfs binnen handbereik. Je kunt het door aanraking voelen. Als je in het duister tast, dan verkeer je geheel in onzekerheid, maar het Evangelie is geen duistere zaak... Gods waarheid brengt ons licht en zekerheid. Wij zijn van nature duisternis en daarom moeten tot het Licht komen. De Heere roept je in Zijn Evangelie om tot Hem te komen. Kom uit je duisternis! God roept iemand terwijl hij nog in de duisternis verkeert. Hij roept uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht (zie 1 Petr.2:9).

Hoor je Zijn stem dan niet in het Evangelie?! Zoek Hem dan nu, terwijl Hij te vinden is... Een jongen die angstig in een donkere ruimte ronddwaalt, probeert tastend een uitweg te vinden. Ineens hoort hij een stem, die hem toeroept: "Hé, kom hierheen, deze kant uit!" De dwalende jongen loopt voorzichtig de kant uit vanwaar het stemgeluid kwam, terwijl hij met zijn handen al bewegend voor zich uit tast en zoekt. Houd dit beeld maar voor je. Als je verlost wil worden uit je ellende, ga dan al tastend en zoekend tot de Heere... Volg Zijn richtlijnen op. Zelf weet je de weg niet. Het kan allemaal duister om je heen lijken - probeer dan niet je eigen weg te gaan of te vinden, maar luister goed naar de boodschap van Gods Woord. Hij roept je uit de duisternis naar Zijn Licht. Luister maar goed naar Gods boodschap in Jer.6:16: "Zo zegt de HEERE: Staat op de wegen, en ziet toe, en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg zij, en wandelt daarin; zo zult gij rust vinden voor uw ziel..."

De Heere nodigt je, opdat je Hem zou zoeken, of je Hem immers zou mogen tasten en vinden, hoewel hij niet ver van je is. Hij steekt als het ware Zijn reddende hand naar je uit, terwijl je daar in je ellendige duisternis ronddwaalt. Merk Zijn liefde tot jouw behoud toch op!

Een kind dat zijn moeder niet kon herkennen

Ik las van een gelovige moeder die een zwakzinnige kind had. In het begin was dit nog niet duidelijk. De moeder merkte dat het kind steeds maar niet op haar liefdebewijzen reageerde. Het zendingsechtpaar Don en Deyon Stephens verkeerde in Zwitserland en hun kind werd daar voor onderzoek in een ziekenhuis opgenomen. Tijdens dit onderzoek kwam de moeder regelmatig bij haar zoontje John Paul op bezoek, maar het kind toonde geen spoor van herkenning. Dit was hard voor het moederhart.

Moeder Deyon vertelde later aan iemand dan ze op een dag in tranen naar de Heere ging, omdat ze teleurgesteld was dat ze maar heel weinig contact kon krijgen met haar zoontje. Ze sprak tot Hem in haar gebed: "Heere, hij herkent me niet eens. Als ik hem niet voed, liefde geef en aankleed, gaat hij dood. Maar hij geeft er niet eens blijk van dat hij mij kent of weet dat ik er ben." De christin die haar aanhoorde, verhaalt ons verder: "Ze vroeg aan de Heere of het niet mogelijk was dat John Paul zelfs maar een klein beetje kon reageren op de enorme liefde die ze voor hem gevoelde. Een minieme herkenning. Het draaien van zijn hoofdje. Een glimlach misschien."

Deyon vervolgde: "Maar op dat moment gebeurde er iets anders: ik kreeg een openbaring van het verlangen van God naar een relatie met zijn kinderen. John Paul kon niet reageren. Mensen willen vaak niet reageren op Gods liefde."

Zie je nu hoe erg het is als je niet reageert op de liefde en de zorg die de Heere aan je besteedt. Hoe pijnlijk moet het wel niet zijn voor de Heere dat mensen niet willen reageren op Zijn liefdevolle nodigingen en vrije aanbiedingen van genade.

Reageren en komen

De ongelovige Joden bestreden de Heere Jezus steeds weer met vijandige woorden. Toch zocht Christus ook hen te overtuigen van de waarheid. Hij deed dit ook opdat zij behouden zouden worden (Joh.5:34). Hij zocht zelfs het behoud van de vijandige farizeeën en Schriftgeleerden! Daarom mag je er zeker van uit gaan dat Hij jouw behoud zoekt als Hij in het Evangelie tot je komt. De Joden bleven echter volharden in hun ongeloof en hun vijandschap nam meer en meer toe. Christus vroeg deze Joden: "Waarom kent gij Mijn spraak niet?" Hij verklaarde hun daarbij: "Het is, omdat gij Mijn woord niet kunt horen." Zij konden het vanwege hun hardnekkig ongeloof niet begrijpen en aanvaarden. Ze wilden Christus' woorden per se niet accepteren.

Wat doe jij met het welmenende, vrije aanbod van Gods liefde en genade? De gehandicapte jongen John Paul kon niet reageren op de liefde van zijn moeder... maar wil jij dan niet reageren op de liefde van God?! Ken jij de spraak van Christus in het Evangelie dan niet? Begrijp je dan niet wat de Heere bedoelt, als hij je nodigt om Zijn discipel te worden, om als leerling bij Hem op school te komen?

Komen is gehoorzamen.

Komen is Hem alles laten doen

Komen is je door Hem laten leren.

Komen is jezelf aan Hem overgeven.

Komen is je door Hem laten behandelen.

Komen is je oude, zondige leven verlaten.

Komen is jezelf als zondaar aan Zijn voeten neer te leggen.

Komen is opstaan en als een verloren zoon tot je Vader gaan.

Komen is doen wat je niet wilt doen, en daarom ook niet kunt doen.

Komen is om genade vragen om te willen en te kunnen komen.

Komen is de genade die om genade smeekt.

Je komt omdat de Heere je dat vraagt.
Je komt omdat de Heere je daar van overtuigt.
Je komt omdat de Heere je te sterk wordt.
Je komt omdat je Zijn liefde gaat begrijpen.
Je komt omdat je Hem wil leren kennen en liefhebben.
Je komt omdat je Hem wil gehoorzamen.
Je komt omdat je Hem alles wil laten doen.
Je komt omdat je jezelf niet meer kunt helpen.
Je komt omdat je je oude, zondige leven wil verlaten.
Je komt omdat je verlangt om van je zonden te worden verlost.
Je komt omdat je naar de vergeving en liefde van God verlangt.

Om een discipel te mogen worden, moet je eerst komen.
Je hoeft jezelf niet op te dringen als een ongenodigde gast.
Je hoeft jezelf niet ongevraagd binnen te dringen.
Zoek eerst uit of je een uitnodiging hebt. Als je een zondaar bent dan is het Evangelie ook aan jou geadresseerd, en dan is de uitnodiging tot het heil dus ook tot jou gericht. Je moet komen zoals je bent; en als je nog onbekeerd bent, dan moet je gewoon komen als een schuldige zondaar. In Joh.5:25 lezen we dat doden de stem van de Zoon van God zullen horen, en die ze gehoord hebben zullen leven - en zo komen ook nu nog geestelijk doden tot leven.

Gespreksvragen

1. In Handelingen 17 lees je dat Paulus in verschillende plaatsen het Evangelie heeft verkondigd. Onderzoek eens hoe hij dit deed. (Zie: Hand.17:1-3, 13 en 17-31.)
Wat kunnen wij hiervan leren?
Waarom roept de Heere ook ons in deze teksten op?
2. Vergelijk nu eens de toestand van de mensen op het vulkaan-eiland met die van de mensen in de tijd van Noach en de ark. Welke lijnen kun je trekken naar de situatie van mensen die leven onder de verkondiging van het Evangelie?
3. Noem de verschillende reacties van de toehoorders?
(Lees: Hand.17:4-13, 18-21 en 32-34.)
Hoe was dit bij de bewoners van het vulkaan-eiland?
en bij Christen in de Christenreis?
Verklaar eens waarom deze mensen negatief of positief reageerden...
4. Hoe kan iemand het Evangelie ongehoorzaam zijn?
Kan aangeboden genade dan worden geweigerd?
Op welke wijze houdt de Heere rekening met onze reactie?
En waar kan dit op uitlopen?
(Je kunt hierbij betrekken: Hand.13:42-47,
2 Thess.10-12, Mark.6:1-6 en Joh.12:37-50.)

5. Wanneer reageer je positief op de nodigheden vanuit Gods Woord? (Onderzoek daarbij: Hand.17:4, 11-12 en 32-34.)
 Wat doe je bij deze teksten met de volgende kernwoorden: geloven, belangstelling, onderzoeken, kennis, volharding en(na)volgen?
6. Op welke wijze is de Heere dichtbij ons? (Zie: Hand.17:27 en Matth.1:23.)
 Wat betekent dit voor ons?
 Heb je Gods nabijheid voor jezelf wel eens ervaren?
7. Kun je de stem van de Heere (her)kennen in je persoonlijk leven? Hoe dan wel?
 En waarom heeft dit te maken met "reageren en komen"?

2. Een uitnodiging tot Gods genadeverbond

Lezen: Jesaja 55

In Jesaja 55 lezen we Gods uitnodiging tot Zijn genadeverbond. Of je nu een dorstige zondaar bent of dorst naar de zonde, je bent één van de dorstigen die worden genodigd in het eerst vers. Zie daarom de volgende Bijbelteksten als een persoonlijke uitnodiging, ook tot jou gericht. In de eerst drie verzen word je duidelijk uitgenodigd om te komen. Zo nodigt de Heere ons ook in Nieuwe Testament om te komen. Lees dit onder meer maar eens in de volgende teksten: Matth.11:28, 19:21, 22:4, Joh.6:35+37, 7:37, Openb.22:17.

Als je net als de ongelovige en vijandige Joden weigert om tot Christus te komen, dan geldt het ook voor jou, wat de Heere Jezus tot hen sprak: "En gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het leven moogt hebben (Joh.5:40)."

Reformatorische geloofsleer

Je wordt in dit boek op een bijzondere, radicale wijze benaderd. Door middel van veel eenvoudige voorbeelden houd ik je de bijbelse boodschap indringend voor. Deze voorstelling van zaken is overeenkomstig reformatorische leerstellingen. Ik zal dit aantonen vanuit het onder ons bekende vragenboekje over de geloofsleer van ds. A. Hellenbroek (1658-1731). Daarin kun je ook leren hoe je een discipel (volgeling of leerling) van de Heere Jezus wordt. In het hoofdstuk over de sacramenten wordt gevraagd: "Wat moeten de gedoopten doen?" Ds. Hellenbroek geeft dan als antwoord: "Onderzoeken of zij zich geheel aan God hebben overgegeven."

In hoofdstuk XI behandelt hij het genadeverbond. De Heere God komt hierin in Zijn genade tot gevallen zondaren. Wat Hij in dit verbond eist, belooft Hij ook, namelijk het geloof in de Heere Jezus Christus. We zullen eerst nagaan hoe iemand volgens deze geloofsleer als leerling op de school van Christus komt. Bedenk daarbij dat de Heere ook jou in Zijn Woord uitnodigt om een discipel van Hem te worden!...

Ds. Hellenbroek leert ons in dit hoofdstuk:

Vraag 9: Hoe gaat de zondaar over in dit verbond?

Antwoord:

1. God komt eerst tot hem, wanneer Hij de zondaar vriendelijk nodigt en bidt. 2 Kor.5:20: "Wij bidden van Christus' wege: Laat u met God verzoenen."
2. De Heere doet dit met grote ernst en oprechtheid. Ezech.33:11: "Maar daarin heb Ik lust, dat de goddeloze zich bekere van zijn weg en leve."
3. God neemt al de bezwaren van de zondaar weg. Jes.55:2: "Hoort aandachtig naar Mij en eet het goede en laat uw ziel in vettigheid zich verlustigen."

Vraag 10: Wat volgt er op deze ernstige nodiging?

Antwoord: De Heere overwint de zondaar door Zijn Goddelijke liefde. Hos.11:4: "Ik trok ze met mensenzelen, met touwen der liefde."

We zien nu verder hoe de geroepen zondaar reageert op de genadige "actie" van de Heere God. Ds. Hellenbroek vervolgt:

Vraag 11: Wat doet de geroepen zondaar van zijn kant?

Antwoord: Hij neemt de Heere aan tot zijn God en geeft zich aan Hem over tot een eigendom.

Vraag 12: Op welke wijze geeft de zondaar deze toestemming?

Antwoord: De zondaar doet dit weloverwogen, vrijwillig, als een arme van geest, gelovig en oprecht. Hij stemt volledig in met de eisen en de beloften van het verbond.

Vraag 13: Wat is het gevolg van deze toestemming?

Antwoord: God gedenkt aan Zijn verbond tot in eeuwigheid en de bondgenoten mogen alles eisen wat tot het leven en de zaligheid nodig is. (De aangehaalde bijbelteksten kun je in het genoemde boekje vinden.)

Volgens deze geloofsleer bestaat het zaligmakende geloof uit "kennis, toestemmen en vertrouwen". Als je daar meer van wilt weten, moet je hoofdstuk XVI over het geloof maar eens lezen.

De arts en de heroïneverslaafde

Ik zal nu proberen om je deze lessen uit het vragenboekje door middel van een voorbeeldverhaaltje uit onze tijd voor te stellen. In dit voorbeeld wil ik bepaalde hoofdfacetten nader belichten. Zo'n voorbeeld kan natuurlijk niet heel de geloofsleer uitbeelden en verklaren.

Het gaat over een arts, die een 19-jarige heroïneverslaafde uit de goot helpt en redt. Als hij deze verslaafde jonge vrouw voor het eerst ziet, is hij zelf een weduwnaar van 38 jaar.

Hij heeft een belangrijke positie in een ziekenhuis in Rotterdam. Op het eerste gezicht heeft hij het wel "gemaakt" in de maatschappij: een hoog inkomen, een dure auto en een prachtige villa. Daarbij ziet hij er best wel aardig uit. Maar in zijn hart draagt hij een diep verdriet met zich mee: zijn knappe vrouw is twee jaar geleden verongelukt. Ze hielden veel van elkaar. Hij kan er maar niet los van komen. Hij is er innerlijk door gebroken. Z'n welvaart kan dit gemis niet vergoeden. Hij kijkt hierdoor niet uit naar een nieuwe vrouw, ook al is er in dit opzicht veel in z'n voordeel.

We zien hem in gedachten aan het eind van een middag één van de ziekenhuizen in de Randstad verlaten. Hij heeft z'n auto een paar straten verderop geparkeerd. Deze keer gaat hij door een smal steegje, waarin een paar "duistere kroegjes" zijn. Hij verbaast zich over de troep daar op het trottoir. Voorzichtig ontwijkt hij een paar grote

dozen bij een kroeg. Terloops kijkt hij nog achterom... en ineens ziet hij wat bewegen achter die dozen. Wat is dat? Wat ziet hij daar?... Ligt daar iemand op de stoep? Hij draait zich om... en ziet daar een jonge vrouw helemaal onderuit gezakt tegen de dozen liggen. Wat is er aan de hand?

O, hij ziet het al: het is waarschijnlijk weer zo'n heroïneverslaafde. En wat ziet ze er uit! Wat erg... Hoe afzichtelijk. Zelfs haar ingevallen gezicht zit onder rode plekken en zweren. Ze zal wel dakloos zijn. Haar dunne haar plakt in kleverige slierten aan haar gezicht. Hij wordt tot in het diepste van z'n hart over haar bewogen. Waarom eigenlijk speciaal over haar? Ziet hij iets aan haar?... Als hij dichterbij komt, ruikt hij een vieze geur. Hij weet al genoeg: als ze niet spoedig wordt geholpen, zal deze wegwijnende jonge vrouw niet zo lang meer leven. Ze ziet er uit als een vertrapte bloem, die daardoor niet tot ontluiking is gekomen. Zou ze nog kunnen herstellen? Zal hij haar mee kunnen krijgen naar het ziekenhuis? Als ze niet wil, zal het hem nu niet lukken. Je mag niet zomaar iemand met geweld, tegen wil en dank, van de straat meeslepen naar een ziekenhuis. Hij kan natuurlijk wél met haar gaan praten, om haar van binnenuit te overtuigen van de noodzaak om zich te laten helpen. Maar het is dan nog maar de vraag of ze hem wel zal vertrouwen, want ze zal wel meer mooie praatjes hebben aangehoord... terwijl ze er uiteindelijk bedrogen mee is uitgekomen - dat kun je nu wel aan haar zien.

Ineens bemerkt de verslaafde dat deze deftige heer haar aandachtig aankijkt. Ze schrikt ervan en verbergt haar gezicht angstig achter haar jas. "Ga weg!" roept ze schuw: "Wat wil je van me... Heb je heroïne?" Hij schudt z'n hoofd en vraagt voorzichtig: "Kan ik je misschien helpen?" Ze haalt haar schouders op en reageert: "Als je geen heroïne hebt, kun je me niet helpen. Ik heb nu zo'n 4 jaar dat spul gebruikt... en ik ga toch kapot... Ga weg! Kijk me niet zo aan. Er is al zo vaak misbruik van me gemaakt." De arts probeert op een bewogen toon haar te overtuigen, om zich te laten helpen in het ziekenhuis. Misschien is er nu nog wat aan te doen. Hij wil haar wel brengen. "Nee, nee, nee... nooit!" bijt ze hem toe: "Ik wil heroïne of doodgaan. Ik vertrouw je niet. Ga weg!"

Nu wordt het wel moeilijk om haar nog mee te krijgen. Dan gaat hij haar iets van z'n eigen verdriet vertellen: dat z'n vrouw 2 jaar geleden is verongelukt. Als hij haar in z'n grote verdriet laat delen, wordt ze stil. Ze begrijpt het. Ze gaat hem vertrouwen... Moeizaam komt ze overeind. "Ik ga wel mee," zegt ze bevend: "maar ik schaam me wel, omdat ik er zo vies uitzie. Ik ben ziek en kan andere mensen besmetten." "Dat weet ik wel," knikt de arts vriendelijk: "Loop maar achter me aan naar m'n auto, dan rij ik je wel naar een ziekenhuis aan de rand van de stad. Daar zijn specialisten, die je kunnen helpen." Onwennig gaat ze op de achterbank zitten en wordt ze er heen gereden. Ze is er ernstig aan toe. De arts begeleidt het genezingsproces en bezoekt haar regelmatig.

Pas na een half jaar mag ze het ziekenhuis verlaten. Langzaam maar zeker is ze opgeknapt. Hier en daar zijn nog wel littekens te zien... maar de vertrapte bloem is alsnog opengegaan! Het lijkt wel alsof ze een gedaanteverwisseling heeft ondergaan. Ze blijkt zelfs knap te zijn. Dat heeft de arts toch zeker wel niet kunnen vermoeden, dat er uit zo'n wegwijnende, onaantrekkelijke verslaafde nog zo'n mooie vrouw te voorschijn zou kunnen komen? Of toch wel? Wat zag hij dan in haar? Als je haar nu bekijkt, lijkt ze inderdaad wel wat op z'n eerst vrouw. Het wordt nog wonderlijker, als we ze 5 maanden later tegenover elkaar zien zitten in een restaurant. En niet lang daarna

zijn ze getrouwd. Zij is weliswaar zo'n 20 jaar jonger dan hem, maar ik denk dat hij er een goede, trouwe en dankbare vrouw aan zal hebben. Hij heeft immers haar leven gered! Als ze getrouwd zijn, komt de vrouw met een vraag waar ze al een geruime tijd mee loopt. Er is iets waar ze zich over blijft verwonderen. Ze vraagt het hem zonder omwegen: "mijn lieve man, ik kan maar niet begrijpen wat je in me zag toen je me voor het eerst vond... toen ik er zo vies en afzichtelijk uitzag." Hij kijkt haar indringend aan en laat haar weten: "Maar, lieveling, ik ben arts van beroep, ik mag zieken beter maken... en ik wist dat ik ook jou kon helpen. Ik was over je bewogen en wist dat er iets moois van jou kon worden gemaakt. Ik zag je eigenlijk niet aan zoals je er toen uitzag, maar hoe je er uit zou zien na je genezing."

Als je het verhaal goed hebt gevolgd, zie je er misschien al lijnen in die je kunt doortrekken naar het genezend handelen van de Heere God in Zijn Zoon Jezus Christus, de hemelse Medicijnmeester of Arts. Je kunt er zelfs de aangehaalde gedeelten uit het boekje van ds. Hellenbroek naast leggen.

Ook de arts kwam eerst tot de verslaafde vrouw, terwijl hij haar vriendelijk "nodigde en bad", om zich te laten helpen - hij probeerde haar in haar hart te overtuigen van de noodzaak. Hij moest eerst haar innerlijke weerstand en bezwaren wegnemen en haar vertrouwen winnen. Als je een heroïneverslaafde met geweld, tegen wil en dank, in een ziekenhuis stopt, dan is de kans groot dat deze op een onbewaakt ogenblik er vandoor zal gaan... en weer aan de drugs zal geraken.

Het hart moet overwonnen en ingewonnen worden door liefde en overtuigingskracht. De Heilige Geest zal een zondaar overtuigen en overreden in het hart. In het vragenboekje lezen we dat "de Heere de zondaar vriendelijk nodigt en bidt met grote ernst en oprechtheid... en dat Hij al de bezwaren van de zondaar wegneemt." Dit zie je ook bij de arts en de verslaafde in het verhaal. Geestelijk is het inderdaad zo dat "de Heere de zondaar overwint door Zijn Goddelijke liefde". Dat is onweerstaanbaar. Je wordt er door overweldigd.

Ja, zie je de Heere zo al tot je komen in Zijn liefelijke nodigingen in Zijn Evangeliewoord?! Als jij een zondaar bent, dan heb jij het reddend Evangelie nodig! Ieder mens is van nature verslaafd aan de zonde, en dit zal hem uiteindelijk naar de eeuwige ondergang brengen... als hij zich niet zal laten redden door Gods genade. En je behoort nu wel te weten dat God tot je komt door Zijn Woord. Hoe reageer je op deze genadige actie? Wat behoor jij als geroepen zondaar van jouw kant te doen? Volgens de antwoorden 11 en 12 moet je "de Heere aannemen tot jouw God, om Zijn eigendom te zijn, en je moet je weloverwogen, vrijwillig en als een arme van geest aan Hem overgeven". Dit behoor je gelovig en oprecht te doen. Je ziet hierin dat dit aannemen bestaat uit "kennis" (weloverwogen), "toestemmen" (vrijwillig) en "vertrouwen" (gelovig). Ds. Hellenbroek heeft het over de wijze waarop de zondaar deze toestemming geeft. De heroïneverslaafde werd in haar hart overtuigd door de overredingskracht en de liefde (tot haar behoud) van de nodigende arts. Toen het vertrouwen in haar hart was gewekt, gaf ze vanzelf, vanuit haar hart, toestemming om met hem mee te gaan. Ze ging vrijwillig met hem mee, in haar ellendige toestand (geestelijk: als een arme van geest), zoals ze was (oprecht).

Waarom komt de Heere nu nog zo met Zijn reddend Evangelie tot ons? Hij is innerlijk over gevallen zondaren bewogen! De Heere Jezus heeft Zich geopenbaard als de Redder en de Geneesheer.

Het is opmerkelijk dat Christus op aarde Zich vooral tot de zieken, ellendigen, tollenaren en zondaren wendde. Hij was "niet vies" van besmettelijke melaatsen. Hij nam zelfs onze besmetting op Zich en liet Zich belasten met onze zonden (lees dit maar in Jes.53).

Waarom?

Hij kwam om te genezen, om iets moois van vuile zondaren te maken... en dat wil Hij nu nog doen!

Hij wil iets moois van ons maken!!!...

Hij wil tot zondaren komen, en Hij komt tot ze -

maar willen wij ook tot Hem komen? en komen wij ook!...

Wat N. Claeys-van Lith in een lied vertolkt, mogen we zéker weten:

"Daar zijn geen grenzen aan Jezus' macht,
voor elk die wond'ren van Hem verwacht.
Ja, wie Hem aanraakt, ervaart Zijn kracht.
Daar zijn geen grenzen aan Jezus' macht."

Gespreksvragen

1. Wie worden tot Gods genadeverbond genodigd?
En met welke woorden?
(Zie dit in Jes.55.
Onderzoek hierbij verder: Matth.11:28,
Matth.19:21, Matth.22:4, Joh.6:35, 37, Joh.7:37
en Openb.22:17.)
2. Hoe komt volgens de geloofsleer van ds. A. Hellenbroek de Heere God eerst tot de zondaar?
Overdenk (samen) vraag en antwoord 9,
die hiervòòr is overgenomen
met de daarbij genoemde bijbelteksten).
Probeer in het gesprek het voorbeeld van
"de nodigende arts en de heroïneverslaafde"
er naast te leggen. Welke overeenkomsten zie je erin?
3. De Heere Jezus kwam in Zijn reddende en genezende kracht in Nazareth. Bestudeer maar eens hoe het ging tijdens Zijn verblijf te Nazareth.
zie Matth.13:54-58, Mark.6:1-6, Luk.4:16-32).
Hoe openbaarde Hij Zich daar? Hoe reageerde men?
Waarom heeft Hij daar geen kracht gedaan,
weinig zieken de handen opgelegd, en ze genezen?
4. Hoe verhouden zich "de overweldigende kracht van Gods liefelijke nodiging" en "de weloverwogen en Vrijwillige toestemming" van de zondaar zich tot elkaar?
(Denk eens aan de woorden "actie en reactie".)

Wanneer en waarom geeft een zondig mens toestemming?

5. Denk nu eens samen na over de manier hoe iemand toestemming geeft. Wat betekent het dat je het "weloverwogen, vrijwillig, als een arme van geest, gelovig en oprecht" moet doen?

Bespreek deze "woorden" eens apart.
Hoe ging dit bij de heroïneverslaafde?

6. Waarom is bewuste, vrijwillige en volledige overgave nodig?
Wat hebben "kennis, toestemming en vertrouwen" hiermee te maken?

7. Hoe heeft de Heere Jezus Christus Zich bekendgemaakt in het Evangelie?

Wat betekent dit voor allen die "de blijde boodschap" vernemen?

Kun je ook vertellen wat dit voor jou betekent!...
En "wat doet het je"?

3. Ongehoorzaamheid

In Lukas 14:16-24 wordt ons de gelijkenis van het grote avondmaal verhaald. Christus geeft ons in vers 16 te kennen dat er velen werden genodigd tot dit avondmaal. Het zal je duidelijk zijn dat de heer van het huis welmenend gasten uitnodigde, met het verlangen dat ze zouden komen. Hij zou zich met de komst van deze gasten vereerd hebben gevoeld.

Toen ze zich verontschuldigden en niet wilden komen, voelde deze heer zich beledigd en in Zijn eer gekrenkt. Het bleek dat enkele genodigde gasten hun eigen bezittingen, zaken en bezigheden belangrijker vonden dan het gaan naar het avondmaal van deze heer. Met de akker, de ossen en de vrouw konden ze zich wellicht nog het hele jaar bemoeien, maar ze wilden niet eens een enkele keer deze heer vereren door tijdens zijn maaltijd aanwezig te zijn. Van de 365 dagen zelfzucht en eigenbelang wilden ze er niet één voor deze heer missen. Zie je nu de minachting die ze hier voor deze persoon ten toon spreiden. Het is daarom goed te begrijpen dat deze heer toornig werd.

De ernstige zonde van weigering van Gods nodiging tot het heil wordt ons nog scherper getekend in Matth.22:1-14. Je moet deze verzen maar eens goed lezen! De Heere Jezus leert ons hierin dat het Koninkrijk der hemelen gelijk is aan deze gelijkenis.

Het gaat over een zeker koning, die zijn zoon een bruiloft bereid had (vers 2). De Heere Jezus is de hemelse Bruidegom en de ware gelovigen vormen samen de bruidskerk. Als je onder het Evangelie verkeert, dan betekent het dat je tot de bruiloft van het de Heere Jezus wordt genodigd. Christus zoekt en werft hier een verzameling zondaren om later eeuwig met Hem te zijn in Zijn heerlijkheid. In Openb.19:6-10 lezen we over de bruiloft van het Lam. In het 9e vers wordt ons onder meer verklaard: "Zalig zijn zij, die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft van het Lam." Dit zijn de genodigden die in de tijd ook werkelijk mochten komen.

In Matth.22:3-4 vertelt ons Christus van deze koning: "En zond zijn dienstknechten uit, om de genoden ter bruiloft te roepen; en zij wilden niet komen. Wederom zond hij andere dienstknechten uit, zeggende: Zegt de genoden: Ziet, ik heb mijn middagmaal bereid; mijn ossen, en de gemeste beesten zijn geslacht, en alle dingen zijn gereed; komt tot de bruiloft."

Zie je de lankmoedigheid van deze koning. Na een eerste weigering trachtte hij ze zelfs met meer aandrang te overreden om tot de bruiloft te komen. In deze gelijkenis wordt ook de pure onwil en actieve vijandschap van de genoden aangetoond. Als iemand het Evangelie niet acht en niet op de nodiging tot het heil reageert, en komt, dan zal hem zijn onwil en vijandschap zwaar worden aangerekend in de dag van het oordeel. Door niet op de nodiging in te gaan laat hij duidelijk zien dat hij niet uitverkoren is.

We mogen daarom de nodiging tot het heil niet laten beheersen door de uitverkiezing, maar dienen de zondaren te nodigen op grond van het offer van Christus, dat genoegzaam is tot vergeving van zonden. We dienen alle misdadigers, zonder onderscheid, te wijzen op de Vrijstad en ze aan te sporen om daarheen te vluchten.

De Ark van het behoud staat open voor zondaren en allen die het Evangelie horen worden daarin welmenend genodigd. Zoals in de gelijkenis wil de Heere zelfs nog liefdevolle aandrang gebruiken om zondaren te behouden.

In Zijn goedheid wil de Heere zondige mensen begiftigen met het geloof en de bekering. Zoek het daarom bij Hem! Wij zijn van nature onwil en vijandschap, maar niettemin wil de Heere met Zijn reddend Evangelie tot ons komen. In de Dordtse leerregels, Hoofdstuk III en IV, in de artikelen VIII-X, worden ons deze zaken duidelijk uiteengezet. Je moet ze maar eens goed bestuderen! Lees daarbij ook eens de artikelen V-VII van het tweede hoofdstuk.

Twee zonen

Lezen: Lukas 15:11-32

De vader van de verloren zoon was zeer blij en gelukkig, omdat deze zoon weer was gevonden. In vers 32 zegt hij hierover tegen zijn afgunstige, toornige oudste zoon: "Men behoorde dan vrolijk en blij te zijn; want deze uw broeder was dood, en is weer levend geworden; en hij was verloren, en is gevonden."

Onbekeerde mensen zijn dood door de misdaden en de zonden (zie Efeze 2:1+5 en Kol.2:13). Een geestelijk dode is niet passief maar leeft zeer actief in overtredingen en zonden. Omdat hij geneigd is tot het kwade wil hij geen goed en gelovig leven leiden. Als je van de zonden houdt kun je niet werkelijk van de Heere houden, Die de zonde haat. Als je voorkeur hebt voor een wereldse hobby's kun je niet tegelijkertijd voorkeur hebben godsdienstige zaken. Het ene sluit het andere uit. Daarom was de verloren zoon eerst ook dood door zijn liefde tot de wereld, door zijn leven in overtredingen en zonden. Toen hij tot zichzelf kwam, werd er liefde tot zijn goede vader geboren. Hij beseftte dat hij een harde meester had, waarvoor hij de zwijnen moesten hoeden, en hij ging daar tegenover zien dat zijn vader goed was voor zijn huurlingen.

Dit was het begin van zijn bekering. Als de Heere je werkelijk laat zien dat Hij goed is, ga je naar Zijn nabijheid verlangen. Je gaat dan in de Heere geloven, en dit geloof houdt ook kennis van de Heere in. Als je Hem gaat kennen en vertrouwen, ga je jezelf ook tot Hem keren, je gaat dan als een verloren zoon naar je Vader om vergeving en herstel. Je stemt erin toe om op Zijn voorwaarden en in Zijn weg zalig te worden. Je hebt dan zelf niets meer in te brengen, maar geef jezelf onvoorwaardelijk over in Zijn

handen.

De jongste zoon was eerst ongehoorzaam, maar kwam later tot inkeer. De oudste zoon dacht dat hij het goed deed, maar bleek, als het erop aankwam, afgunstig, boos en zelfzuchtig te zijn. Hij was uiteindelijk ongehoorzaam aan het liefdegebod van z'n vader. Bij deze parabel past goed de gelijkenis van de twee zonen (lees maar: Matth.21:28-30). Christus vertelt ons in de verzen 28-30: "Maar wat dunkt u? Een mens had twee zonen, en gaande tot de eerste, zeide: Zoon! ga heen, werk heden in mijn wijngaard. Doch hij antwoordde en zeide: Ik wil niet; en daarna berouw hebbende, ging hij heen. En gaande tot de tweede, zei evenzo, en deze antwoordde en zei: Ik ga, heer! en hij ging niet." Het is duidelijk dat uiteindelijk de eerste de wil van zijn vader heeft gedaan.

Gehoorzaam of ongehoorzaam

Als je onder het Woord van God verkeert, gaat het eigenlijk over twee zaken: gehoorzamen of niet gehoorzamen. Je leest dus niet vrijblijvend de Bijbel en je zit dus niet vrijblijvend onder de prediking. Bij iedere oproep of opdracht die je verneemt ben je gehoorzaam of ongehoorzaam. Denk daar eens bewust bij na! Als je in Gods Woord leest, en de Heere vraagt daarin iets van je, vraag dan aan jezelf: ga ik het doen of ga ik het niet doen? zal ik nu gehoorzamen of zal ik nu niet gehoorzamen? Als de Heere je vraagt: "Kom tot Mij!" dan moet je je ook werkelijk tot Hem begeven, en niet alleen bidden: "Heere, wilt U geven dat ik tot U zal komen." Als je steeds maar weer slechts in een passieve en lijdelijke houding bidt om zaken te mogen doen die de Heere jou vraagt om te doen, dan zal er normaal gesproken niet veel veranderen in je leven. Als de Heere je vraagt: "Bekeer je!" dan moet je jezelf ook dadelijk afkeren van je zonden en je tot de Heere wenden, om Zijn vergeving en hulp te mogen ontvangen. Als je slechts reageert met het gebed: "Heere, wilt U mij bekeren?" of: "Heere, wilt U geven dat ik mij zal bekeren?" terwijl je zelf Gods opdracht niet gehoorzaamt, dan ziet het er helaas naar uit dat er weinig zal veranderen. Als iemand op deze lijdelijke wijze doorgaat, dan zal hij zo goed als zeker verloren gaan - al zijn er ook uitzonderingen te noemen. De zekerste weg om verloren te gaan is "niet doen wat de Heere van je vraagt". Als je niet behouden wilt worden dan moet je ongehoorzaam blijven. Matthew Henry heeft eens verklaard: "God zal vol genade verschijnen aan hen, die op de weg van de plicht Hem verbeiden."

Niet alleen bidden om een nieuw hart

Veel ouders leren hun kinderen bidden om een nieuw hart. Hoeveel kinderen raken niet teleurgesteld omdat ze steeds maar weer vragen om een nieuw hart, terwijl ze merken dat er niets veranderd in hun leven. Ze blijven steeds maar zondigen. Hieruit volgt nogal eens bij velen van hen de gedachte dat de Heere ze wel geen nieuw hart zal willen geven. Ze bidden wel, maar ze ontvangen niet. Ze denken zelfs hun best te doen, door steeds maar weer om een nieuw hart te bidden... In een lijdelijke houding blijven velen op den duur bij de pakken neer zitten. Ze bedenken daarbij dat ze er toch niets aan kunnen doen als God het niet bij hen doet. Het is waar dat de Heere het hart vernieuwt, maar Hij vraagt ook om ons hart. Je moet je hart en je leven ook aan de Heere geven, en dat doe je niet als je niets doet dan alleen maar om een nieuw hart vragen.

De HEERE roept onbekeerde zondaren in Ezech.18:31-32 op: "Werpt van u weg al uw overtredingen, waardoor gij overtreden hebt, en maakt u een nieuw hart en een nieuwe

geest; want waarom zoudt gij sterven, o huis Israëls? Want Ik heb geen lust aan de dood des stervenden, spreekt de Heere HEERE; daarom bekeert u en leeft." Hier ligt Gods opdracht voor zondaren. Als je hier geen gehoor aan geeft, dan heeft het geen zin om om een nieuw hart te bidden.

In de vorige eeuw gaf een president van het Princeton College in de V.S. eens een opmerkelijk advies aan drie zoekende studenten. De studenten waren innerlijk onrustig geworden over hun geestelijke staat. Ze vroegen de president wat ze moesten doen. De leider van het college, waar ook predikanten werden opgeleid, gaf hun de raad om "elk slecht gezelschap te mijden, hun Bijbel gestaag te lezen en God te bidden om een nieuw hart". Hij voegde er aan toe: "Doe dat en volhard in je plicht en de Geest Gods zal je bekeren, en in elk ander geval zal Hij je verlaten en je zult terugvallen in je zonden." Het schuldbesef nam echter af, ze baden niet langer en verloren hun belangstelling... Het gevolg was dat de drie studenten (waarschijnlijk ook vanwege moedeloosheid) aan de sterke drank raakten. Door lijdelijke en voorwaardelijke elementen in de uitleg van de president dachten ze dat de Heere hen vanwege hun verminderd schuldbesef en zonden niet meer wilde bekeren. Twee van hen dronken zich op den duur dood. De derde werd gered. Hij kwam tot bekering door middel van de bijbelse uitleg van evangelist Charles Finney, die hem zei dat de uitleg van de president onjuist was, en dat hij berouw moest hebben en geloven. De Heilige Geest werkte dit wel, maar hij moest zich ook "een nieuw hart maken". De Heere vroeg hem nog steeds zaken te doen, die hij zelf moest doen, namelijk berouw hebben, zich van zijn zonden afwenden en tot God bekeren. Hij moest direkt gehoorzamen en tot de Heere komen. De Heere liet hem dit begrijpen, zodat hij zich bekeerde.

De eigenwijze landbouwer

Ik zal een verhaal als leervoorbeeld inlassen. In een dal staat de boerderij van een landbouwer. Hij bezit daar omheen een uitgestrekt grondgebied. Het is familiebezit, wat door verschillende generaties steeds meer is uitgebreid. Door het dal loopt een riviertje. Voor het opwekken van elektriciteit besluit de regering echter om hierin een grote stuwdam aan te leggen aan het einde van het dal. Het dal zal dan onder water komen te staan. Het dal is uitgekozen vanwege de goede ligging en omdat er maar één boer moet worden onteigend, want verder wonen er geen mensen. Er wordt een procedure opgestart om de landbouwer te onteigenen. De boer heeft wel geruchten gehoord over een te bouwen stuwdam, maar hij heeft voor zichzelf al besloten dat hij z'n eigendommen niet zal verlaten of opgeven. Hij weigert om mee te werken of om ook maar te reageren op enig verzoek. De regering stuurt hem bemiddelaars en brieven, maar hij wil niets daarover horen en niemand daarover spreken. Sommigen brieven opent hij niet en andere legt hij hoogmoedig naast zich neer. Hem wordt op den duur zelfs een verdubbeling van land op een andere plaats aangeboden. Hij wil er echter niets van weten en reageert verder niet op brieven met beloften, beloningen en bedreigingen. Zo blijft hij in zijn hardnekkige weerstand volharden. Twee jaar later loopt het dal onder water en verliest hij zijn boerderij en landerijen. Vanwege zijn hardnekkige tegenstand ontvangt hij er niets voor terug. Uiteindelijk heeft hij het dus toch moeten verliezen.

Zo zullen hardnekkige zondaren het uiteindelijk toch tegen een almachtig God moeten verliezen. Vroeger of later zullen ze door eigen schuld voor eeuwig moeten ondergaan. Wat heeft het daarom voor zin om te blijven volharden in ongeloof en tegenstand?

In Job 22:21-23ab wordt ons door de woorden van Elifaz het volgende goede advies

voorgehouden: "Gewen u toch aan Hem, en heb vrede; daardoor zal u het goede overkomen. Ontvang toch de wet uit Zijn mond, en leg Zijn redenen in uw hart. Zo gij u bekeert tot de Almachtige, gij zult gebouwd worden..."

3. Schadelijke gevolgen

Lezen: Jeremia 36

Koning Jojakim wilde de HEERE per se niet gehoorzamen.

Zijn vijandschap ging zelfs zo ver dat hij een boekrol waarop Gods Woord en boodschap was geschreven, in stukken sneed en in het vuur van de haard wierp. Wat een goddeloze dwaasheid! Hij kon daardoor de zekere vervulling van Gods Woord niet ongedaan maken. Het oordeel werd toch over Jojakim voltrokken.

Als een struisvogel ziet dat er een gevaarlijk dier op hem afkomt, dan zal deze vogel zich niet kunnen redden door de kop in het zand te steken. Het is dwaasheid als iemand, die is verdwaald in een moeilijk begaanbaar moerasgebied, de routebeschrijving verscheurt.

Het is erg dom als een patiënt de doktersrecepten vernietigt, omdat hij er geen vertrouwen in heeft. De eigengereide man heeft meer vertrouwen in z'n eigen gekozen middelen. Het gevolg daarvan kan dodelijk zijn! Wellicht zijn er vroeger mensen geweest die overal "wonderolie" voor gebruikten. Je moet echter op geestelijk gebied van eigen gekozen middelen en inspanningen geen wonderen verwachten als je Gods voorschriften niet opvolgt. In Gods Woord worden ons de middelen voorgehouden die ons redden van de eeuwige ondergang. Als je deze middelen niet gebruikt, zullen alle andere middelen niet helpen.

Het is zeer onverstandig om een testament ongelezen te weigeren. Je wilt toch niet dat een grote erfenis aan je voorbij zal gaan? Wie neemt er nu achteloos afstand van een rijke erfenis? Als het testament ook over jou handelt, dan zul je er toch zeker wel je aandacht bij kunnen houden. Er zijn mensen die hun aandacht niet bij het lezen van Gods Woord kunnen houden. De inhoud gaat dan zomaar aan hen voorbij. Het doet ze allemaal niets. Het lijkt wel alsof ze er geen belang bij hebben.

Neem er acht op!

Het hart van Lydia werd door de Heere geopend, dat zij acht nam op hetgeen van Paulus gesproken werd (Hand.16:14), en het is haar tot een eeuwige zegen geworden! Neem daarom acht op Gods heilbrengende boodschap tot jou, zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament. Een testament is een wilsbeschikking. De Heere spreekt Zijn wil uit in Zijn Woord. Daar hebben wij allen mee te maken. In 2 Petr.3:9 lezen we bijvoorbeeld dat de Heere lankmoedig over ons is, "niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen". Hierin spreekt Hij dus Zijn wil over ons uit. Laat dit eens goed tot je doordringen! Het is dus van levensbelang dat je acht geeft op Gods boodschap in zijn Woord tot jou. Hierover lezen we in 2 Petr.1:19: "En wij hebben het profetisch Woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de morgenster opga in uw harten." Als je in Gods Woord leest, dan laat je een licht schijnen in een duistere plaats. Wat moet je daarom doen als je verlangt dat je hart door Gods genade zal mogen worden verlicht...?! De Heere bindt ons aan de middelen die Hij ons geeft en Hij wil hieraan ook zijn zegen verbinden - en aan het gebruik van deze middelen heeft Hij ook Zijn beloften verbonden! Ben je al iemand die zoekt, klopt en bidt? Lees dan maar eens Matth.7:7-11...

De schoonheidskoningin

Erlo Stegen geeft ons in het opzienbarende en aangrijpende boek "Opwekking begint bij jezelf" (op blz.142-143) het verhaal door van een heel mooi meisje in Amerika, die tijdens haar studie aan de universiteit tot schoonheidskoningin werd gekozen. Haar ouders waren bijzonder trots op hun zeldzaam schone dochter. Tijdens het grote feest, op de dag dat zij tot schoonheidskoningin werd gekozen, plaatsten haar ouders een mooie kroon op haar hoofd. Na het feest keerden de ouders weer naar huis terug. Toen ze daar waren ging de telefoon. Een dokter gaf met verontruste stem de moeder te kennen: "Komt u alstublieft vlug, uw dochter ligt op de "intensive-care". Er is een ongeluk gebeurd. Haar toestand is ernstig."

De ouders gingen zo spoedig mogelijk naar het ziekenhuis. Hun dochter was echter zwaar verwond en haar gezicht was zo vervormd en mismaakt, dat ze haar niet meer konden herkennen. Erlo Stegen verhaalt ons verder: "Zachtjes ging de moeder bij haar dochter zitten. Het meisje was nog bij kennis en voelde de aanwezigheid van haar moeder. Ze opende haar ogen en fluisterde: "Mama, de dag van mijn dood is gekomen! Mama, u heeft me geleerd hoe een jong meisje zich moet opmaken, u heeft me voorgedaan hoe je een sigaret opsteekt, hoe je een wijnglas moet vasthouden, hoe je moet toasten. Mama, u heeft laten zien hoe ik me moet kleden... maar u heeft me niet geleerd hoe ik moet sterven! En nu sterf ik. Zeg mij, wat moet ik nu doen?!" Maar de moeder zweeg. Ze had een brok in haar keel. Ze weende echter onophoudelijk. "Mama, vlugger, alstublieft, ik sterf, wat moet ik doen?!" Maar de moeder kon haar geen enkel antwoord geven. Zo is dit meisje overleden. Ze werd gewogen op de weegschaal en te licht bevonden!"

De Zuid-Afrikaanse opwekkingsprediker Erlo Stegen houdt ons vervolgens voor: "Zegt u mij, als u nu zou moeten sterven, hoe zou dit ogenblik u treffen? Hoe ziet uw leven eruit? Zult u te licht worden bevonden? Of heeft u het ware Evangelie begrepen en leeft u een leven dat overeenkomt met de Schrift?"

Gespreksvragen

1. Lees eerst de gelijkenis in Lukas 14:16-24 en vergelijk hiermee Mattheüs 22:1-14. Waarom wilden de genodigden niet komen? Wat vind je van hun verontschuldigheden? Noem redenen waarom mensen in onze tijd geen gehoor geven aan de Evangelie-nodigheden.
2. Er werden gasten tot de bruiloft geroepen, die al eerder een uitnodiging hadden ontvangen. Toen alles gereed was gemaakt, was het natuurlijk een grote belediging om alsnog te weigeren. In welke situatie verkeren in dit verband gedoopte kerkmensen? Ben jij in zo'n bevoorrechte, maar ook verantwoordelijke positie? Wat betekent dit voor je?
3. Bespreek nu eens samen het genoemde gedeelte uit de Dordtse leerregels: H.3+4, art.8-10 en H.2, art.5-7. Wat kunnen wij hier persoonlijk van leren?
4. Verklaar eens nader wat het wil zeggen, "dat het Woord van

God niet vrijblijvend tot je komt". En wanneer is iemand op een passieve en lijdelijke manier bezig met de boodschap van Gods Woord? Hoe kun je dan op een positieve wijze actief zijn met Gods opdrachten en beloften?

5. Probeer eens samen op een rijtje te zetten wat de Heere in Zijn reddend handelen van ons vraagt en eist, en wat Hij daarin belooft te zullen geven. In welke weg kan de Heere (door Woord en Geest) "het onmogelijke" mogelijk maken?... en wanneer zal Hij dit doen? (Zie hierbij: Job 22:21-23ab, Luk.11:9-13, Spr.1:23.)
6. Wat is er dan mis met "het alleen bidden om een nieuw hart"?
Bestudeer maar eens de volgende teksten die gaan over "een nieuw hart": Jer.32:39-40, Ezech.11:19-20 en Ezech.18:31.
(Kijk er goed naar in welk tekstverband ze staan!)
7. Hoe kan het samengaan dat de HEERE het hart vernieuwt en dat wij onszelf "een nieuw hart en een nieuwe geest" moeten maken? (Betrek hierbij: Joh.6:28-29).
Wanneer geeft iemand zijn hart aan de Heere?
En hoe moet je dat dan doen?

4. De zonde

Lezen: Genesis 3

Een gevolg van de zondeval is dat er onkruid op de akkers is gekomen. Vanwege Adams ongehoorzaamheid werd de aarde vervloekt en bracht het doornen en distels voort (zie dit in Gen.3:17-18). Zoals het onkruid in Adams akker is gekomen en zich vanaf dat moment is gaan ontwikkelen en vermenigvuldigen, zo is het ook met de zonden gegaan. Adam zal zijn begonnen om het onkruid uit te roeien, maar het is hem niet geheel gelukt, want het komt nog op vrijwel alle akkers voor. Na vele eeuwen is men nog steeds volop bezig om in menselijke kracht het onkruid op eigen akkers te bestrijden - maar het blijft een onuitroeibaar kwaad.

Liefde tot de zonde

De zonde is een enorm probleem geworden, hoewel de meeste mensen dit niet als zodanig ervaren. De mens is in de zonde "gefallen" en verkeert daarom van nature in een staat van zonde, waarin hij zich thuisvoelt. Hij heeft daarbij liefde tot de zonde. In zijn liefde tot de zonde ligt juist het grote probleem waarom het goede zo weinig vat op hem heeft. Als je iemand tot bekering oproept, moet hij worden genezen van zijn liefde tot de zonde. Vanuit de Engelse taal is de betekenis van de zondeval duidelijker uit te leggen. De zondeval noemen zij "The Fall". "To fall" kun je onder meer vertalen met "vallen, afdalen of vervallen". Als er in het Engels staat: "To fall in love", dan betekent dit "verliefd worden". En als ze het hebben over: "To fall into sin", dan wil dat zeggen

dat men vervalt tot zonde. De mens is dus in "een staat van liefde tot de zonde" vervallen door de zondeval. Er zijn er die uit ervaring weten hoe moeilijk het is om iemand los te laten en te laten vallen waarop je verliefd bent geraakt. Het doet je vleselijke zin pijn om de zonde te laten vallen in je leven. De zonde moet in je leven gekruisigd worden, anders kan er geen nieuw leven opbloeien. We dienen zelfs onze leden die op de aarde zijn te doden (zie Kol.3:5). De gelovigen hebben in dit leven een voortdurende strijd tegen de zonde en zij mogen zelfs door Gods genade en kracht zonden overwinnen. We lezen in Gal.5:24: "Maar die van Christus zijn, hebben het vlees gekruisigd met de bewegingen en begeerlijkheden." Ook hiertoe hebben we gelovig te zien op de overwinnende kracht Christus - want Hij heeft aan het kruis de zonden weggedragen.

De magneet van de natuurlijke verlangens van de mens voelt zich door de zonde aangetrokken. Daardoor is men van nature geneigd tot de zonde. Als je een pen rechtop wilt laten staan op een tafel, dan valt deze steeds weer om. Je moet de pen vast blijven houden, anders valt hij. De wereld trekt ons naar omlaag, zodat we niet opwaarts kunnen stijgen tot hemelse verlangens. Zelfs onder de prediking van het Woord kun je in bepaalde kerken zien dat mensen te "zwaar" zijn om rechtop te zitten. Ze liggen dan met hun hoofd op de bank of op hun armen te slapen. Ze worden blijkbaar bezwaard door aardse neigingen en slapen "in het opperste van de mast", terwijl ze zich schijnbaar van geen kwaad zijn bewust.

Gods Woord heeft een levensbelangrijke boodschap voor deze mensen en alle "slapende zondaren". Ze worden opgeroepen in Efeze 5:14: "Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten."

Geneigd tot het kwade

De zondige geneigdheid erven we van onze (voor)ouders. De liefde tot de zonde komt al spoedig bij kleine kinderen openbaar. We worden geen zondaren omdat we zondigen, maar we zondigen omdat we zondaren zijn... Het kwaad zit niet allereerst aan de buitenkant, maar komt van binnenuit. Daarom moet onze binnenkant grondig worden gereinigd. We moeten worden ingeënt in de ware Wijnstok, namelijk in Christus (zie in Joh.15). Dit betekent wel dat we van onze oude wortel en stam moeten worden afgehaald. Als we niet uit de oude, verdorven natuur van de gevallen Adam worden overgezet in Christus, dan kunnen we geen goede vruchten dragen. Bij de zondeval zijn er bijvoorbeeld brandnetels en distels ontstaan, zoals we die nu nog tegenkomen. Een brandnetel blijft een brandnetel en een distel brengt slechts distels voort.

Als we onze voedingssappen nog halen uit onze oude natuur met onze wereldse verlangens, dan kunnen we geen goede vruchten voortbrengen. Het geloof haalt de voedingssappen juist uit de Heere Jezus Christus en Zijn verdiensten. Daarom is het geloof zo onmisbaar! Het geloof is een gave die de Heere ons voor niets aanbiedt. Zoek het daarom niet (meer) in jezelf, maar kom met lege handen in het gebed tot de troon van Gods genade, om van Hem alles te mogen ontvangen!

Vooraf bij jongeren is het opvallend dat ze nogal eens geneigd zijn om regels te overtreden. Zodra er op school nieuwe regels voor de goede orde worden opgesteld, ontstaat er bij velen al spoedig de neiging om ze te overtreden. Het lijkt wel dat ze denken dat "er regels zijn om ze te overtreden". Dat staat stoer. Daardoor kun je opvallen en denken sommigen populair te kunnen worden bij school- en klasgenoten. Ik zal proberen dit duidelijk te maken door voorbeelden.

Afblijven!

Stel je eens voor dat enkele leraren een grijze paal plaatsen in de aula. De paal bestaat uit een vreemd soort materiaal. Als er geen papiertje met een waarschuwing op zou zitten, zouden er waarschijnlijk niet heel veel leerlingen aanzitten. Wellicht zouden ze eventjes aan de paal voelen, maar daarna zou er geen aardigheid meer aan zijn om deze paal nog verder aan te raken. Maar als er de volgende waarschuwing eens op zou zijn bevestigd: "JE MAG DEZE PAAL NIET AANRAKEN!" Dan zouden er zeker meer leerlingen aan deze paal zitten, al is het alleen maar om bepaalde leraren uit te dagen en om populair te worden bij andere jongelui. Nu wordt er onder deze genoemde waarschuwing ook nog toegevoegd: "ALS JE ER MET JE VINGERS AANZIT, KOMT HET TOCH UIT..." Hierdoor zullen er waarschijnlijk nog meer leerlingen het "uitproberen". Met hele drommen staan ze dan om de paal. Misschien denken ze dat er ergens een verborgen camera zit, en door met zoveel mogelijk tegelijk eraan te zitten, zullen de leraars er toch lekker niet achter komen wie allemaal deze paal hebben aangeraakt!

Nu zit er echter een bijzondere chemische stof op deze paal, die reageert bij een aanraking met de menselijke huid, waardoor er na een half uur ineens een rode kleur verschijnt op de vingertoppen van hen die aan de paal hebben gezeten. Op deze wijze komt het toch uit dat velen moedwillig in overtreding zijn geweest.

Ik zal nog een voorbeeld noemen. Als er nu eens een schutting wordt geplaatst op het land naast een fietspad waarlangs je altijd naar school fietst. Op deze schutting heeft men een papier bevestigd met daarop het volgende verbod: "NIET ACHTER DEZE SCHUTTING KIJKEN A.U.B.!" Het zal duidelijk zijn dat dit de neiging zal oproepen om juist toch even achter deze schutting te kijken, waar je dan vervolgens niets bijzonders achter ziet.

Als ik je nu eens de opdracht in geef, dat je twee minuten met je ogen dicht aan allerlei dingen en mensen mag denken, maar beslist geen enkele keer aan mij, en dan noem ik m'n naam nog eens een paar keer extra op de volgende wijze: "Dus niet aan meneer Baaijens denken! dus niet aan meneer Baaijens denken!" Denk je dat je dit dan lukt? Probeer het maar eens... Al is het misschien wel ver op de achtergrond in je gedachten dat je niet aan meneer Baaijens denkt, toch heb je dan wel mijn naam in je gedachten gehad. Zo zie je hoe moeilijk het is om je gedachten naar een bepaalde richting te leiden en te houden. Zo is het nog veel moeilijker om geen zondige gedachten en verlangens in je hart te laten zijn als je verkeerde zaken ziet en er zondige gelegenheden zijn. Bovendien corresponderen zondige gelegenheden met zondige genegenheden in je hart. Daarom moet je niet sterk zien op zaken die je kunnen verleiden. En daarom kun je beter op veilige afstand blijven van verkeerde dingen en verleidelijke plaatsen.

Adam en Eva mochten de vrucht van de boom van de kennis van het goede en kwade niet eten. Ze hebben het uiteindelijk toch gedaan. Het kan zijn dat je de straf op deze zonde toch wel erg zwaar vindt. Het gaat echter veel dieper dan het slechts eten van deze vrucht. Het was het proefgebod van God, waarin Hij de volkomen gehoorzaamheid van de mens heeft uitgetest. Deze test heeft de mens niet doorstaan. Op deze ongehoorzaamheid stond de doodstraf - dit heeft de Heere vooraf vastgesteld en bekendgemaakt. De Heere God is volmaakt rechtvaardig en doet alles wat Hij

bepaalt en voorzegt. Bovendien is deze overtreding des te ernstiger omdat het tegen de hoogste Majesteit is bedreven.

Ik zal trachten dit te verduidelijken door het volgende voorbeeld. Stel je eens voor dat je met een groep klasgenoten naar huis fietst. Onderweg komen jullie langs een boomgaard. Daarin staat vlak bij het fietspad een grote pruimenboom. Een paar takken hangen zelfs over de afrastering. Aan één van deze takken hangt een mooie, grote pruim. De verleiding is nu groot om deze pruim er al fietsend af te plukken en op te eten.

Nu heeft de eigenaar er een briefje aan gehangen. Jullie stoppen en iemand leest de mededeling op het briefje voor. Er staat op geschreven dat dit de mooiste pruim van de provincie is en dat deze bestemd is voor een tentoonstelling. Een ieder wordt vriendelijk verzocht om deze pruim daarom te laten hangen. Dit zou de jongelui er van kunnen weerhouden om deze vrucht te stelen. Het plukken en opeten van deze pruim zou nog ernstiger zijn als er op het briefje zou staan: "Voor zover bekend is dit de mooiste en grootste pruim van ons land. Daarom zal deze binnenkort worden aangeboden aan de koningin. Ze weet er al van en er zijn foto's van gemaakt. Wil je a.u.b. niet aan deze pruim zitten. Ter bescherming hebben we een camera in de boom gehangen, waardoor de pruim constant in de gaten wordt gehouden." In dit voorbeeld stoppen jullie ook, terwijl de mededeling op het briefje wordt voorgelezen. Er wordt eens over gesproken. Dan zegt één van de klasgenoten: "Jullie geloven toch zeker niet dat dit waar is, wat daar op dat briefje staat. En die camera, die zal ook wel niet aanstaan; die heeft die fruitboer er alleen maar in gehangen om ons bang te maken. En de koningin is rijk genoeg, die kan net zoveel fruit kopen als ze zelf wil. Het is niet eerlijk als ze ons deze pruim niet gunt. Wie vindt dat ik gelijk heb? en wie durft die pruim af te plukken en op te eten?"

Z'n vriend stapt vervolgens naar voren, trekt al lachend de pruim er af en zet er z'n tanden in. "Zo," zegt hij, al kauwend, "nu ben ik net zo belangrijk als de koningin." De klasgenoten moeten er hartelijk om lachen. Ze stappen weer op hun fiets en rijden naar huis. De camera was echter wel in werking. Alles is opgenomen. De fruitboer en zelfs de koningin bekijken het filmpje. Ze zijn verontwaardigd en zij voelt zich beledigd. Het hele gebeuren komt zelfs in het nieuws.

Dit is natuurlijk maar een zwak beeld. Maar ik wil je hierin duidelijk maken dat een overtreding des te ernstiger is als het tegen een majesteit is bedreven.

Ik heb eens gelezen dat een Chinees een kras gaf over een afbeelding van de Chinese leider Mao Tse Tung. Het werd opgemerkt en de chinees werd opgepakt. Omdat hij zei er geen spijt van te hebben, ontving hij de doodstraf. Hij had de regeringsleider (van een communistische staat met strenge regels) ernstig beledigd.

De Heere God is de hoogste, vlekkeloze Majesteit, waaraan wij alle eerbied schuldig zijn. Hij is ook wel een liefdevol Vader in Zijn Zoon, de Heere Jezus Christus, voor alle gelovigen, die Hem door genade mogen eren, maar Hij is ook absoluut rechtvaardig. Hij zal de schuldige niet onschuldig houden. Een belediging van de Allerheiligste God moet met de zwaarste straf gestraft worden! In het voorbeeld werd de mededeling ook voor onwaarachtig gehouden door die jongen. Hij stelde de opsteller daarvan eigenlijk als leugenaar voor. Zo stelde de satan het ook voor in de geschiedenis van de zondeval... en Eva geloofde hem. Zowel bij haar als bij Adam kwam de binnengeslopen hoogmoed openbaar in het feit dat "ze als God wilden wezen". De jongen die op een beledigde wijze de pruim tot zich nam, gaf ook te kennen dat hij nu net zo belangrijk was als de koningin. Leg dus bij de zondeval het accent maar eens bij de "beledigde Majesteit van God" en "het onwaarachtig houden van Zijn Woord", en je zult

de ernst en zware schuld van de mens hierin wel beseffen. Je volhardt toch niet in de zonde(val)?!

Gespreksvagen

1. Noem eens een aantal gevolgen van de zondeval.
Waar was de mens vóór de zondeval wel toe in staat en daarna niet meer?
2. Waarom is "de liefde tot de zonde" juist de grote hinderpaal om God te eren en te gehoorzamen?
Als een zondaar zich niet tot God bekeert, komt dit dan door zijn onwil en/of onmacht? of vloeit het ene voort uit het andere?
Is een ongelovige hierin "schuldenaar" of "slachtoffer"?
3. Denk eens na over "het niet willen" en "het niet kunnen".
(betrek bij "het niet willen": Matth.21:29, 22:3, 23:37, Luk.19:14+27, Joh.5:40.
En hoe wordt er door de Heere Jezus gesproken over "het kunnen" of "het niet kunnen" in de volgende teksten:
Mark.9:23, Luk.13:24-25, Luk.14:26-33, Joh.5:44, Joh.6:44+65, Joh.12:37-40, Joh.15:5?
Wat kunnen we van deze lessen van Christus leren?
4. Waarin komt "het geneigd zijn tot het kwade" bij jongeren duidelijk naar voren? Hoe kunnen deze kwade neigingen op een positieve wijze worden bestreden? (Betrekt hierbij: Rom.12:21). Let in dit verband ook eens op "genegenheden" en "gelegenheden" - wat wordt hiermee bedoeld?
5. Waarom is God rechtvaardig in het straffen van de zonde?
En hoe kan Hij ook rechtvaardig zijn in het vergeven van de zonde?
6. Wanneer wordt de majesteit van God beledigd?
Hoe dienen wij hiermee om te gaan?
7. Hoe kunnen mensen "God tot een leugenaar stellen"?
En wanneer eren wij de Heere als "de Waarachtige"?

5. De verleiding

In het paradijs is de mens door satan tot zonde verleid.

En nog steeds gaat de duivel op aarde rond om mensen tot zonde te verleiden. Iedere keer weer opnieuw wekt hij allerlei zondige begeerten op bij zijn slachtoffers. Hij weet onze zwakke plekken wel te vinden. Mijn kleine zoontje vond het erg dat er iedere keer weer zo'n verkeerd "plannetje" in z'n hart kwam. Hij beseftte wel dat de duivel dit deed. En als het plannetje er was, dan bracht hij het ook ten uitvoer. Hoewel de satan verkeerde begeerten in je hart "inblaast", is het toch je eigen schuld als je ze binnenlaat en ook daadwerkelijk de zonde uitvoert.

De duivel zal z'n eeuwige straf echt niet ontkomen, maar de zondaar zal persoonlijk verantwoordelijk worden gesteld voor al z'n zonden - tenminste als hij daarvoor geen verzoening ontvangt en vindt in het bloed van Christus.

Niet opeten!

Ik zal je weer eens door middel van een voorbeeld proberen te laten voelen hoe moeilijk het kan zijn om een bepaalde verleiding te weerstaan. Stel je eens voor dat je op een avond samen met je broer thuis moet oppassen. Je vader en moeder gaan een avond uit naar een feestje. Ze zullen waarschijnlijk wel laat thuis komen. En jullie moeten dan de hele lange avond opblijven. Je ziet het al voor je: zij lekker eten en drinken, en jullie maar wachten... Maar gelukkig hebben ze voor jullie op tafel ook allerlei lekkernijen gereedgelegd. Tussen dat snoepgoed, die chips en pinda's hebben ze ook nog een lekkere mars gelegd - en die mogen jullie niet opeten! Die willen ze zelf samen opeten als ze laat thuiskomen. Daar zijn jullie uiteraard mee akkoord gegaan.

Om tien uur hebben jullie alles al opgegeten... het was ook zo lekker. Juist door het zien van deze lekkernijen en het ervan eten wordt de snoeplust opgewekt. Hierdoor worden de begeerten gevoed. Jullie verwachten ze wel om half twaalf thuis. Om elf uur komt er al weer zo'n hongergevoel in je maag opzetten. Maar jullie zijn dan nog vastbesloten om niet aan die mars te zitten, die daar eenzaam lokt op de tafel. Om twaalf uur zijn ze nog niet thuis. Ze maken het deze avond toch wel erg bar! Dat is onverantwoord... En zij maar feestvieren en smullen, terwijl ze jullie maar uit bed houden. En dan dat vervelende hongergevoel. Dan is het inmiddels half één geworden. Dit gaat véél te ver! Dat mogen ze jullie niet aandoen. Je wordt gewoon niet goed van dat slaap- en hongergevoel... En dan met die mars op tafel - daar zou je nog een "nachtmerrie" van kunnen krijgen. Bij de begeerte komt nog de verontwaardiging dat ze jullie dit aandoen. Het is geen stijl dat ze zo'n misbruik van jullie maken. En na al dat feestvieren en eten willen ze dan ook nog die mars opeten... en jullie maar laten "hongerlijden". Het is niet meer om uit te houden...

Om half twee 's nachts wordt uiteindelijk de mars door de helft gebroken en door jullie beiden opgegeten. "Zo," vinden jullie, "dat komt er nu van; dan moeten ze ons dit maar niet aandoen - eigen schuld!" Om twee uur wordt er aangebeld. Pa en ma staan zeer vermoeid voor de deur. Ze hebben autopech gehad. Midden in een afgelegen polder is de auto stil gevallen. Pa heeft eerst nog meer dan een half uur geprobeerd om hem weer op gang te krijgen. Daarna zijn ze maar gaan lopen. De bewoners van de boerderijen lagen natuurlijk al op bed. Ze waren verder weg dan ze dachten. En uiteindelijk zijn ze na anderhalf uur lopen thuis aangekomen! Pa gaat verder na z'n verhaal: "Hè, hè, je zou bijna instorten van uitputting... maar, gelukkig hebben we nog een

mars! Geef snel hier! we hebben zo'n honger..." Nu zien jullie pas hoe erg het is dat jullie hem hebben opgegeten. En jullie waren het toch niet van plan om dit te doen. Maar ja, de begeerte werd ook steeds meer opgewekt door het lange wachten, en jullie wisten toch niet dat... In dit verhaal zie je hoe het kan gaan. En dit is nog niet zo erg. Vaak zijn het veel ernstiger zaken waar de verleidingen en begeerten ons brengen, en het gaat vaak van kwaad tot erger!

Slachtoffer?!

Toch zijn er veel jongeren die zich slachtoffer gevoelen van verleidingen die ze maar steeds niet kunnen weerstaan. Soms hebben ze er wel sterk tegen gevochten, maar op den duur zijn ze er toch door overrompeld. En als je de zondige begeerten eenmaal in je leven hebt binnengelaten, dan lijkt het wel alsof het steeds moeilijker wordt om ze nog verder te weerstaan. Je bidt er dan misschien nog wel tegen, maar het komt je voor dat de Heere je er niet van wil verlossen. Nog heel wat orthodoxe jongelui worden hierdoor moedeloos en lijdelijk. Diep in hun hart geven ze dan de Heere de schuld van hun zondigheid. Dit is natuurlijk niet goed, want de Heere wil niet dat de zonde in hun leven blijft, maar vermaant ons in Zijn Woord om de zonden te verlaten. Helaas hebben de lijdelijke jongeren de moed te gauw opgegeven. Ze worden hierdoor slachtoffer van een fatale grondhouding en instelling, waarin ze zichzelf hebben gebracht. Hierdoor zijn veel orthodoxen in een dodelijke slaaptoestand gebracht, zodat Gods nodigheden en beloften geen vat meer op hen hebben. Ze hebben door eigen schuld of onjuiste voorlichting een verkeerd Godsbeeld gekregen. Ze zijn hierin als de boze en luie dienstknecht uit de gelijkenis van de talenten (in Matth.25:14-30), die één talent had ontvangen. Als ze zo denken zullen ze niet meer actief zoekend tot de Heere komen om genade en hulp.

Als je de verleidingen in eigen kracht, op een wettische wijze wilt weerstaan, dan kun je gemakkelijk in zo'n levensgevaarlijke toestand geraken. Blijf dan maar als een arme, schuldige zondaar tot de Heere vluchten en ga toch niet geestelijk apathisch (lusteloos, ongevoelig of onverschillig) in een hoek zitten wachten. Als de Heere je in Zijn Woord roept om tot Hem te komen, en je bent niet bereid om te komen zoals je bent, dan moet je niet verwachten dat Hij genadig tot je komt als jij zo ongelovig tot Hem roept.

Bestrijd toegelaten zonden!

We zien dat mensen slachtoffer worden van zonden die ze in hun leven hebben toegelaten. Als bepaalde zonden eenmaal ingang hebben gevonden in het hart van een zondaar, blijken ze een enorme groeikracht te hebben, terwijl ze zich in deze voor zonden geschikte voedingsbodem al snel vermenigvuldigen.

Je kent het voorbeeld van de rollende sneeuwbal waarschijnlijk wel. Zelfs als iemand een kleine sneeuwbal op een besneeuwde berghelling gooit, kan er al een vreselijke lawine uit ontstaan. De sneeuw plakt gemakkelijk vast aan de reeds aanwezige sneeuw op de helling. Ja, de zonde is als een hellend vlak. Als er een "sneeuwbal van zonde" in je hart terecht komt, dan sluit dat aan bij je reeds aanwezige zondige verlangens, zodat het "sneeuwpak van zonde" steeds groter wordt. Weersta dan de eerste beginselen van zonde! Let ook vooral op kleine insluipende zonden. Het zijn de "kleine vossen, die de wijngaarden verderven". Spoor de reeds aanwezige kleine vossen op en zoek ze door Gods genade te aan het licht te brengen en te verwijderen. In Hoogl.2:15 lezen we: "Vangt gijlieden ons de vossen, de kleine vossen, die de

wijngaarden verderven, want onze wijngaarden hebben jonge druifjes." De eerste vruchten van geloof en bekering lopen gevaar door de insluipende kleine zonden. In het boek Richteren zien we dat de niet uitgeroeide of verwijderde heidenen de Israëlieten tot een valstrik werden. Zo gaat het ook met zonden die we niet uit ons leven hebben verwijderd en die zelfs nog in stilte worden gekoesterd. Er zijn vogels die hun eieren leggen in het nest van een andere vogel. Denk maar eens aan een koekoek. Als er een koekoeksei wordt uitgebroed in het nest van een kleinere vogel, dan kan dat schadelijk zijn voor de eigen jongen van deze kleine vogel. De jonge koekoek zal de zwakkere jonge vogels overheersen en schade berokkenen. Door een ingeslopen en toegelaten zonde in je hart kunnen de goede dingen in je leven schade ondervinden. Het wordt nog erger als een adder een ei heeft gelegd in het nest van een ander dier. Ik weet niet of dit wel eens is gebeurd, maar ik kan me voorstellen dat "adderengebrouwsel in je nest" zeer schadelijk is voor de goede vruchten in je leven. Dieren moeten er voor waken dat hun eieren niet kunnen worden leeggezogen door kleine, gevaarlijke adders. Kijk daarom uit dat er geen adder onder het gras zit in je leven! Alle zonden zijn niet zo duidelijk herkenbaar. Sommige zonden moeten worden opgespoord. In Pred.9:18-10:1 wordt ons geleerd: "De wijsheid is beter dan de krijgswapenen, maar enig zondaar verderft veel goeds. Een dode vlieg doet de zalf van de apotheker stinken en opwellen; also een weinig dwaasheid een man, die kostelijk is van wijsheid en van eer." Laat daarom geestelijke wijsheid je leiden om de kleinste zonde op te sporen en te verwijderen. Psalm 19:13 houdt ons voor: "Wie zou de afdwalingen verstaan? Reinig mij van de verborgen afdwalingen." Ja, dit mag ons voortdurend gebed wel zijn! David was bevreesd voor verborgen zonden, wat hij ons ook laat zien in zijn gebed in Psalm 139:23-24, waar we lezen: "Doorgrond mij, o God! en ken mijn hart; beproef mij, en ken mijn gedachten. En zie, of bij mij een schadelijke weg zij; en leid mij op de eeuwige weg."

Zing en bid psalm 139:14 berijmd dan maar na:

"Doorgrond m' en ken mijn hart, o HEER;
is 't geen ik denk niet tot Uw eer?
Beproof m', en zie of mijn gemoed
iets kwaads, iets onbehoorlijks voed';
en doe mij toch met vaste schreden
den weg ter zaligheid betreden."

Wat gebeurt er als iemand de roest in de carrosserie van z'n auto niet verwijdert? Ja, dan zal de roest zich natuurlijk uitbreiden. Ik heb het zelf meegemaakt dat de bodem onder m'n autostoel op een plaats was doorgeroest. De poot van de stoel zakte op den duur door de bodem, zodat ik een tijdje op een scheve stoel achter stuur zat. Laat daarom de zonden niet voortwoekeren in je leven en je kostbare ziel door het "roest der zonde" verloren gaan. Het spreekwoord zegt: "Rust roest." Iemand heeft naar aanleiding van dit spreekwoord verklaard: "Men past dit aardig toe op mensen, die door een vadsige ledigheid, in zichzelf onbekwaam worden, en als vervuilen en verroesten." Wees dan niet ledig in het bestrijden van de voortroestende zonden in je leven... Iemand die voortdurend in de zonde leeft, ligt te slapen in een bijna doorgeroeste boot, die onbestuurd ronddobbert te midden van gevaarlijke klippen.

Het is al gevaarlijk om in een rubberboot in de zee bij het strand te slapen. Als je 's zomers heerlijk in de zon ligt te dobberen in een grote rubberboot in de branding, dan is het opmerkelijk dat je vanzelf steeds verder van het strand verwijderd raakt. Je ziet

de golven gewoon naar het strand rollen, terwijl de boot naar de zee afdrijft. Je kunt jezelf hierop verkijken. Er kan een gevaarlijke onderstroom zijn die de boot meesleept naar de zee. Als je dan zomaar ligt te slapen in de rubberboot, kan de kust op den duur zelfs uit het zicht verdwijnen. Zo gaat het ook als je je zomaar laat meedrijven door bepaalde zonden. Voor je het werkelijk beseft ben je al te ver van de veilige "thuishaven" en het "behouden strand" van beschermende regels verwijderd... En om dan terug te keren is moeilijk. Als je dan in eigen kracht tegen de stroom in terug moet roeien, dat is zeker niet gemakkelijk. Het is nog de vraag of dit je zal lukken. We hebben steeds weer een Hogere Kracht nodig! jij ook? Je hoeft niet alleen te roeien met de riemen die je hebt, maar je mag je hulp en kracht van de Heere verwachten. Zo wordt ons in Psalm 84:6-8 geleerd: "Welgelukzalig is de mens, wiens sterkte in U is, in welker hart de gebaande wegen zijn. Als zij door het dal der moerbeziën doorgaan, stellen zij Hem tot een fontein; ook zal de regen hen gans rijkelijk overdekken. Zij gaan van kracht tot kracht; een iegelijk van hen zal verschijnen voor God in Sion."

Waarom zijn boeren in een polder zo bevreesd voor bisamratten? Ze weten dat deze dieren zich snel vermenigvuldigen en grote schade kunnen aanrichten vanwege de holen die ze graven. Daardoor kunnen slootkanten verzakken en kunnen er ongelukken gebeuren als een boer met z'n tractor ineens met één of meerdere wielen in de grond zakt. Het wordt nog erger als gedeelten van dijken omlaag storten bij hoog water, omdat er door deze ratten holen in zijn gegraven. Als ze de bisamratten niet bestrijden, lopen ze gevaar dat de polder op den duur onder water loopt. De ratten moeten blijvend worden bestreden en uitgeroeid vanwege het voortdurende gevaar van uitbreiding.

Zo dienen we ook onze zonden blijvend te weren en te bestrijden. Probeer dit echter niet te doen, met eigen bestrijdingsmiddelen. Vuur moet je niet proberen te blussen met olie. Er zitten teveel brandbare stoffen in ons "zondige bloed", die de zonden eerder aanwakkeren dan uitblussen.

Zonden moeten door het geloof gekruisigd worden - alleen het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt van alle zonde (zie in 1 Joh.1:7).

Slavernij of vrijheid?

Lezen: Exodus 1

De kinderen van Israël werden in Egypte verdrukt door Faraó en zijn dienaren. We lezen daarover in Exodus 1:13-14: "En de Egyptenaars deden de kinderen Israëls dienen met hardigheid; zodat zij hun het leven bitter maakten met harde dienst, in leem en tichelstenen, en met alle dienst op het veld, met al hun dienst, die zij hen deden dienen met hardigheid."

Satan en zijn demonen zijn ook slavendrijvers, die hun onderdanen allerlei lasten opleggen. Van nature kiezen mensen vrijwillig voor de zonde. Eerst lopen ze achter zonden aan en als ze er eenmaal van in de ban zijn geraakt, zijn ze slaven van deze zonden geworden, zodat ze er voor lopen en zwoegen. Eerst vallen ze liefdevol in de armen van bepaalde zonden en dan vallen ze in de handen van deze verslavende zaken. Zo komen ze onder een juk der dienstbaarheid, zoals de Israëlieten in Egypte.

Mensen die ervoor kiezen om de wereld en de zonde te dienen, denken dat dit een bevrijding inhoudt. Jongeren die de kerk verlaten voelen zich dan vaak verlost van allerlei knellende banden en strenge leefregels. (Zij hebben het niet door dat dit juist beschermende leefregels zijn.) Als het goed is moet een kerk een veilige ruimte zijn,

waarin je in vrijheid de Heere mag dienen en liefhebben. Als je bij het Woord van God leeft, mag je je dorst lessen aan de bron van ware vrijheid.

Voor een goede burger is het een vrijheid om in een land met een goede koning te wonen. Voor een kind is het een vrijheid om in een huis met liefhebbende ouders te verkeren. Een klein kind voelt zich onveilig en bang in een omgeving waar grote jongens zijn die hem plagen en uitlachen. Maar als hij aan de hand van z'n vader loopt, dan voelt hij zich veilig - dan is het voor hem een vrijheid om zo over het plein te lopen, waar hij zich voorheen alleen vaak bedreigd heeft gevoeld. Hoe kan een kind het nu beknellend vinden als een liefhebbende vader in z'n buurt is om voor hem te zorgen en hem te beschermen?

En waarom zou het daarom te eng zijn in een plaats waar de Heere Zijn Vaderlijke goedheid en liefde aan je bekend wil maken? Een kind vindt het thuis niet fijn als het beseft dat z'n vader en moeder niet van hem houden en als het gevoelt dat hij voor hen ongewenst is. Als een jongere merkt dat z'n ouders liever niet meer voor hem zouden willen zorgen, dan voelt hij zich daar ook niet meer echt thuis. Ouders kunnen zo zijn of worden, maar de hemelse Vader biedt ons het goede aan als we onder Zijn bevrijdend Evangelie leven. Je bent bij Hem welkom. Hij wil dat kerkmensen Zijn Woord horen en gehoorzamen. Hij roept ons in Zijn Woord op om onze zonden te verlaten en tot Hem te komen om de ware vrijheid te mogen ontvangen.

In Ezech.18:31-32 maakt de HEERE ook ons bekend: "Werpt van u weg al uw overtredingen, waardoor gij overtreden hebt, en maakt u een nieuw hart en een nieuwe geest; want waarom zoudt gij sterven, o huis Israëls? Want Ik heb geen lust aan de dood des stervenden, spreekt de Heere HEERE; daarom bekeert u en leeft." Hierin laat de Heere ons zien dat Hij het goede met ons voorheeft. Als je de godsdienst als een slavernij ziet, weet je (nog) niet wat het ware dienen van de Heere inhoudt. Gods kinderen zijn tot vrijheid geroepen (zie Gal.5:13a). Paulus schrijft hen: "Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen (Gal.5:1)."

Staan in de ruimte

De ware dienst van God is geen slavendienst, maar een liefdedienst! Als je de bevrijdende liefde van de Heere Jezus Christus kent, dan weet wat het betekent om "te staan in de ruimte" (Ps.31:9b). In Ps.118:5-6 lezen we: "Uit de benauwdheid heb ik de HEERE aangeroepen; de HEERE heeft mij verhoord, stellende mij in de ruimte. De HEERE is bij mij, ik zal niet vrezem; wat zal mij een mens doen?" Dit is een heerlijke, bevrijdende en beschermde ruimte. Het is bekend dat mensen zoeken naar vrijheid en veiligheid. Het is te vinden in het door het geloof dienen van de Heere. Ja, dan mag en kan de gelovige het door Gods genade getuigen: "En ik zal wandelen in de ruimte, omdat ik Uw bevelen gezocht heb (Ps.119:45)." Als je Gods bevelen niet zoekt, dan zul je niet in de ruimte wandelen, welke vrijheid je dan ook zoekt te verkrijgen. Je maakt er dan een slavernij van. Als je als (doop)lid van een kerk de zogenaamde vrijheid van de wereld zoekt, dan zul jij je gebonden voelen in het godsdienstige leven. Je zult de ruimte van de kerk dan als een enge ruimte ervaren, waardoor je jezelf beperkt voelt.

Je vindt dan dat je een te beperkte "speelruimte" hebt. Eigenlijk weet je dan niet wat ware vrijheid is. Je zoekt je dan te vermaken met een surrogaat-vrijheid bij gebrek aan beter. Onbekend maakt onbemind. Wat je niet kent, kun je niet liefhebben. Neem het echter maar van mij aan dat de vrijheid van de wereld een gebondenheid aan je eigen lusten is - ik weet helaas uit ervaring wat het is... maar ik weet ook dat de vrijheid die de Heere geeft een ware vrijheid is! Als je alleen al één druppel van de liefde van God

in de Heere Jezus Christus in je hart hebt ervaren, dan wil je dit geluk niet meer ruilen voor al het goed van de wereld. Als je dit hebt meegemaakt, zul je dit absoluut niet meer eens zijn. Zoek dan naar de ware vrijheid en sla je vleugels niet uit naar de gevaarlijke ruimte van de wereld (waarin je vroeger of later vleugellam in een eeuwige afgrond zult neerstorten). Je zult "de ruimte" in de kerk ook niet vinden als je op een wettische wijze bezig bent. Leg jezelf daarom geen lasten op die te zwaar zijn om te dragen... Het ware geloof mag zien op iets wat al is gedaan, wat al is volbracht. Als je niet als een zondaar de zaligheid ontvangt als een volkomen volbracht genadewerk van de Heere, dan wordt je niet in de ruimte gebracht. Vóór Hij stierf aan het kruis sprak de Heere Jezus: "Het is volbracht!" (zie in Joh.19:30).

In het verzoenend lijden en sterven van Christus ligt de ruimte voor zelfs de grootste van de zondaren om zalig te worden. Wij kunnen hier niets meer aan toevoegen. Wij dienen ons alleen maar af te wenden van de zonde en als zondaar te zien op het volbrachte werk van de Heere Jezus. Dit is veelal een moeilijke zaak. Het is een kwestie van bedelen en worstelen aan de troon van Gods genade, al pleitend en vertrouwend op Zijn beloften. Het afzien van al ons eigen doen en laten en het als onwaardige zondaar blijven komen, vernedert ons tot op de bodem van ons bestaan. We hebben, als we smekend tot Hem komen, niets anders dan Gods welmenende nodigheden en betrouwbare beloften. En dan maar zoeken om geleid te worden naar het bloed, dat Christus aan het kruis ter verzoening heeft gestort... Ben je al door de Heere geleid aan de voet van het kruis van Golgotha? Heb je met Christen in de Christenreis van Bunyan daar al opgezien naar het kruis? Christen zag... en het pak van zonden viel van z'n schouders en verdween voor altijd in de diepte van een geopende graf bij het kruis. Ja, wij moeten geleid worden naar het kruis van Golgotha, om van zonde, schuld en slavernij vrij te komen, zoals dit in een lied wordt vertolkt. De Engelse titel van het lied luidt: "Lead me to the cross." (Tekst en muziek door G.Kendrick en S.Thompson.) In de Nederlandse vertaling door Jan Visser mag een gelovige in een couplet zingen:

"Niet door eigen kracht,
door werk dat ik volbracht,
maar het kruis dat is genoeg.
Daar heeft Hij gebloed,
in mijn plaats geboet
toen Hij al mijn zonden droeg."

In het lied wordt verder gevraagd: "Hoe weet ik Wie vrede geeft? Wie een lied van vreugde geeft?" En ook: "Hoe kan ik het leven aan? En Zijn weg gewillig gaan?" Na al deze vragen wordt er in het lied aan de Heere gevraagd om geleid te worden naar het kruis van Jezus. In Psalm 25:5a vraagt David aan de HEERE: "Leid mij in Uw waarheid." Gods Woord is de waarheid en deze Goddelijke waarheid heeft Christus ons ook verkondigd. In Joh.8:31-32 lezen we: "Jezus dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: Indien gijlieden in Mijn woord blijft, zo zijt gij waarlijk Mijn discipelen; en zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken." Gods Woord wijst ons op het reinigend bloed van Christus, daarheen moeten we geleid worden en daarachter moeten we leren schuilen. De Heere God ziet ook op het bloed. Wanneer de Heere het bloed der verzoening voor ons ziet, zal Hij voorbij gaan met Zijn straffende Hand (zie Exodus 12:13). Zoek daarom te schuilen achter het offer van Christus! Ga daarom niet iets "doen" om te verdienen, maar zie op wat al "gedaan" is door de Zaligmaker.

De HEERE nodigt ons in Jes.45:22: "Wendt u naar Mij toe, alle gij einden der aarde! want Ik ben God, en niemand meer." Al ben je nog zo ver van Hem verwijderd door je zonden - al zit er een wereld van misdaden tussen - zie slechts op Christus! en word behouden... Ja, als we door Gods genade hebben mogen zien op het volbrachte werk van de Heere Jezus Christus, dan geldt het voor ons: "Zo ver het oosten is van het westen, zo ver doet Hij onze overtredingen van ons (Ps.103:12)."

Vrijheid in gebodenheid

De christelijke vrijheid is een vrijheid in gebondenheid. Er is een beschermende beperking in de ruimte binnen de kerk.

Een kleuter kan een afrastering rond de tuin als een beperking ervaren, maar het is voor z'n bestwil. We hadden vroeger een grote tuin achter ons huis. Onze kleine kinderen konden daarin naar hartenlust spelen. Voor de veiligheid had ik deze tuin zoveel mogelijk afgerasterd, maar toch probeerden ze steeds weer uit de tuin te ontsnappen. Ze konden dan voor het huis op de straat komen, en dat was gevaarlijk. Ik moest de afrastering steeds weer verbeteren, om de ontsnappingen tegen te gaan. Hoe aantrekkelijk ik de tuin ook voor m'n kinderen had aangelegd, toch wilden ze steeds weer buiten deze veilige ruimte spelen. Er is helaas een natuurlijke, zondige neiging in ons om het te zoeken buiten de beschermende regels van het Woord van God. Een eindje verder in de straat waar we toen woonden werd later een klein kind aangereden. Was het arme kind maar in de beschermde omgeving van de tuin van haar ouders gebleven! Ze raakte gewond en moest daarna geruime tijd in een ziekenhuis herstellen. Zo raken ook veel uit de kerk weggelopen jongeren verwond in de onveilige wereld van verslaving en roekeloosheid. Ze zijn niet in staat om goed voedsel te zoeken in een door de zonde vergiftigde wereld en raken zelf besmet door het zonde-virus.

Als je een kanarie of parkiet loslaat uit een kooi in de kamer, dan kan zo'n vogel vrolijk rondfladderen in de huiskamer. Wellicht kun je het diertje zo tam maken dat het op je schouder komt zitten en uit je hand eet. Als je het dier kunt aanleren om iedere keer weer netjes in de kooi terug te keren als je ze roept, dan krijgt het beest veel bewegingsvrijheid. Hoe gehoorzamer en trouwer, hoe meer vrijheid. Echter, als je het dier iedere keer met veel moeite en soms zacht geweld moet vangen, dan is de aardigheid en al gauw af en moet ze in het vervolg gewoon in de kooi blijven. De bewegingsvrijheid wordt dan weer beperkt. Zo gaat het ook vaak met christenen. Gehoorzame en toegewijde christenen leven over het algemeen meer in de ruimte dan meer "vleselijke christenen", die soms nog bepaalde zonden in hun leven min of meer koesteren. Als de dienst van de Heere op de eerste plaats staat in je leven, mag je over het algemeen meer ruimte hebben, dan als andere zaken je leven ook nog beheersen. De Heere is een "jaloers God op Zijn eigen eer". Hij wil absoluut de hoogste plaats in je leven hebben. Hij leert ons immers in Ps.50:23: "Wie dankoffert, die zal Mij eren; en wie zijn weg wel aanstelt, die zal Ik Gods heil doen zien." Zonde en twijfel gaan gewoonlijk samen bij een wereldgelijkvormig of wettisch christen, maar heiligheid en blijmoedigheid zijn vaak samen te vinden in het leven van een toegewijd christen.

Stel je nu eens voor dat je een kanarie zoveel vrijheid geeft dat het dier zelfs door een open raam naar buiten mag. Zal de vogel ook dan nog op tijd terugkeren naar de kooi? Als je de kanarie niet goed genoeg hebt kunnen africhten is het mogelijk dat je het dier

dan voorgoed kwijt bent. En wat dan? Zal de kanarie zichzelf dan in de natuur in leven kunnen houden? Waarschijnlijk niet. Ze zal zelfstandig niet in staat zijn om het juiste voedsel te vinden om te kunnen blijven leven. Misschien zal het dier zelfs al spoedig sterven vanwege het eten van teveel groenvoer.

Zo kunnen veel jonge christenen ook niet zelfstandig het juiste gezonde voedsel verzamelen als ze dit niet ontvangen van de oudere en geoefende gelovigen in de kerk. Voor die kanarie is de kooi dus veiliger dan de vrije natuur, want daarin komt ze om. Als er goed geestelijk voedsel wordt uitgedeeld in de kerk, dan is deze beperkte ruimte een goede plaats voor ons om tot geestelijke vrijheid te komen en te groeien. Het is wel een vrijheid in de gebondenheid aan Gods Woord. Een goudvis is gebonden aan zijn kom met water. Leg de vis er maar eens naast op de kast, en je zult zien dat het dier in zo'n ruimte niet kan leven. In het water is het dier in z'n element en daarbuiten niet. Zo moet ook de christen in z'n element zijn als hij verkeert in de gebondenheid met het Woord van God. Dan kan hij geestelijk ademen; dan heeft hij ruimte om geestelijk te leven.

Ben je al gevangen door Gods Woord? Dan ben je bevrijd van de verslaving aan de zonde en mag je eindelijk eens doen waar je zin in hebt, namelijk om in dankbaarheid de Heere lief te hebben, te dienen en te eren. Dan zul je met je hart begrijpen wat we lezen in Joh.8:36: "Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn."

Zie dan voortdurend op Jezus en volg Hem als het Licht der wereld, want Hij verklaart ons in Joh.8:12: "Ik ben het licht der wereld; die Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben."

Innerlijke strijd

Lezen: Romeinen 7:7-26

Veel jongeren worden het slachtoffer van één of andere verslaving. Als je aan een bepaalde zonde verslaafd bent, kun je de verleiding van dit steeds terugkerende kwaad niet meer weerstaan. Je bent er door in de ban geraakt; je kunt niet meer zonder, en je voelt je te zwak om jezelf ervan te verlossen. Vooral een diep ingewortelde boezemzonde is in eigen kracht vrijwel niet meer uit te bannen. Je hebt dit kwaad in je leven binnengelaten en nu wil het er niet meer uit. Nog heel wat jongelui gaan hier zelfs onder gebukt. Ze willen er diep in hun hart eigenlijk van verlost zijn. Ze hebben al zo vaak geprobeerd om zich ervan te bevrijden, maar het lukt hen steeds maar niet. Misschien heb jij ook wel zo'n boezemzonde, waardoor je geweten zo vaak wordt gekweld. Aan de buitenkant lijk je wellicht zo'n goed oppassende "refo", maar vanbinnen ben je een verslaafde "ego". Uiterlijk kun je de innerlijke puinhoop misschien nog wel verbergen. O, die verkleefdheid en gehechtheid aan die speciale zonde... hoe word je er toch van verlost?! Hoe meer je er tegen vecht, des te groter lijkt de tegenstand te worden. Je hebt zelf geen kracht "tegen die grote menigte". Zoals we lezen in Romeinen 7 hebben ook gelovigen een inwendige strijd tegen het kwade in hun leven. Zelfs (of juist!) iemand die genade heeft ontvangen, heeft last van zondige begeerten. Een gelovige bestaat uit "een oude mens" en "een nieuwe mens". Z'n oude mens is nog geneigd tot het kwade en z'n nieuwe mens wil het goede doen. De oude mens moet steeds meer worden gekruisigd en het nieuwe deel in z'n leven dient steeds sterker te worden. Paulus kon dit niet in eigen kracht bewerken, maar dankte God, door Jezus Christus, zijn Heere (Rom.7:25), want door het geloof kunnen in Gods

kracht zonden worden overwonnen en zal het goede eenmaal eeuwig mogen overwinnen. Door het offer van Christus is de zonde van zondaren gekruisigd en verzoend en daarom moeten overgebleven zonden door het gelovig ontvangen van Gods kracht worden gekruisigd.

Het geheim van het overwinnen van zonden vinden we in Rom.12:21, waar we lezen: "Wordt van het kwade niet overwonnen, maar overwint het kwade door het goede." We dienen ons daarom te concentreren op het goede, op Gods Woord. Als we de liefde van Christus mogen opmerken en ervaren, verliest de zonde haar kracht in ons leven. Laten we daarom zoeken te doen wat we lezen in Ps.119:11: "Ik heb Uw rede in mijn hart verborgen, opdat ik tegen U niet zondigen zou." Wees dan maar veel bezig in Gods Woord, om van de Heere wijsheid en kracht om te overwinnen te mogen ontvangen!

Onno de verslaafde

Ik zal proberen om in een verhaal de slavernij van de zonde bij een jongere duidelijk te maken. Hierin laat ik dan ook de verlossing van de verslaving zien. In het verhaal van Onno kunnen veel jongeren dingen uit hun eigen levenswereld herkennen.

Onno is over het algemeen een zachtvaardige, goedige lobbies, maar kan soms ook wel eens van die driftbuien hebben. Hij is bijzonder groot en dik van z'n leeftijd. Hierdoor heeft hij last van een minderwaardigheidsgevoel. Als Onno in de klas zit, is hij bang dat z'n medeleerlingen hem stiekem uitlachen of zullen gaan plagen. Hij probeert dit te voorkomen door allerlei grapjes te maken. Hij riskeert hierdoor veel in de klas en ontvangt zelfs vaak straf. De klasgenoten vinden het prachtig en stoken hem op om nog meer geintjes uit te halen. Ze maken eigenlijk misbruik van hem. Soms gooien ze iets tegen hem aan tijdens de les en dan geeft hij een brul of laat hij zich zelfs van z'n stoel vallen. De leraar wordt dan weer boos op Onno en pakt hem voor de zoveelste keer flink aan. Zo wordt hij het mikpunt en het middelpunt van de klas. De aandacht doet hem goed, maar al die straf gaat hem meer en meer de keel uithangen. Hij wordt steeds prikkelbaarder en bij tijden zelfs agressief. Maar als een leraar hem weer eens onder vier ogen spreekt, toomt hij al spoedig in - dan is hij weer de goedige, meegaande en bukkende lobbies. Zo gaat het drie jaar door op het reformatorisch voortgezet onderwijs. Z'n resultaten verslechteren steeds meer en z'n gedrag gaat schrikbarend achteruit. Toch kan Onno ook heel lief zijn. Als hij thuis is bij z'n twee kleine broertjes en jongere zus, kan de nu zestienjarige Onno voor hen een aardige en vrolijke speelkameraad zijn. Vooral met z'n vier- en zesjarige broertjes speelt hij graag. Hij vindt het heerlijk om met hen te ravotten en over de grond te rollen. En zij genieten er intens van om op z'n brede rug mee te rijden als hij zo hard mogelijk over de kamervloer kruipt. Ze kunnen hem goed gebruiken als lijfwacht tegen andere kinderen die vervelend doen en hen plagen. Zo wordt Onno heen en weer geslingerd tussen twee werelden: de wereld van thuis en die van school, en is er de lieve en vervelende Onno.

Intussen is de toestand op school zó verslechterd, dat hij daar niet meer is te handhaven. De ruzies tussen hem en leerkrachten worden steeds heviger en z'n gedrag uit zich in een toenemende agressiviteit. Hij kan nog heel weinig van hen verdragen. Dit komt tot een dieptepunt als een leraar hem met een schop onder z'n zitvlak uit de klas verwijdert. Onno grijpt die voet met geweld en laat de rood aangelopen man even een rondje hinken. Uiteindelijk gaat de leraar voor in de klas onderuit... Dit gaat te ver! Ook andere leerkrachten zijn hier als het ware "ondersteboven" van. Onno heeft nu teveel "overhoop" gehaald. Dit is de druppel die

de emmer doet overlopen. Hij wordt met vereende (leer)krachten van school verwijderd.

Ze hebben van thuis nog met de schoolleiding gepraat, maar het heeft niet mogen baten.

Nu is Onno veel thuis. Af en toe heeft hij tijdelijk werk, maar vaak verveelt hij zich en doolt hij ledig op straat rond. Hij mist de jongelui van school. Hij heeft er nog maar weinig contact mee. Ze hebben hem gewoon laten vallen. Nu beseft hij nog beter dat ze op school misbruik van hem hebben gemaakt. Hij moest hen vermaken en kreeg daardoor de "klappen" te verduren. Toen konden ze hartelijk om hem lachen en nu hebben ze hem niet meer nodig. Het waren geen echte vrienden van hem. Het doet hem veel verdriet, want hij heeft sterk behoefte aan echte vriendschap. Hij moest zich altijd maar weer waarmaken bij de andere jongelui en uiteindelijk is hij hier nu de dupe van geworden. De teleurstelling verbittert hem. Wrokgevoelens en onverschilligheid krijgen de overhand in z'n leven. Onno verkeert steeds langer op straat. Hij is op zoek naar vriendschap en vertier en probeert zich daarom te mengen tussen de gewone, openbare straatjeugd. In de dorpen noemen de christelijke jongeren hen "de openbaren". Deze veelal onkerkelijke jeugd zoekt het op straat, in de cafetaria's en in de disco's. Als ze wat ouder zijn gaan ze ook graag naar houseparty's. Op straat of op een plein slenteren ze en houden ze hun luidruchtige en nogal eens schunnige gesprekken. Ze houden zich bezig met een balspel of ze maken de buurt een beetje onveilig. Ja, dat spreekt Onno wel aan. Dat "just hanging around" (dat gewoon rondhangen) op straat gaat hem steeds meer boeien, zeker als er meisjes bij zijn. Zo gaat hij zich meer en meer thuisvoelen bij "de openbaren" en probeert hij één met hen te worden. En ook nu gaan ze weer misbruik van hem maken. Ze kunnen zo'n sterke, grote en meegaande lobbies wel gebruiken bij hun oneerlijke en soms gemene praktijken. Onno wordt "ingezet" bij onderlinge vechtpartijen en zelfs bij winkeldiefstallen. Hij doet maar mee, want hij wil er ook bijhoren. Op een keer vragen enkelen aan Onno of hij mee gaat om snoep te stelen in een groot winkelbedrijf. Hij hoeft dan zelf niet te stelen, maar slechts op wacht te staan bij de uitgang. Als ze dan zullen worden gesnapt, moet hij alleen maar de bewaker tegenhouden bij de uitgang, zodat deze hen niet in de kraag zal kunnen grijpen. Ze zeggen toe dat ze de buit met hem zullen delen. Onno gaat er mee akkoord. Er worden zakken vol snoep gestolen en de jonge dieven haasten zich met de buit naar de uitgang van de winkel. Een bewaker heeft ze echter opgemerkt. Hij komt in volle vaart achter hen aan. Bij de uitgang springt Onno voor de bewaker en grijpt de man stevig vast. Er ontstaat een hevige worsteling. Verschillende aanwezige mannen komen de bewaker te hulp. Onno wordt nu spoedig overmeesterd. Intussen zijn de werkelijke dieven natuurlijk met de buit verdwenen. Wat later wordt Onno aan de politie overgeleverd. Hij neemt de schuld op zich en betaalt het gestolen snoepgoed.

Na enkele dagen ontmoet hij de andere jongens weer. Hij wil van hen een deel van de buit hebben, zoals was afgesproken. De leider van de groep haalt z'n schouders op en reageert: "Dat is ook vervelend... we hebben de buit al verdeeld en opgemaakt. Je kwam maar niet opdagen. We hebben toen aangenomen dat je er niet meer voor geïnteresseerd was en dat je niet meer met ons mee wilde doen." Onno is verontwaardigd. Ze wisten toch wel dat hij vast zat op het politiebureau. Hij wil nu wèl het door hem aan de winkel betaalde geld hebben! Maar ook dat willen ze hem niet geven. Dan had hij maar niet zo dom moeten zijn om zich te laten overmeesteren. Hij had alleen die bewaker tegen moeten houden en maar niet met vijf grote mannen tegelijk moeten vechten. Volgende keer beter...

Een paar weken later staat Onno weer op wacht bij een andere winkel. Zo wordt er steeds weer opnieuw misbruik van hem gemaakt. Hij snakt naar echte vriendschap, maar het loopt alles op een bittere teleurstelling uit.

Op een dag wordt Onno benaderd door een jonge handelaar in drugs. De eenzame en verbitterde Onno heeft te weinig weerstand om de vriendelijke benadering van de sluwe handelaar te kunnen omzeilen. De drugsdealer spiegelt hem een heerlijke wereld van genot en ontspanning voor. Onno mag de drugs voorlopig gratis proberen. Als hij het niet fijn vindt zal hij niet worden gedwongen om er mee door te gaan. Hij moet het maar zien als een "vriendendienst". Zal hij nu echte vriendschap en innerlijke vrijheid ontvangen? Satan belooft ook veel zondig geluk, maar geeft uiteindelijk ellende. En het loon op de zonde is de eeuwige ondergang. Zo volgen de dienaren van satan hem na in z'n listige en verleidende praktijken. De arme Onno is een gemakkelijke prooi. Het druggebruik voert hem weg naar een wereld van schijnbaar genot. Hierdoor kan hij tijdelijk de voor hem zo harde werkelijkheid ontvluchten. Hij moet het wel steeds weer aanvullen, want het genot ebt iedere keer weer spoedig weg. Hij kan al gauw niet meer zonder... hij wil het genot niet meer missen. Hij raakt er lichamelijk en psychisch aan verslaafd. Het gaat hem wel veel geld kosten. De goedkopere softdrugs geven hem op den duur niet meer de "kick" die z'n grote lichaam en eenzame ziel verlangen. Hij slaat daarom de weg naar de harddrugs in. Zo zakt hij steeds dieper weg in een poel van ellende en ondergang. Bij tijden probeert hij zich er nog uit op te richten, maar de drugs werken zo "verlamvend" dat hem de puf, kracht en moed om er mee te kunnen breken steeds meer gaan ontbreken. Hij steelt om z'n drugs te kunnen bekostigen.

Hij heeft het thuis nog lang kunnen verbergen dat hij aan de drugs is. Z'n kleine broertjes zorgen nog voor korte gelukkige tijden in z'n wegzinkend leven. De verstandhouding met z'n ouders verslechtert meer en meer. Regelmatig missen ze geld en de verdenking valt op hem. Na fikse ruzies neemt hij het besluit om z'n ouderlijk huis te verlaten. Hij zegt er niets over. Hij ziet kans om achter de pincode van het bankpasje van z'n vader te komen. Kort na elkaar haalt hij bij elkaar zo'n 2000 gulden van de bankrekening van z'n ouders en na de laatste diefstal gaat hij er vandoor. Z'n vader vindt vroeg in de morgen een envelop in de gang. Onno heeft deze 's nachts door de brievenbus gegooid. In de envelop zit het bankpasje van pa en een briefje. Onthutst leest z'n vader de afscheidsbrief van z'n weggelopen zoon: "Sorry, pa en ma en m'n lieve broertjes en zus, ik ben aan de drugs verslaafd. Ik kan niet meer terug. Ik heb geld van jullie gestolen. Ik heb het nodig. Ik denk dat ik niet meer terugkeer. Ik ga toch kapot... maar ik kan niet meer zonder. Probeer me te begrijpen. M'n leven is mislukt. Niemand houdt van me... behalve misschien m'n broertjes Henk en Hans, ja jullie wel... en dat doet me nu zo'n pijn, want ik zie jullie misschien nooit meer terug. Het spijt me voor jullie, maar ik kan niet anders. Vergeef het me a.u.b.! Probeer me maar niet op te zoeken. Ik wil niet meer. Jullie begrijpen het toch niet..."

Onno is er vandoor. Hij leeft ondergedoken in Rotterdam. Hij zwerft van de ene schuilplaats naar de andere. In de drugswereld zijn genoeg kontakten. Echte vriendschap vindt hij er niet. De druggebruikers leven voor zichzelf, voor hun drugs. Het zijn net roofdieren die alleen maar jagen naar hun eigen portie drugs. Ze hebben daar zeer veel voor over. Onno is een ervaren inbreker geworden. Regelmatig gaat hij 's nachts inbreken, meestal in gewone woonhuizen. Hoe moet hij anders aan geld komen? Na een jaar is Onno nog steeds spoorloos. Z'n ouders hebben diverse pogingen ondernomen om hem op te sporen. Ze kunnen alleen nog maar voor hem

bidden. Ja, er wordt voor hem gebeden. Ook z'n broertjes en zus bidden voor hem. Vooral z'n jonge broertjes denken nog veel aan hun verloren grote vriend. Bijna iedere avond vragen ze de Heere of Hij Onno wil bekeren en terugbrengen. Ze missen hem erg en hebben verdriet om hun grote, ongelukkige broer.

Al kunnen zij Onno niet meer bereiken, de Heere kan dit wel. Hij weet waar deze weggelopen, ellendige zondaar is. Voor Hem kunnen weggelopen zondeslaven zich niet verbergen. Hij zoekt verloren schapen op. Zo spreekt de HEERE in Zijn opzoekende liefde ook nu nog tot weggelopen jongeren (in Jes.45:22): "Wendt u naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde! want Ik ben God, en niemand meer." Ja, al voel je jezelf nog zo ver van de Heere verwijderd in je zondige en ellendige leven, keer je tot Hem, zie op Hem! want Hij breidt Zijn genadige, reddende armen tot je uit in Zijn Evangelie, om je te behouden...

Het mag ons ook tot bemoediging zijn dat de Heere het gebed om redding van onze vrienden, gezinsleden en bekenden hoort en kan verhoren. Gelovige gebeden om de uitbreiding van Zijn Koninkrijk zijn gebeden tot Zijn eer en naar Zijn wil, zodat wij ook verhoring van zulke gebeden mogen verwachten - hiervan zijn genoeg voorbeelden te noemen!

Onno is nu negentien jaar. Hij sleept z'n dagen ellendig voort als een voortvluchtige, opgejaagde slaaf. Hij heeft zichzelf als slaaf aan de zonde en satan verkocht. Satan is een harde en meedogenloze slavendrijver. Hij heeft de zonde en satan toestemming gegeven om z'n leven te gaan beheersen en nu wordt hij door angst en dwang voortgedreven. Onno is hierin het beeld van ieder zondaar, al is het dat hij een duidelijker slachtoffer is van z'n eigen keus. Toch moeten we niet vergeten dat iedere hardnekkig zondaar, die redding weigert, eenmaal in ondragelijke ellende eeuwig zal moeten leven. Wat je nu op je eigen brood smeert, zul je eeuwig zelf moeten opeten. Onno heeft zichzelf door moedwillige ongehoorzaamheid aan deze slavernij overgegeven en blijft tot nu toe de redding moedwillig weigeren. Hij kan zichzelf vanwege zijn verslaving niet helpen en hij wil zich door zijn liefde tot het zondige genot ook niet laten helpen. Zo is het bij iedere hardnekkige zondaar. Het is uiteindelijk eigen schuld als iemand verloren gaat. Het is een gevolg van z'n eigen keus, waarvan hij niet wilde afwijken door zijn liefde tot de zonde. Deze misdaad wordt nog ernstiger als hij ook nog een aangeboden redding weigert. Als je nog verslaafd bent aan de zonde, luister dan naar de welmenende nodiging van de Heere: "Komt, laat ons aanbidden en nederbukken; laat ons knielen voor de HEERE, Die ons gemaakt heeft. Want Hij is onze God, en wij zijn het volk van Zijn weide, en de schapen van Zijn hand. Heden, zo je Zijn stem hoort, verhard je hart niet!" (zie in Psalm 95:6-8).

Onno heeft nog steeds kans gezien om uit de handen van de politie te blijven. Hij is slim genoeg om niet te worden gesnapt. Door z'n vele kleine inbraken heeft hij genoeg ervaring opgedaan. Op deze wijze zal hij het nog wel een poosje vol kunnen houden.

Op een nacht is Onno weer eens op het inbrekerspad. In een buitenwijk in Rotterdam zien we hem voorzichtig op een balkon van een vrijstaande woning klimmen. Hij is nu bij een slaapkamerraam en plakt vervolgens een stuk papier, met in het midden een soort zuignap, tegen het raam. Voorzichtig snijdt hij daarna een rond stuk uit het raam. Het uitgesneden stuk glas haalt hij met de zuignap eruit. Nu kan hij met z'n hand bij het sluitwerk aan de binnenkant van het raam komen. Binnen korte tijd staat hij achter het gordijn in de slaapkamer. Hij heeft het bijna geruisloos voor elkaar gekregen en gluurt nu voorzichtig langs het gordijn naar de twee bedden op de kinderslaapkamer. Er slapen twee jongetjes op de slaapkamer. Ze herinneren hem aan z'n twee broertjes.

Onno merkt dat ze nog vast slapen. Hij kan het niet laten om de gezichtjes van wat dichterbij te bekijken. O, dat ene jongetje lijkt veel op één van z'n broertjes! De tranen springen Onno in de ogen. Een diep heimwee vervult hem. Was hij maar weer thuis bij z'n broertjes... Was het maar weer zoals vroeger. Als een film gaan z'n jongere jaren thuis weer aan hem voorbij. Maar helaas, het is allemaal voorbij. Er is gewoon niets aan te doen. Hij moet nu wel door op de ingeslagen ellendige weg. Hij veegt de tranen uit z'n ogen en sluipt zachtjes de trap af naar beneden. Snel onderzoekt hij de kasten. In verschillende laden vindt hij waardevolle spullen. Hij legt ze bij elkaar op de vloer. Zo, dat wordt weer een hele buit! Toch kan hij z'n gedachten er maar niet bij houden. Hij ziet steeds weer het gezicht van dat jongetje voor hem. Dromerig en met een onbehagelijk en leeg gevoel van binnen doorzoekt hij de kasten automatisch. Intussen heeft hij niet gehoord dat er iemand van de trap af naar beneden komt. Voor hij het beseft flits ineens de lamp aan en staat er een kleine jongen verschrikt voor hem. Het is juist dat jongetje dat zoveel op z'n broertje lijkt. O, wat moet hij nu doen?! Snel komt hij tot z'n positieven. "Stil wezen," snauwt hij fluisterend en dreigend. "Ik doe je niets als je hier stil in deze stoel blijft zitten," waarschuwt hij het jongetje, al wijzend naar de stoel naast hem. Het jongetje wilde naar de w.c.. Hij mag er nog even naar toe, maar moet dan stil naast Onno op de stoel gaan zitten. Snel wil Onno z'n duistere zaakje nu afhandelen. Terwijl hij bezig is om de spullen in meegebrachte jutezakken te doen, gaat het inmiddels gerustgestelde jongetje van 6 jaar met hem praten. Onno is al te weten gekomen dat hij Benny heet. Benny vraagt hem waarom hij dit zomaar doet. Onno fluistert terug, dat hij niet anders kan, omdat hij verslaafd is aan drugs en daar veel geld voor nodig heeft. Benny gaat verder: "Maar je weet toch wel dat de Heere het niet goed vindt dat je steelt!" "Dat weet ik wel," reageert Onno verdrietig, "maar Hij heeft mij toch ook niet geholpen om van mijn drugs af te komen, en Hij laat mij toch ook maar in mijn ellende. Behalve mijn twee broertjes houdt niemand van me. Ze hebben alleen maar misbruik van me gemaakt." De kleine Benny houdt Onno verder voor: "Maar de Heere wil niet dat je slechte dingen doet. Als je slechte dingen doet wordt je gestraft, maar als je er ècht berouw van hebt, wil de Heere je het vergeven, dat heeft m'n moeder zelf gezegd." "Ja, dat zij mijn moeder vroeger ook tegen me," herinnert Onno zich, terwijl hij vervolgt: "Maar ik heb niet gemerkt dat de Heere mij heeft geholpen. Ik merk niet dat God voor mij bestaat. En als Hij bestaat, geloof ik niet dat Hij mij nu nog zal helpen. Ik heb m'n leven toch al kapot gemaakt... er is toch niets meer aan te doen." De tranen springen Onno weer in de ogen. Hij is christelijk opgevoed. Er komen ineens zoveel dingen terug. Hij wil zich niet laten kennen, maar hij voelt zich ineens zo eenzaam, ellendig en hulpbehoevend. Benny is nu helemaal niet bang meer voor de grote Onno. Hij ziet wel dat de inbreker erg verdrietig is. Hij komt nu van de stoel en legt z'n handje op de brede schouder van Onno, die naast z'n buit op de grond zit. Onno voelt zich ineens zo zwak en machteloos. Benny kijkt hem aan en zegt bemoedigend: "Maar de Heere wil jou best wel hebben... Hij wil jou ook wel helpen..." Nu kan Onno zich helemaal niet meer goed houden. Hij huilt het uit als een klein kind. Dan gaat de deur van de trap met een snelle zwaai open! Een verschrikte en verbaasde vader kijkt naar het vreemde, ontroerende schouwspel. Hij is door het lawaai wakker geworden. Daar ziet hij een grote vreemde jongen huilend op de grond zitten, te midden van zijn verzamelde waardevolle spullen! En z'n kleine Benny houdt de jongen troostvol z'n handje op z'n schouder. De gelovige vader beseft al gauw wat er aan de hand is. Hij heeft te maken met een onschadelijk gemaakte inbreker. Onno heeft niets meer in te brengen. Onder tranen vertelt hij z'n levensgeschiedenis. De vader is er zelf ook ontroerd van en krijgt diep medelijden met Onno. Samen met

z'n vrouw besluit hij daarna om Onno te helpen. Hij wordt voorlopig in hun gezin opgenomen en wordt met hulp van een professionele hulpverlener van z'n drugs afgeholpen. Het is een zware strijd geweest, maar de wil was nu bij Onno aanwezig om ervan verlost te worden. De kleine Benny bleef hem trouw terzijde staan in de moeilijke afkick-periode. De vader en moeder hebben Onno het reddende Evangelie doorgegeven en het heeft in dit verhaal doorgewerkt in het hart van Onno. Ja, zo werkt Gods genade in het hart van een zondaar.

De Heere geeft kracht om te overwinnen. Er zijn genoeg praktijkvoorbeelden om aan te tonen wat Gods overweldigende genade al niet vermag! Voor mensen hopeloze gevallen zijn voor Hem niet hopeloos. Voor mensen onbereikbare weglopers zijn voor Hem niet onbereikbaar. Waar onze weg ophoudt, kan de Heere juist een nieuwe weg openen. Wat we ook kunnen leren van dit verhaal is dat de Heere "kleine middelen" kan gebruiken om grote zaken tot stand te brengen. Vanuit de kerk- en opwekkingsgeschiedenis weten we dat de Heere zelfs kleine kinderen heeft gebruikt om volwassen mensen tot geloof te brengen. Niet slechts via predikers en ambtsdragers wil de Heere werken, maar ook door middel van jongeren, vrouwen en gewone gemeenteleden, die het Evangelie mogen doorgeven. Getuig en geef het Woord van God aan je naasten door! Doe het met aandrang en vurigheid. Laat Gods goedheid voor zondige mensen zien...

Het verhaal van Onno heeft een goede afloop. Na een aantal maanden in het gezin van Benny te zijn geweest, zien we hem naast Benny voor de deur van z'n ouderlijke woning staan. De verrassing en dankbaarheid zijn groot. De verloren zoon wordt thuisgebracht door een kleine jongen. De gebeden zijn verhoord en de Heere God ontvangt de eer!

Gespreksvragen

1. Noem een aantal verleidingen uit onze tijd.
Hoe komt het dat hiervan ook christelijke jongeren het slachtoffer worden?
Waarom moeten we deze verleidende machten tegengaan?
2. Hoe kunnen we de verleiding bestrijden? Denk in dit verband eens na over het strijden "als slachtoffer", het wettisch strijden en het gelovig strijden.
3. Wanneer worden christelijke leefregels "als een slavernij" gezien en gevoeld? En waardoor komt dat meestal?
Wat wordt er bedoeld met de onder ons gebruikte term "vrijheid in gebondenheid"?
En hoe kun je het als bevrijdend ervaren dat je mag leven in "een gebonden vrijheid"?
4. Kunnen gelovigen zich ook nog gebonden voelen onder "een juk der dienstbaarheid" (zie hierbij Galaten 4 en 5)?
Wat kan de betekenis zijn van "het juk der dienstbaarheid"?
(Denk eens aan: een slavenjuk, het juk van de wet en aan wettische slavernij.)

5. Wat is het verschil tussen "het juk van Christus" en "het juk van de wet" (dat ook wel door de schriftgeleerden en farizeeën werd opgelegd)? Zie hiervoor Matth.11:29-30 en denk daarbij aan de bevrijdende leer van Christus. Wat kunnen wij hier persoonlijk van leren?

6. Praat eens door over de volgende twee stellingen:

1. Gehoorzame en toegewijde christenen leven over het algemeen meer in de ruimte dan meer "vleselijke christenen" (die nog bepaalde zonden in hun leven aan de hand houden).
2. Zonde en twijfel gaan gewoonlijk samen bij een tèt wereldgelijkvormig, tèt lijdelijk of tèt wettisch christen, maar heiligheid en blijmoedigheid zijn vaak samen te vinden in het leven van een toegewijd christen.

Motiveer je mening hierover.

Onderzoek hierbij: 1 Kor.3:1-4, Galaten 5 en Ps.50:23.

7. Waarom worden de gelovigen in Galaten 5:1 opgeroepen om in de vrijheid te staan?

Waardoor kun je staan "in de ruimte"?

(Zie hierbij: Ps.31:9b, Ps.118:5-6, Ps.119:45, Joh.8:12.)

En hoe kun je door genade en geloof een heerlijke bevrijding en vrijheid beleven? (Betrekt hierbij: Joh.19:30, Ex.12:13, Joh.8:31-32+36, Jes.45:22, Ps.103:12.)

Heb je zelf wel eens zulke bevrijdende ervaringen gehad?

Wil je er iets van vertellen?

6. Opstand en zelfhandhaving opgeven!

Lezen: Hebr.10:19-39

Door zijn (af)val is de mens in een ellendige toestand geraakt. Je kunt hierover in een hoekje gaan klagen, maar dit zal geen werkelijke oplossing en verlossing geven. De orthodoxe joden vinden het heel erg dat ze geen tempel en heiligdom meer hebben. Ze hebben al meer dan 1900 jaar geen kans gezien om weer een tempel op het tempelplein te bouwen. Eerst hielden de Romeinen dit tegen en daarna de mohammedanen. De heerlijkheid van de tweede tempel was groter dan van de tempel van Salomo (zie Hagg.2:10), want daarin is de Messias verschenen. De tempeldienst werd vervuld in Christus en daarmee is de eredienst in de tempel afgedaan. De joden willen weer een nieuwe tempel, waarin ze de eredienst kunnen herstellen en waarin dan hun "nog te komen Messias" zou kunnen verschijnen. Het wordt hun echter niet toegestaan, zodat we hierin een meer dan 1900-jarig bewijs hebben dat de Heere Jezus Christus de ware Messias is. Al zijn er nog steeds veel joden die opstandig zijn over dit feit en zichzelf handhaven in hun ongelooft, het zal hun echter niets baten. Het enige wat ze kunnen doen is klagen bij de klaagmuur. Ze zeggen daarom ook, dat de

klaagmuur altijd open is. Al is alles gesloten en verwoest, ze hebben nog een plaats om te klagen. Dit is echter maar een schrale troost. Het was voor de mensen die verdronken in de zondvloed helemaal geen troost dat ze nog zagen dat er een ark op de golven dreef. Het is geen troost voor iemand die bijna omkomt van de honger, dat hij vroeger eens heerlijk heeft gegeten. Het is alleen maar een droevige herinnering voor een failliet en berooid mens dat hij eens rijk is geweest. Zo kun je klagen over het feit dat we uit het paradijs verdreven zijn, maar dit zal je er niet in terugbrengen. Probeer niet terug te vinden wat voorgoed verloren is, maar zoek te verkrijgen wat opnieuw door Christus is verworven.

De oude weg naar het heiligdom is afgesloten, maar er is door het bloed van Jezus een nieuwe "verse en levende weg" geopend om in te gaan in het heiligdom (zie Hebr.10:19-20). Probeer daarom "het spoor van het bloed" te volgen... Heb je al heerlijkheid en zaligheid gezien in het verzoenend bloed van Christus? Je hebt het verzoenend bloed nodig, of je het gevoelt of niet. Ieder mens is een zondaar en heeft daarom verzoening en reiniging nodig. "Zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving (Hebr.9:22b)", dit is een absolute, in Gods Woord vastgelegde wet. Slechts het bloed van Christus reinigt van alle zonden (zie in 1 Joh.1:7). Als je nog opstandig bent tegen de Heere, zul je niet tot Hem gaan om gered en gereinigd te worden. En als je jezelf nog weet te handhaven (ook op godsdienstig gebied) zal er geen werkelijke behoefte aan reinigend bloed in je hart zijn. Opstand en zelfhandhaving zijn blokkeringen die uit de weg moeten worden geruimd! Zolang deze zaken iemands leven nog beheersen zal er geen toevlucht nemen tot het bloed van Christus gevonden worden. Een toevlucht is een wijkplaats, een plaats waar men veiligheid zoekt. Een toevlucht is iets waarbij men hulp en bescherming zoekt. Als je je toevlucht tot iets neemt, dan beproef je dit als laatste en beste redmiddel. Als je nog iets anders hebt waarin of waardoor je jezelf geestelijk kunt handhaven, dan zul niet tot Christus (als enige Schuilplaats) vluchten.

Voor straf afgezet in een woestijn

Ik wil eerst de blokkade "opstand" onder de loep nemen. Dit wil ik doen door middel van het volgende voorbeeld.

Stel je eens voor dat er in een Afrikaans land een kostschool is voor jeugdige misdadigers. Jonge criminelen worden daar op een goed afgeschermd en geïsoleerde school kennis bijgebracht. Als je daar les moet geven, moet je heel wat in je mars hebben. Onder politiebewaking wordt daar lesgegeven. De jongelui hebben daar allen wat op hun kerfstok. Er heersen zeer strenge regels. Lijfstraffen worden volop toegepast. Ondanks de keiharde aanpak zijn er echter drie jonge misdadigers die niet meer zijn te handhaven. De leraren op deze tuchtschool zitten met de handen in het haar. Welke straf zouden ze nu nog moeten toepassen? Uiteindelijk wordt er een wrede straf opgelegd. Het is een straf waarvoor ze duidelijk zijn gewaarschuwd. De jongelui dachten dat dit slechts een loos dreigement was en dat ze dit toch niet zouden doen. Daarom gingen ze door met hun zondige streken.

De drie onhandelbare criminelen worden nu vastgebonden en geblinddoekt in een landrover geduwd. Vervolgens rijdt men met de landrover de woestijn in. Het wordt een urenlange tocht door de hete zandwoestijn. Dan wordt de auto stilgezet. De jongens worden daarna uit de landrover gezet, terwijl ze elk nog een kleine voorraad eten en drinken meekrijgen. De auto wordt weer gestart en een strenge tuchtschoolleraar voegt

hen door het open raam nog toe: "Zo dat is nu jullie straf. Jullie wilden niet gehoorzamen, nu moeten jullie het zelf maar uitzoeken... Jullie zien maar hoe jullie het nu redden. Op school kunnen we jullie niet meer gebruiken. Als jullie kans zien om uit deze woestijn te komen, zijn jullie vrij... We komen jullie niet meer ophalen. Jullie hebben nog even tijd om over jullie zonden na te denken." De auto rijdt vervolgens in volle vaart weg.

Als de stofwolken weer zijn gaan liggen, kijken de jongelui elkaar onthutst aan. Ze maken elkaar los en turen de zandvlakte af. Wat verschrikkelijk! Ja, ze hebben het wel erg bont gemaakt, maar deze straf is toch wel te zwaar... Eén van de jongens roept het hysterisch van kwaadheid uit: "Dit kunnen ze ons niet aandoen!!!" Vervolgens gaat hij schelden en tieren. Hij gilt allerlei vreselijke verwensingen uit naar het adres van de leraren. Hij is niet meer te kalmeren en blijft maar doorgaan. Het lijkt wel dat hij zich steeds meer gaat opwinden in deze hete woestijn. Hij volhardt in zijn grote en kwade opstandigheid en is niet meer te rustig te krijgen. Dit is natuurlijk erg onverstandig in zo'n hitte. Al spoedig krijgt hij een beroerte, waaraan hij kort daarna ook bezwijkt.

Een andere jongen zit helemaal in elkaar gedoken te treuren. Hij ziet het absoluut niet meer zitten. Volgens hem komen ze er nooit meer uit. Hij is als het ware psychisch verlamd van ellende, waardoor hij geen poging meer onderneemt om uit zijn ellendige toestand te geraken. Als hij om zich heen kijkt, grijpt de moedeloosheid hem nog meer aan. Hij blijft maar apathisch zitten treuren... en er is geen beweging meer in te krijgen. Zo zal hij het niet redden!

De derde leerling doet nog pogingen om hem mee te krijgen, maar hij wil niet meer - hij wil niet anders meer dan zo gauw mogelijk sterven in deze hete woestijn. Wat verschrikkelijk! De enige nuchtere leerling gaat nu over z'n eigen behoud denken en er ook daadwerkelijk aan werken. De moedeloze medeleerling wil ook niets meer eten en drinken. De derde neemt daarom ook de voedselvoorraad van de reeds door opstandigheid en kwaadheid overleden leerling mee en gaat op weg om uit de woestijn te kunnen ontkomen. Maar welke kant moet hij nu uit? Hoe kan nu ooit de goede richting en weg vinden om uit deze ellendige omgeving te kunnen ontsnappen? Ja, hij heeft het al door... natuurlijk! hij zal gewoon de autosporen volgen... Ze zijn uiteraard met de landrover teruggekeerd naar de bewoonde wereld. Hij rekent uit dat het hem wel drie dagen zal vergen om de afstand te overbruggen die de landrover heeft afgelegd naar deze plaats. Hij bekijkt z'n water- en voedselvoorraad. Hij snapt het al: ze hebben net genoeg voorraad aan elk gegeven om drie dagen te kunnen overleven - al zal hij er wel zuinig op moeten zijn. Snel gaat hij terug naar z'n moedeloze medeleerling en legt het hem uit. Maar deze zit zo in de put, dat hij het allemaal niet gelooft. Hij maakt afwijzende gebaren en reageert uiteindelijk op alle argumenten: "Hou maar op! Er klopt allemaal niets van je waardeloze theorieën. Ze hebben dit ons alleen maar aangedaan om ons kapot te maken en te laten omkomen op een verschrikkelijk manier. Natuurlijk hebben ze ons geen kans gegeven om uit deze ellendige toestand te geraken. Alle moeite om te ontkomen is toch voor niets. Ik zal me echt niet meer inspannen. Het heeft geen enkele zin. We zullen toch omkomen... Laat me nu met rust! Ik wil hier sterven... en ik doe geen enkele moeite meer. Ga weg! Ga, alsjeblieft zo gauw mogelijk weg! Ik wil er niets meer van horen. Ik doen er niets meer aan.. het heeft toch geen enkele zin."

Wat de nuchtere leerling ook probeert, hij krijgt de moedeloze jongen niet mee. Ja, dan moet hij het zelf maar weten. Hij moet niet te veel tijd verliezen, anders zal hij zelf ook nog omkomen. Spoedig verlaat hij daarom de arme jongen, die zichzelf slachtoffer maakt van z'n negatieve, dwaze gedachten. Nee, hij zal er toch nog alles aan doen om

te overleven. Hij zal niet bij de pakken gaan neerzitten. Bovendien heeft de landrover toch nog een spoor nagelaten, dat hij kan gaan volgen. Als hij nog langer wacht zal het spoor verderop door stuivend zand onzichtbaar kunnen zijn geworden. Snel gaat hij voort langs het achtergelaten spoor...

De achtergebleven, moedeloze en onverstandige leerling is na enkele dagen in de hete woestijn helaas omgekomen.

De derde, verstandige leerling is uiteindelijk veilig in de bewoonde wereld aangekomen. Daarbij verkreeg hij zelfs z'n vrijheid, want dit was hun beloofd. Hij hoeft niet meer als tuchtlerling naar de speciale school terug. Hij heeft in de woestijn z'n les echter wel goed geleerd. In de bewoonde wereld is hij aangenomen op een andere school. Daar wordt hij niet meer als tuchtlerling behandeld, maar doet hij goed z'n best. Hij is nu blij en dankbaar dat hij in vrijheid op deze school mag zijn, om hierop opgeleid te mogen worden tot een hoger doel.

Het zal je duidelijk zijn dat er in dit voorbeeldverhaal geestelijke lessen zitten. De mens is vanwege eigen schuld uit het paradijs verdreven en in de om der zonde wil vervloekte aardse woestijn terechtgekomen. Zoals in het verhaal blijkt, hebben opstand en verlamme moedeloosheid nu geen enkele zin.

We moeten ervan overtuigd zijn dat de mens zichzelf door moedwillige ongehoorzaamheid in deze ellende heeft gestort. De Heere heeft de mens in het paradijs van tevoren voor de gevolgen van de zonde gewaarschuwd. We lezen in Gen.2:16-17: "En de HEERE God gebod den mens, zeggende: Van alle boom van deze hof zult gij vrijelijk eten; maar van de boom van de kennis van het goede en het kwade, daarvan zult gij niet eten; want ten dage, als gij daarvan eet, zult gij den dood sterven."

De Heere heeft ons echter niet geheel aan onszelf overgegeven.

Hij heeft een weg ter ontkoming geopend. Er is een spoor gevormd, waarlangs zondaren weer kunnen terugkeren tot de gemeenschap met God. Het is een bloedspoor. De Heere Jezus Christus getuigt van Zichzelf in Joh.14:6: "Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot de vader, dan door Mij." Dit is het ons in Gods Woord voorgestelde spoor. Via een andere weg zullen we het oordeel niet kunnen ontkomen. Als er geen weg ter ontkomen zou zijn, dan zou een ongelovig mens nog een verontschuldiging (een argument tot verschoning) kunnen aandragen, om zijn ongelovige daden te verdedigen - maar ook zelfs dan zou hij het recht niet aan z'n kant hebben, want de dood is het rechtvaardige loon op de moedwillige zonde.

Ongelovige zelfhandhaving

Het is slechts genade dat de Heere ons een Weg tot behoudenis heeft gegeven. Hoe dwaas is dan toch een opstandig en ongelovig mens, die zichzelf wil blijven handhaven en niet alles doet om deze Weg tot het eeuwige, zalige leven te zoeken en te vinden! Die opstandige leerling in de woestijn kunnen we nog wel beter begrijpen dan die moedeloze leerling, die zelfs de aansporingen van de verstandige leerling in de wind sloeg. Deze dwaasheid komt ons zelfs zeer onnatuurlijk voor, want in het natuurlijke zal een mens, normaal gesproken, in een noodsituatie alles doen om z'n leven te redden. Iemand zal in een brandend huis als een razende heen en weer rennen om te kijken of er een ontsnappingsmogelijkheid is. Een drenkeling zal alles aangrijpen om maar

boven water te kunnen blijven. Het is daarom verbazingwekkend dat velen op geestelijk gebied gewoon maar lijdelijk kunnen afwachten. Dit kan niet anders dan een teken van dwaas ongelof zijn. De ongelovigste mensen moeten we daarom eigenlijk zoeken in kringen waar veel lijdelijkheid heerst. Het lijkt tegenstrijdig dat er wettische mensen onder de meest ongelovigste mensen kunnen zijn, maar ook dat is een waarheid. De farizeeën en schriftgeleerden in de dagen van Christus' omwandeling op aarde zijn hiervan het beste bewijs. Een wettisch leven is een leven van zelfhandhaving. Zelfhandhaving staat tegenover geloven. Geloven is jezelf niet meer kunnen handhaven in je geestelijke positie, zodat je niet anders kunt dan de toevlucht nemen tot de Verlosser Jezus Christus. Als je jezelf nog kunt handhaven in een lijdelijke en zelfs moedeloze of droefgeestige positie, dan staat dat tegenover geloof. Hierin zit vaak veel zelfmedelijden. Je bent dan op jezelf gericht en wilt bewerken dat de Heere medelijden met je krijgt. In het natuurlijke zou je dit bij je ouders misschien op deze wijze wel kunnen bereiken, maar in het geestelijk werkt dit niet goed. Je kunt Gods genade niet verdienen, maar slechts ontvangen.

Het Evangelie wordt ons aangeboden en wij hebben niets anders dan onze zonden om aan de Heere aan te bieden. Hij biedt ons reiniging aan en wij dienen daarom ons zondige en onreine bestaan aan Hem te geven, om van Hem vergeving en reiniging te mogen ontvangen. De Heere is bewogen in Zichzelf over mensen en daarom komt Hij tot ons met Zijn reddend Evangelie. Dit moet je gaan zien! en je moet niet proberen om de Heere door zieligheid of droefgeestigheid als het ware "aan je kant te krijgen". Je moet aan de kant van de Heere vallen, om door Hem geleerd en bekeerd te worden. Hij is de Heere en wij dienen Hem onvoorwaardelijk te gehoorzamen.

Zoek de Heere vroeg!

In Spr.8:17 leert de Heere ons: "Ik heb lief, die Mij lief hebben; en die Mij vroeg zoeken, zullen Mij vinden." Matthew Henry verklaart bij deze tekst in zijn Bijbelverklaring over hen die door de Godsdienst geregeerd worden: "Zij zullen gelukkig wezen in de liefde van Christus, want Hij is het Die zegt: Ik heb lief die Mij liefhebben, vers 17. Zij die de Heere Jezus Christus in oprechtheid liefhebben, zullen door Hem met een bijzondere onderscheidende liefde bemind worden; Hij zal hen liefhebben en Zich aan hen openbaren. Zij zullen gelukkig zijn in de goede uitslag van hun zoeken naar Hem; "die Mij vroeg zoeken," bekendheid met Mij zoeken, deel in Mij zoeken te hebben, zoeken het vroeg, zoeken het vóór alle dingen; zij die Mij intijds, in de dagen van hun jeugd, beginnen te zoeken, zullen vinden wat zij zoeken. Christus zal de hunne wezen, en zij zullen de Zijne zijn; Hij heeft nooit gezegd: Zoekt Mij tevergeefs."

"Vroeg zoeken" betekent ook: het op tijd zoeken, het zo spoedig mogelijk zoeken, het vóór alle dingen zoeken. In het voorbeeldverhaal van die leerlingen in de woestijn, beseftte de verstandige leerling dat hij zo spoedig mogelijk moest vertrekken, omdat anders de autosporen konden zijn uitgewist door een zandstorm. In zandwoestijnen waait de wind het zand nogal eens op, zodat sporen binnen korte tijd onder het zand kunnen zijn verdwenen. Zo moet je het ook zien in het leven van iemand aan wie het "het spoor van het Evangelie" is bekendgemaakt. Als je de weg tot het hemelse Kanaän hebt vernomen, moet je zo spoedig mogelijk op weg gaan om behouden te mogen worden. De Christen in de Christenreis deed dit ook, en hij heeft de eeuwige zaligheid in deze weg ook mogen bereiken. Gods genade wordt ontmoet in Gods weg. Als je deze weg weigert te bewandelen, zul je uiteraard de plaats waar deze weg toe leidt ook niet bereiken.

De Heere heeft voor hen die Hem vroeg zoeken een zekere belofte gegeven. Je mag dus weten dat je zeker zult vinden als je de Heere vroeg zoekt in de weg die Hij je voorstelt!

In Jer.6:16 lezen we onder meer: "Zo zegt de HEERE: Staat op de wegen, en ziet toe, en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg zij, en wandelt daarin; zo zult gij rust vinden voor uw ziel..." Zoek de Heere zo snel mogelijk en begin nú het spoor van het Evangelie te volgen! Als je nú niet vertrekt, kunnen er wel eens omstandigheden in je leven komen waardoor je zult worden verhinderd om dit spoor nog verder te volgen. Je kunt op het verkeerde spoor komen door verleidingen; je kunt het goede spoor bijster raken door misleidingen, en je kunt op een wettisch zijspoor raken door omleidingen. Je kunt de ernst en de lust verliezen als je ouder wordt. Zo kun je door allerlei winden van tegenstand en verleidingen het goede spoor uit het zicht verliezen. Zelfs door allerlei wind van leer kun je het juiste zicht op het goede bijbelse spoor verliezen. In Pred.12:1 worden jongeren duidelijk aangespoord en gewaarschuwd. We lezen daar: "En gedenk aan uw Schepper in de dagen van uw jongelingschap, eer dat de kwade dagen komen, van dewelke gij zeggen zult: Ik heb geen lust in dezelve."

Laat er geen gras over groeien, of (om het voorbeeld aan te houden): laat er geen zand overheen waaien!

Als je nog niet op weg bent naar het eeuwige geluk, word het je nú toegeroepen: "Vlied de toekomstige toorn! Vlucht uit met de Christen uit de Christenreis uit stad Verderf en ga op reis naar het hemelse Kanaän! Zoek biddend in de Bijbel naar Gods weg en laat je door de overredende en overtuigende kracht van Gods Woord maar overwinnen..."

Laat je overheersen!

Je hebt misschien wel eens meegemaakt dat er twee jongens aan het vechten waren op het schoolplein. Je kunt het je wel voorstellen: twee fanatieke vechtersbazen die het elkaar niet gewonnen willen geven. Ze rollen over elkaar. Dan is de ene boven en dan weer de andere. Rondom hen staan andere leerlingen hen aan te vuren. En vooral daarom willen ze het niet verliezen en afgaan. Uiteindelijk krijgt er één de overhand. Hij heeft z'n rivaal nu stevig in de houdgreep. "Geef je over... geef je over!" snauwt hij hem grijnzend toe. De ander probeert nog van alles, maar het lukt hem niet. Toch houdt hij vol - hij geeft zich niet over! Met een rood hoofd en een benepen gezicht ligt hij daar, terwijl hij al die jongens lachend en roepend om hem heen ziet staan. Met een piepend bijgeluid antwoordt hij schreeuwend: "Nooit! nooit!" Z'n tegenstander nijpt nog harder en roept: "Zeg genade!... schiet op, zeg genade!" De arme jongen heeft nu bijna geen adem meer. Z'n hoofd loopt zelfs al wat paars aan. Waarom roept hij dan niet om genade? Het heeft te maken met "zelfhandhaving". Hij vindt het een te grote vernedering als hij afgaat voor z'n medeleerlingen. Als hij zich nog zal blijven handhaven, zal het zwart voor z'n ogen worden en zal hij het natuurlijk toch verliezen. Maar z'n tegenstander laat het er niet op aankomen. Hij laat hem los en het gevecht is afgelopen.

Ben jij al door Gods genade overheerst? Is de Heere je al te sterk geworden? Als de Heere je overreedt door Zijn Woord en Geest en je hart inneemt door Zijn liefde, wordt Hij voor jou je echte Meester, Die je dan daarna als gewillige slaaf trouw wilt dienen. Jeremia wist persoonlijk wat dit inhield. In Jer.20:7 lezen we onder meer dat hij

verklaart: "HEERE! Gij hebt mij overreed, en ik ben overreed geworden; Gij zijt mij te sterk geweest, en hebt overmocht..." Gods liefdemacht neemt een zondaar gevangen, zodat deze zijn zonden gaat betreuren, de Heere gaat zoeken en Hem onvoorwaardelijk als vrijwillige slaaf verlangt te dienen. Ja, het is nodig dat opstand en zelfhandhaving worden overwonnen. De Heere is machtig om te verlossen en Hij trekt voort in Zijn grote kracht (zie in Jes.63:1). Geef jezelf dan maar aan Hem over!

De belegerde hoofdstad

In het voormalige Joegoslavië is er de laatste jaren al heel wat oorlog gevoerd. Een burgeroorlog tussen verschillende bevolkingsgroepen, die dan ook nog gedeeltelijk door elkaar heen wonen, is een bijzonder trieste zaak. Een bevolking dan wordt intern wreed uit elkaar gescheurd. Je bent je leven niet meer veilig in je eigen woonplaats. Oude burens kunnen ineens geweren op je richten om je neer te schieten. Je weet soms niet eens meer wie je nog kunt vertrouwen. Ik ga in dit voorbeeldverhaal uit van een soortgelijke oorlogstoestand als die in het voormalige Joegoslavië.

In zo'n strijd zijn er meestal wel een hoofdschuldigen aan te wijzen: bevolkingsgroepen die in bepaalde gebieden zijn begonnen met vechten en die andere groepen daaruit willen verdrijven. De toestand in het voormalige Joegoslavië liep zodanig uit de hand dat andere landen zich ermee moesten bemoeien om ergere wrede daden te kunnen voorkomen. De hoofdschuldige bevolkinggroep noem ik in mijn verhaal de "Slaviërs" (een verzonnen naam). Zij hebben al veel wrede daden begaan en zich schuldig gemaakt aan gemene martelingen en moorden. Andere landen hebben coalitie (verbond) gevormd om verdere "slachtpartijen" te voorkomen en de Slavische legers te verslaan en terug te dringen. Ik noem de vredesmacht van andere landen de "Westerlingen". De Slaviërs hebben al een eigen door hen veroverde staat uitgeroepen, namelijk "Slavië". Een oude en nog ommuurde vestingstad hebben ze als hoofdstad gekozen. Deze hebben ze de nieuwe (ook gefingeerde) naam "Slajevo" gegeven.

De Westerlingen hebben na gezamenlijk overleg besloten om de Slaviërs aan te vallen en terug te dringen naar hun oude gebieden. Hun nieuwe hoofdstad Slajevo ligt echter maar 15 km over de grens in door hen veroverd gebied. Daarbij hebben ze zich schuldig gemaakt aan zware oorlogsmisdaden, die volgens wereldomvattende verdragen dienen te worden gestraft. Er is al een lijst van Slavische oorlogsmisdadigers opgesteld, die voor een groot deel uit Slavische generaals en officieren en kampbeulen bestaat. De Slaviërs hebben zich namelijk ook beziggehouden met ongeoorloofde martelpraktijken en moorden in hun concentratiekampen. Ontsnapte gevangenen en overgelopen soldaten hebben dit openbaar gemaakt. Er zijn zelfs foto's en filmbeelden van de oorlogsmisdaden naar het buitenland gesmokkeld en via de media vertoond. Dit heeft grote verontwaardiging teweeggebracht bij de Westerlingen en ook wereldwijd. De Westerlingen hebben toestemming om hun oorlogshandelingen tegen de Slaviërs uit te oefenen. Er ontketent zich een hevige strijd.

De Westerlingen zijn echter veel beter bewapend. Met hun gevechtsvliegtuigen bestoken en bombarderen ze de Slavische stellingen. Al spoedig worden de Slavische troepen op een aantal fronten teruggedreven. Ze hadden waarschijnlijk niet gerekend op zo'n sterke en doeltreffende Westerse luchtmacht, die is uitgerust met de modernste, computergestuurde apparatuur. Vanuit moderne gevechtsvliegtuigen worden laserstralen gericht op uitgekozen doelen, waarna bommen met grote perfectie de

stralen volgen en de doelen meestal niet missen. De Slavische legers lijden vooral veel grote materiële verliezen.

De Slaviërs zien al spoedig dat zij niet veel kunnen beginnen tegen zo'n (technische) overmacht. De Slavische legers worden zo spoedig mogelijk teruggetrokken in de ommuurde nieuwe hoofdstad Slajevo. In deze stad wonen ook nog veel burgers, terwijl de sluwe generaals bijna al de krijgsgevangenen hebben meegenomen binnen de stadsmuren. Via de radio geven de Slaviërs toe dat ze niet tegen de Westerlingen op kunnen en dat ze het meeste door hen veroverde hebben verloren. Ze vragen echter nu om verder met rust te mogen worden gelaten. De stad Slajevo is inmiddels omsingeld door de Westerse legermacht. De Slavische legerleiding is van mening dat ze de stad niet zullen bombarderen of aanvallen vanwege de daarin aanwezige vele burgers en krijgsgevangenen. Ze gebruiken deze mensen eigenlijk als een soort schild, waarachter ze zichzelf kunnen verschuilen. Verschillende Slavische generaals en officieren weten dat ze bij een overgave zullen worden gevangengenomen om zich te moeten verantwoorden voor een internationaal oorlogstribunaal. Ze weten dat hun namen staan op de lijst van beruchte oorlogsmisdadigers. Ze zullen van alles proberen om maar niet te worden gevangengenomen. Ze zijn daartoe ook tot heel veel in staat, zelfs om het leven van duizenden krijgsgevangenen en onschuldige burgers op het spel te zetten. De Westerlingen beseffen dit ook. Er volgen daarom verdere onderhandelingen. Deze onderhandelingen lopen echter op niets uit. De generaals willen zich niet overgeven en dreigen bij een eventuele aanval vele krijgsgevangenen en zelfs burgers te doden. Men verkeert nu in een uiterst moeilijke situatie. Na een langdurig onderling overleg komen de Westerlingen tot de volgende beslissing: ze zullen proberen om de Slavische legerleiding en de soldaten over te halen om zich over te geven onder bepaalde aantrekkelijke, maar ook vernederende voorwaarden. Hiertoe laten ze vliegtuigen over de belegerde stad cirkelen, waaruit duizenden pamfletten worden gestrooid. Als een in een sneeuwbuï dwarrelen de pamfletten naar beneden. Nadat ze zijn neergekomen zien de straten en pleinen er wit van. Maar al gauw worden ze opgeraapt en door de burgers, soldaten, officieren en generaals gelezen.

Op de pamfletten wordt uiteengezet dat ze het uiteindelijk toch niet zullen kunnen volhouden in de stad, en dat ze zich niet langer door de generaals moeten laten misleiden, omdat die uit eigenbelang misbruik maken van hun soldaten, de burgers en de krijgsgevangenen. De Westerse legermacht wil in de huidige situatie echter nog een voor de Slaviërs gunstige oplossing aanbieden, zo verklaren ze verder op de pamfletten. Allen in de stad (dus ook de officieren en generaals!) worden vervolgens in het bericht uitgenodigd om zich over te geven op de volgende voorwaarden:

1. Ga uit de stad bij de Noorderpoort.
2. Loop naar de rotonde op het grote verkeersplein.
3. Gooi daar al je wapens op een hoop.
4. Loop daarna met je handen omhoog naar het legerkamp van de Westerlingen, tot voor de verhoorplaats van de legerleiding.
5. Als je je hebt beziggehouden met oorlogshandelingen, doe daar dan schuldbelijdenis, waarin je al je verkeerde handelingen eerlijk bekent en als schuld belijdt.
6. Vraag vervolgens schuldbewust en op gepaste wijze om gratie.

Op het pamflet hebben de Westerlingen daarna het volgende afgedrukt: "De Westerse legermacht heeft besloten om een ieder die de genoemde voorwaarden op de juiste wijze volbrengt, een zekere vorm van gratie te verlenen. Oorlogsmisdadigers zullen

een door ons nog nader te bepalen vorm van strafvermindering of gratie verkrijgen. De Westerse coalitie komt met dit voorstel om verder bloedvergieten te voorkomen." Op het pamflet wordt verder nog verklaard: "Als jullie weigeren om je aan ons over te geven op deze nu nog gunstige voorwaarden en blijven volharden in de tegenstand, dan zien we ons genoodzaakt om jullie met hardere maatregelen tot overgave te dwingen! Wij waarschuwen de legerleiding om een ieder die zich over wil geven niet te hinderen en ongemoeid te laten, omdat we anders zwaar materieel zullen inzetten om deze mensen te beschermen." Uiteindelijk wordt het tijdstip waarop men kan beginnen om zich over te geven vermeld, namelijk over twee dagen, om 13.00 uur 's middags. Het bericht wordt met gemengde gevoelens in de stad ontvangen. Het leger van de Slaviërs raakt er door in verwarring. De generaals en officieren vergaderen er verwoed over. Ze zijn zeker niet van plan zich over te geven onder zulke vernederende voorwaarden. Bovendien geloven ze niet dat ze zodoende hun welverdiende straf zullen ontkomen. Wat houdt "strafvermindering" voor hen in? Zouden ze dan nog in aanmerking komen voor een bepaalde vorm van gratie? Ze zijn er niet gerust op. Nee, ze besluiten om zich niet over te geven en hun soldaten te gaan overreden en dwingen om dit ook niet te doen. Door middel van een lokale radio en legerauto's met luidsprekers, waarmee ze door de straten rijden, maken ze hun beslissing bekend. Ze roepen een voor allen geldend verbod tot overgave uit. Ze zetten dit verbod kracht bij door het uiten van allerlei dreigementen. De Noorderpoort wordt door soldaten geblokkeerd. Mensen die toch nog kans zien om de stad te verlaten zullen door Slavische soldaten worden doodgeschoten. De generaals zijn van mening dat de Westerlingen hun bedreigingen toch niet zullen uitvoeren en dat ze massaal bloedvergieten zullen vermijden. Zij weten ook de meeste soldaten hiervan te overtuigen. Het gevolg is dat er niemand na het vastgestelde tijdstip te stad verlaat om zich aan de Westerlingen over te geven.

Wat zal er nu gebeuren? Wat zullen de Westerse strijdkrachten nu doen? Na een paar dagen van gespannen stilte wordt de belegerde stad hevig opgeschrikt door een verschrikkelijk oorlogsgeweld. De Westerse luchtmacht stort zich ineens op de stad. Raketten met bommen worden massaal afgevuurd op strategische doelen in de stad. Helaas vallen hierbij ook vele slachtoffers, vooral onder de Slavische soldaten. Het is echter niet te voorkomen dat ook burgers en krijgsgevangenen gewond raken en omkomen. Zo plotseling als de gevechtsvliegtuigen zijn gekomen, verdwijnen ze ook weer. Dan is het weer een poosje stil. Op heel wat plaatsen in de stad branden geruime tijd vuren, die met man en macht worden bestreden. De Slavische legerleiding is danig geschrokken en uit het veld geslagen door de doeltreffende verrassingsaanval. De Slavische verdediging kon er maar heel weinig tegen beginnen. Wat nu te doen? Ze geven het echter nog niet op.

De Slavische generaals bedenken samen een nieuwe list. Ze zullen proberen om medelijden op te wekken bij de Westerlingen en de wereldbevolking. Ze hebben nog een eigen televisiestation, waardoor ze de wereld op de hoogte houden van de toestand binnen de stad. De meest ellendige en afschuwelijke beelden laten ze uitzenden van de ravage en het menselijk leed dat door de aanval is veroorzaakt. Zwaargewonde mensen worden via de televisie uitgebreid vertoond. Hieronder zijn onschuldige kinderen en vrouwen, burgers en krijgsgevangenen. Onder meer het volgende commentaar wordt erbij gegeven: "Wij laten de wereldburgers zien welk een onmenselijk leed de Westerse coalitie ons heeft aangedaan. Onschuldige mannen, vrouwen en zelfs kleine kinderen zijn het slachtoffer geworden van de bloedige agressie van de Westerlingen. Moet er dan nog meer onschuldig bloed worden vergo-

ten?! Wij smeken de Westerse strijdkrachten om ons verder met rust te laten. We zijn nu al genoeg afgestraft en we hebben nu al genoeg geleden. Laat ons dan verder toch met rust, zodat we ons in vrede kunnen terugtrekken en ons wreed uiteengereten volk zich weer kan gaan herstellen..."

Zullen de Westerlingen zich nu uit medelijden terugtrekken? O nee, want ze beseffen dat de Slaviërs dan hun misdaden nog kunnen gaan voortzetten. De Slavische oorlogsmisdadigers zullen dan nog aan de macht blijven en hun positie waarschijnlijk weer gaan verstevigen. Ze moeten geheel worden overwonnen, want anders zal het kwaad toch voort blijven woekeren en nog vele slachtoffers maken.

Opnieuw sturen ze weer vliegtuigen uit met pamfletten. Ze worden weer boven de stad uitgestrooid en de Slaviërs wordt erin aangezegd dat ze nu nog onder dezelfde voorwaarden zich kunnen overgeven. Dit is echter hun laatste kans. Als ze nu geen gehoor geven, zal er nog meer geweld worden gebruikt. De stad zal dan toch worden veroverd en er zal dan geen strafvermindering, genade of gratie meer worden geschonken aan hen die zich schuldig hebben gemaakt aan oorlogsmisdaden. Bij langere tegenstand zullen de hiervoor verantwoordelijke personen zelfs nog zwaardere straffen ontvangen. De Slaviërs lezen de boodschap. Ze zijn nu echt gebroken. Ze geven hun tegenstand op. Ze kunnen geen uitvluchten meer bedenken. Ze beseffen dat ze nu zijn overgeleverd aan de gunst van de Westerse legermacht.

Op de pamfletten is een nieuw tijdstip om zich over te geven genoemd. Velen verzamelen zich dan bij de Noorderpoort... en in lange rijen komen de mensen uit de stad. Gehoorzaam voldoen ze aan de opgestelde voorwaarden. Voor de verhoorplaats noemen en belijden Slavische militairen hun misdaden voor de vele daartoe aangestelde Westerse officieren en soldaten, die het opnemen en de misdadigers selecteren. De getuigenissen worden zoveel mogelijk gelegd naast het reeds aanwezige bewijsmateriaal. Er zijn veel foto's aanwezig van Slavische oorlogsmisdadigers en kampbeulen. De gezichten van de Slaviërs die zich overgeven worden hiermee vergeleken.

Voor de verhoorplaats herkent men tussen die Slaviërs ineens een officier die zware oorlogsmisdaden heeft begaan. De man is in burgerkleding komen aanlopen, opdat hij niet zal worden herkend. Z'n foto komt echter voor op de lijst en hij valt door de mand... De misdadiger verbleekt als hij ziet dat men hem heeft herkend. Hij begrijpt dat hij is ontdekt en dat men z'n overtredingen kent. Hij komt bevend naar voren en belijdt met neergeslagen ogen z'n misdaden. Hij houdt een pamflet in z'n hand en tuurt er op. Zenuwachtig, angstig en schuw kijkt hij vervolgens op en verklaart: "Ik weet dat ik verkeerd ben geweest door me zojuist als burger voor te doen. Ik heb zodoende op een zondige manier m'n straf willen ontlopen. Ik weet dat ik daarom geen recht meer op gratie heb. Toch vraag ik u nu nog om gratie. Mag ik toch nog pleiten op uw belofte om gratie te verlenen, die ik hier op het pamflet lees?!" Zijn verklaring is opgenomen. De officier wordt weggevoerd naar een speciale gevangenenbarak. Er moet nog over z'n geval worden nagedacht. De misdadiger wordt daarna geruime tijd gevangen gehouden, terwijl er verschillende verhoren worden afgelegd. Dit wordt gedaan om uit te vinden of zijn berouw wel echt en blijvend is. Na enige maanden wordt hij voor een Westerse commandant voorgeleid. De commandant geeft hem te kennen: "U hebt zich niet gehouden aan de vastgestelde voorwaarden. Dit betekent dat u geen recht op gratie hebt. Hebt u nog iets in te brengen tegen een levenslange gevangenisstraf?" De geestelijk gebroken oorlogsmisdadiger buig z'n hoofd en antwoordt schuldbewust: "Nee, commandant, het is goed, want ik heb het eerlijk verdiend. Zelfs tegen de doodstraf zou ik niets in hebben kunnen brengen. Ik dank u dat u mij nog in leven laat." "Juist!" reageert de commandant verheugd, "nu bewijst u dat uw berouw echt is.

Namens de legerleiding van de Westerlingen verleen ik u nu gratie! U bent nu een vrij man en kunt naar huis gaan om u weer bij uw gezin te voegen..." Zo hebben veel Slaviërs gratie of strafvermindering ontvangen.

We keren weer terug naar de tijd dat de Slaviërs zich komen overgeven bij de verhoorplaats in het legerkamp van de Westerlingen. Tussen de gearriveerde menigte soldaten en burgers bevindt zich ook een Slavische generaal. Hij is één van de personen die de oorlog zijn begonnen, en is dus één van de hoofdschuldigen. Hij wordt al op een afstand herkend, want hij draagt nog gewoon z'n uniform. Hij verbergt zich niet, maar komt zich overgeven en z'n schuld bekennen. Hij voldoet volledig aan de vastgestelde voorwaarden. Na z'n uitgebreide schuldbelijdenis en spijtbetuiging vraagt hij nederig op een gepaste wijze om gratie of strafvermindering. Hij geeft daarbij toe dat hij er absoluut geen recht op heeft en pleit slechts op de toezegging en de welwillendheid van de Westerse legerleiding. Bij z'n verzoek houdt de generaal z'n vinger bij de belofte op het pamflet. De legertop van de Westerlingen buigt zich in een vergadering over de gratie- en strafverminderingaanvraag van de generaal. Uiteindelijk beslissen ze dat de hooggeplaatste misdadiger een proefperiode in de gevangenis zal moeten doorbrengen, terwijl hij geen militaire functies meer zal mogen vervullen.

De schuldige generaals en andere Slavische oorlogsmisdadigers die zich niet onder de voorgestelde voorwaarden overgeven en zich niet berouwvol vernederen en om gratie of schuldvermindering vragen, worden voorgeleid voor een oorlogstribunaal, waar ze worden berecht en een welverdiende straf ontvangen.

Komen in Gods weg

De Heere roept ons in Zijn Woord ook op tot volledige overgave aan Hem. Wij dienen ons over te geven op Zijn door Hem voorgestelde voorwaarden. Hij bepaalt in Zijn Woord de manier van overgave. Hij geeft ons daartoe middelen om te gebruiken, middelen waaraan Hij ons bindt. Wij hebben niets anders dan wat Hij ons aanbiedt en geeft. Wat konden de zondige Slaviërs in het voorbeeldverhaal de Westerlingen eigenlijk aanbieden om uit hun benarde positie te kunnen worden verlost? Wat hadden ze nog in te brengen? Zij waren schuldig en hadden hun rechten verspeeld. Ze hadden niet meer het recht en de macht om de machtige Westerse coalitie de weg voor te schrijven. Zij waren de schuldige en verliezende partij en dienden zich slechts te schikken naar de wensen van de Westerlingen, die straf en recht uitoefenden. Zij waren overgeleverd aan de gunst van de Westerse strijdmacht. Zo is ook de positie van de natuurlijke zondige mens ten opzichte van de almachtige en rechtvaardige God. Zoals de Slaviërs zich dienden te houden aan de tekst van de uitgestrooide pamfletten, zo moeten wij ons ook houden aan Gods Woord, dat Hij ons heeft gegeven. In de pamfletten stond een welmenende aanbieding van genade voor schuldige Slaviërs. Dit vinden we door Gods genade ook in Zijn Boodschap tot ons. In Gods Woord komen opdrachten en eisen tot ons, waaraan we ons hebben te houden. Aan veel opdrachten en eisen heeft de Heere genadig beloften verbonden. Zo werd in het verhaal ook gratie toegezegd aan hen die de zes voorwaarden op het pamflet zouden nakomen. Ik hoop dat het je nu duidelijk is dat je iets moet doen en laten om behouden te kunnen worden. Als de Slaviërs niets hadden gedaan, maar zichzelf in de stad waren blijven handhaven, dan waren de welverdiende straffen zonder verder medelijden op hen neergekomen. Hun zelfhandhaving was dan hun ondergang geworden. Als we onze zelfhandhaving voor God, door Zijn genade, verliezen, stellen we ons in Zijn weg. De

Heere wil dan we het voor Hem verliezen. De Heere Jezus zei tot Zijn discipelen (in Matth.16:24-25): "Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volge Mij. Want zo wie zijn leven verliezen zal, om Mijnentwil, die zal hetzelfde vinden." Je leven verliezen is je eigen "ik" en je eigen zondige zin en wil verliezen en ook je zelfhandhaving verliezen. Het betekent ook dat je de weg waardoor je zelf behouden wilt worden, terwijl je jezelf niet wilt verloochenen, moet opgeven en verliezen. Je kunt niet met behoud van je eigen vleselijke zin gered worden. Alleen door gehoorzaam in Gods weg te gaan, biddend om Zijn genade en kracht, kunnen we van onze liefde tot de zonde genezen worden en mogen we voor eeuwig gratie van een genadige God ontvangen. Trouwens het komen in Gods weg tot Hem is al vrucht van Zijn opzoekende genade! Wij kunnen niet in onze weg, door eigen kracht en inspanning, de hemelse heerlijkheid bereiken. Van ons komt er niets in aanmerking, waardoor wij rechtvaardig worden voor God. We moeten en kunnen hierin niets opbrengen, maar dienen slechts te ontvangen wat ons gratis door de Heere in Zijn Woord wordt aangeboden. Het gaan in Gods weg is het ontvangen van Gods genade in ons hart. De Heere baant Zich door Woord en Geest een weg in een zondig hart! Het komt er dus op neer dat we in Gods weg tot Hem moeten gaan om door Hem geholpen te mogen worden. Je geeft dan dus je eigen weg op en vlucht tot de Heere om door Hem behandeld te worden, zoals een zieke op de uitnodiging van een arts zich bij hem in behandeling stelt. Je gelooft dan in de goede wil en kundigheid van de arts om je te (kunnen) helpen, terwijl je ook beseft dat andere middelen ter genezing je niet zullen baten. Gods Woord leert ons in Rom.10:6-11 dat het gaan in Gods weg om gerechtvaardigd te worden een gaan "in het geloof" is. Geloven is ontvangen wat de Heere ons aanbiedt. Paulus geeft ons in de genoemde teksten door: "Maar de rechtvaardigheid, die uit het geloof is, spreekt aldus: Zeg niet in uw hart: Wie zal in de hemel opklimmen? Hetzelfde is Christus van boven afbrengen. Of, wie zal in de afgrond nederdalen? Hetzelfde is Christus uit de doden opbrengen. Maar wat zegt zij? Nabij u is het Woord, in uw mond en in uw hart. Dit is het Woord des geloofs, hetwelk wij prediken. Namelijk, indien gij met uw mond zult belijden den Heere Jezus, en met uw hart geloven, dat God Hem uit de doden opgewekt heeft, zo zult gij zalig worden. Want met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met de mond belijdt men ter zaligheid. Want de Schrift zegt: Een iegelijk, die in Hem gelooft, die zal niet beschaamd worden." Ja, we mogen in dit hoofdstuk zien hoe eenvoudig, maar ook hoe vernederend voor ons eigen hoogmoedige vlees, Gods weg is. Wij hebben Hem niets tot ons behoud aan te bieden, maar de Heere biedt ons Zijn genade voor niets aan! Hij wil Zijn genade aan ons kwijt... Zie hoe genadig Hij tot ons komt?! Hij daalt zeer laag tot ons af, terwijl wij ons op een lage en laaghartige wijze van Hem hebben afgewend. Hij komt tot ons allen met een rijk Evangelie. We lezen verder in Rom.10:12-13: "Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want éénzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen. Want een iegelijk, die de Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden." Het in Gods weg gaan is "het Hem aanroepen". Roep Hem dan maar gelovig aan, om door Hem te worden gered! Als je dreigt te verdrinken, en je ziet iemand dichtbij je in een boot, dan roep je Hem aan om hulp. De Heere spoort aan en belooft in Psalm 50:15: "En roept Mij aan in de dag van de benauwdheid; Ik zal er u uithelpen, en gij zult Mij eren." De Heere biedt ons in Zijn Woord vergeving van zonden aan, maar Hij wil wel dat wij dit van Hem nodig hebben, tot Hem komen en Hem hierom aanroepen. Hij geeft ons in Zijn Woord toch genoeg aanbevelingen? Hij beveelt Zichzelf bij ons aan als een goedertieren en gaarne vergevend God. We lezen immers toch dat David doorgeeft in Ps.86:5: "Want Gij, HEERE! zijt goed, en gaarne

vergevende, en van grote goedertierenheid allen, die U aanroepen." Wat is er dan nog op tegen om tot de Heere te gaan zoals je nu bent... Als je een zondaar bent, dan heb je niets anders te doen dan om met je zonden tot een barmhartig en goedertieren God te gaan en Hem aan te roepen, om door Hem geholpen en gered te worden! Als je dit gelooft, en als je gevoelt dat je Zijn redding nodig hebt, wat staat er dan nog in de weg? De Heere wil dat je op Zijn welmenend aanbod ingaat. Hij staat als het ware in Zijn Evangelie met uitgebreide armen voor je - wat houdt je dan nog tegen om tot Hem te gaan, om je door Hem te laten redden?!

Naäman de Syriër

Lezen: 2 Koningen 5:1-19

We komen het probleem van de zelfhandhaving ook tegen in de geschiedenis van Naäman de Syriër. Gelukkig werden Naämans knechten door de Heere gebruikt om hem te overreden, zodat hij zich toch nog vernederde en zich zevenmaal doopte in de Jordaan. In 2 Kon.5 wordt ons geleerd hoe we ons in Gods voorgestelde weg door Hem moeten laten reinigen en redden. De weg ter genezing werd Naäman duidelijk voorgesteld, maar z'n hoogmoed en zelfhandhaving stonden hem aanvankelijk in de weg, en dienden daarom uit de weg te worden geruimd. Als je nog geen vrede hebt gevonden in het verzoenend bloed van Christus, ga dan eens bij jezelf na of deze zaken ook niet bij jou in de weg staan...

Laten we de innerlijke houding van Naäman in de geschiedenis eens wat nader bezien. Het zal je duidelijk zijn dat hij daar in Syrië in onrust verkeerde vanwege zijn ontdekte dodelijke kwaal. Hij verlangde sterk naar genezing en was bereid om alle mogelijke middelen te gebruiken om van de melaatsheid te mogen worden verlost. Deze melaatsheid is een voorbeeld van de zondekwaal, waarmee ieder mens van nature is besmet. De zonde in de mens zal moeten worden vergeven (= weggegeven), anders zal de helse pijn het eeuwige gevolg zijn. Misschien heb je hier al enig besef van, zodat je er van verlost wilt worden en net als Naäman bereid bent om alle mogelijke middelen hiertoe te gebruiken. Voor Naäman werd er een weg geopend naar het juiste adres, namelijk via de profeet Elisa naar de God van Israël. Zo kun je ook weten en geloven dat je bij de Heere moet zijn om genezen te worden, en dat dit enkel kan door het offer van de Heere Jezus Christus. Maar alleen die wetenschap is niet genoeg. Naäman ging op weg naar Israël. Zo moet ook jij (zoals de verloren zoon in de gelijkenis) opstaan en tot de Vader gaan. Vanwege gebrek aan kennis van zaken werd de koning van Israël nog als tussenpersoon benaderd en werd kooggeld door Naäman meegenomen. Dit bleek tevergeefs te zijn. De roomsen zullen met hun systeem van tussenpersonen bedrogen uitkomen en ook andere wettische mensen zullen niets met hun kooggeld en goede werken kunnen uithalen als het gaat over hun zaligheid. Er zijn helaas allerlei vormen van "hoogmoedige nederigheid" die de slaven van het kapitaal van eigen verdiensten met lood in de schoenen doet voortzwoegen op een lange doodlopende weg. Begin daar alsjeblijft niet aan. Het is onbegonnen werk en er komt geen goed eind aan als je eraan bent begonnen. Als je een berg van ontelbare zondekorrels wilt weghalen door ze aan de onderkant één voor één weg te rapen, zul je zelfs geen centimeter van de bodem van je bestaan ervan kunnen vrijmaken. Ze blijven maar omlaag rollen, terwijl zelfs iedere verkeerde gedachte de berg van zonde vermeerdert.

In de geschiedenis van Naäman kwam Elisa gelukkig tussenbeide en mocht de krijgsoverste al spoedig de weg van genezing van de profeet vernemen. Hij behoefde zich alleen maar zevenmaal te wassen in de Jordaan. Dit vond Naäman echter veel te

simpel en te vernederend. Hij vond dat hij als belangrijk persoon een betere behandeling verdiende. Hierin kwam z'n hoogmoed en zelfhandhaving openbaar. En deze zaken stonden zijn genezing in de weg.

Een vernederende weg

We kunnen uit de hoogmoedige houding van Naäman leren dat er een natuurlijke weerstand is tegen een gratis aangeboden Evangelie, waarin niets goeds van een mens in aanmerking komt. Het geloof vernedert en laat ons zien dat er in ons zondige vlees geen goed woont. Een gelovige zondaar ervaart zichzelf als een arme zondaar, die niets anders heeft dan lege bedelaarshanden, waarin hij de genade ontvangt. Naäman had zo z'n eigen gedachten over de manier hoe hij genezen zou moeten worden. Hij wenste de genezing niet in een weg van vernedering te ontvangen. Hij vond dat hij recht had op een waardige behandeling, die overeenkwam met z'n stand en de beloning die hij aan de profeet wilde geven. Je hebt in onze tijd een afdeling "eerste klasse" in een ziekenhuis, waar je dan wel extra voor moet betalen. Je kunt ook voor meer geld in een "eerste klasse" met de trein reizen. Er bestaat echter geen behandeling "eerste klasse" waardoor je in het Koninkrijk der hemelen kunt komen - de enige klasse waarmee je naar de hemel kunt reizen is de "zondaarsklasse". Een aardse koning en de prediker zitten op deze reis naast de ex-bandiet van de laagste stand. Zij moeten voor hun zaligheid door hetzelfde bloed worden gereinigd en via dezelfde weg van geloof en bekering behouden worden.

Ben je het er al mee eens geworden dat er niets van jou in aanmerking komt als het gaat over zaligworden? Ben je al tot de Heere gekomen als een gewone zondaar met lege bedelaarshanden. Het kan zijn dat je in het "werkhuis" al wat zwaarmoedige gedachten, boetvaardige tranen en verbeteringspogingen hebt verzameld. Misschien ben je daar wel al een jaar mee bezig geweest. Als je kijkt naar de onverschillige jongen die in de kerk bij jou in de buurt zit, komt het je voor dat je eigenlijk toch wel wat dichterbij het Koninkrijk der hemelen bent dan hij. Hij heeft er nog bijna niets aan gedaan om behouden te worden, maar jij bent toch al een eindje op weg, tenminste, dat denk je... Daar komt nog bij dat je jezelf wel eens herkent in bepaalde geloofskenmerken, die je wel van de preekstoel hoort noemen. Als zulke gedachten je uit de "zondaarsklasse" tillen, pas er dan meer op! Hierin kunnen hoogmoed en zelfhandhaving zich verschuilen. Als je deze gedachten voedt zullen ze zich gemakkelijk kunnen uitbreiden in je leven. Het is wellicht vernederend voor je, maar eigenlijk ben je in zo'n geval tijdens de Evangelie-prediking net zover verwijderd van en net zo dicht bij de zaligheid als deze onverschillige jongen. Als het goed is wordt het Evangelie jullie beiden onvoorwaardelijk en gratis aangeboden. De Heere komt hierin met het aanbod van genade op gelijke wijze tot jullie. Jouw goede werken en hoedanigheden tellen hierin niet mee en de onverschilligheid van die jongen maakt het aanbod niet ongedaan. Als je in dat geval blijft steunen op je ervaringen en verbeteringspogingen, zul je de genade-aanbieding niet gelovig aanvaarden, en als die jongen onverschillig blijft, zal deze aanbieding op hem ook geen vat krijgen. Het ontvangen van vergeving en genezing gebeurt in de weg van gelovige gehoorzaamheid aan Gods eis. Naäman behoefde slechts gelovig te gehoorzamen. Hij moest z'n eigen inzichten inzake de weg van genezing laten varen en gewoon doen wat hem was opgedragen.

Gespreksvragen

1. Op welke wijze kan "opstand" de weg naar het eeuwige heil blokkeren?
Hoe zie je dat tijdens de woestijnreis van de Israëlieten?
En hoe komt dat naar voren in het voorbeeldverhaal bij twee jongens in de woestijn?
Herken je iets van die opstand om je heen? of misschien wel bij jezelf?... Waarom heeft het geen zin?
2. Kun je voorbeelden geven van "ongelovig klagen"?
Praat eens door over negatief en positief klagen.
(Betrek hierbij: Jud.1:15-16, 1 Kor.10:9-13, Num.11:1-4, Pred.7:2-4, Klaagl.3:22-42.)
Wat denk je in dit verband van de uitspraak: "Niet klagen, maar dragen... en bidden om kracht.)
3. Hoe kan iemand komen tot "ongelovige zelfhandhaving"?
Is het wel waar dat er onder wettische en lijdelijke kerkmensen het meeste ongelooft kan heersen? Waarom?
En wat kunnen wij hiervan leren?
Verklaar waarom zelfhandhaving een blokkade is voor onze redding en (geestelijke) genezing.
Hoe zie je dat bij Naäman de Syriër (in 2 Kon.5:1-19)?
4. Welke (wettische) systemen en geestelijke denkpatronen kunnen ons weerhouden van een volledige overgave aan Gods genade in de Heere Jezus Christus?
5. Op welke wijze kunnen de beschreven en besproken blokkades uit de weg worden geruimd? (Denk hierbij aan: Jer.20:1, Jes.63:1, Matth.16:24-25, Rom.10:6-13, Ps.50:15, Ps.68:5.)
Wat heeft dit te maken met "het komen in Gods weg"?
6. Hoe kun je geestelijk werkzaam zijn met de beloften die je kunt vinden in bovengenoemde bijbelteksten?
7. Wat moet ik doen om "het spoor van het bloed" te volgen, zoals dit ons wordt voorgesteld in Hebr.10:19-23? (Betrek hierbij: Joh.3:16+36, Joh.1:12-13.)
Denk hierbij ook nog eens aan die jongen, die het spoor in de woestijn volgde... met daarbij: Spr.8:17.
Waarom is "deze weg" voor ons zieleheil absoluut nodig?
(Zie: Hebr.9:22b, 1 Joh.1:7, Joh.14:6, Hebr.10:38-39.)

7. Wet en Evangelie

Het kan zijn dat je de voorgestelde weg om behouden te worden te eenvoudig vindt. Je hoort in dit verband wel eens de opmerking: "maar dat gaat toch zomaar niet?"... Veel mensen denken dat je niet zonder grondige en zware wettische voorbereiding tot geloof kunt komen. Ze maken hierin de wet los van het Evangelie. Eerst zou dan een bepaald "wetswerk" in en door je moeten zijn volbracht en dan zou je pas vatbaar kunnen zijn voor het "Evangeliewerk". We moeten ervan uitgaan dat het zonder geloof onmogelijk is om God te behagen (zie Hebr.11:6a). Het geloof moet er dus eerst zijn, anders is er geen geestelijk leven dat tot de zaligheid leidt. In Rom.14:23 lezen we dat al wat uit het geloof niet is, zonde is. Het geloof is het ontvangen van Gods redding en dit behoudt ons. Als een drenkeling een toegeworpen reddingsboei niet aangrijpt, zal hij verdrinken. Deze gave van het geloof is voor ons een opgave en uit zich in een overgave aan Gods wil met betrekking tot ons. Als de Heere ons Zijn Evangelie zendt, wil Hij ons hierdoor behouden. Als wij ons gelovig aan deze Goddelijke wil mogen overgeven, worden we dus door Gods genade gered. Na en door het ontvangen geloof gaat iemand zich dus bekeren en gaat hij geestelijk vruchten dragen.

De wet als tuchtmeester

Lezen: Galaten 3

De Joden van het Oude Testament waren onder de wet in bewaring gesteld - zij waren toen nog onder de tuchtmeester. In Galaten 3:23 lezen we verder dat ze daaronder "zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden". De wet is niet machtig om iemand geestelijk levend te maken (zie Gal.3:21). De wet werkt(e) als een tuchtmeester (paidagogos). Een tuchtmeester in die tijd was iemand die als een soort opvoeder nog onmondig kinderen begeleidde (onder meer op weg naar school). Hij moest deze kinderen opvoeden, laten gehoorzamen en onder de duim houden. Dit werk werd meestal door slaven verricht, die hiertoe ook harde middelen gebruikten. Vooral ongehoorzame en opstandige kinderen hadden een hard tuchtigende hand nodig. In de Studiebijbel wordt verder bij Gal.3:24 verklaard: "Paulus gebruikt het beeld in deze context uitsluitend negatief, om er de onvrijheid onder de hard tuchtigende hand der wet mee aan te geven. Onze positieve associatie bij dit beeld: de wet als pedagogische (opvoedkundige) voorbereiding op de openbaring in Christus, past niet bij de tuchtmeester in die tijd en ook niet in het betoog van Paulus. De wet heeft buiten Christus alleen een dodende, zonde vermeerderende werking. Zonder Christus leidt de wet alleen tot grotere gevangenschap en sluit ze ons sterker in de macht van de zonde in, zoals een tuchtmeester zijn pupil van vrijheid berooft."

We weten dat God buiten Christus een verterend vuur is. Een wetsprediking zonder Christus-prediking is daarom verkeerd en kweekt wettische mensen, die zich gebonden voelen onder een juk van dienstbaarheid. De wet kan wel in combinatie met het Evangelie gebruikt worden om ons aan onze zonde en zondigheid te ontdekken, zodat dat we te meer gedrongen worden om als zondaar de toevlucht tot Christus te nemen.

Door de wet is de kennis van de zonde en een gelovige leert de geestelijkheid van de wet kennen. Een gelovige beseft dat Gods eisen rechtvaardige eisen zijn en dat Zijn wetten goed en heilig zijn. Het doet hem veel verdriet dat hij niet meer kan beantwoorden aan Gods wil en wet. Hij gaat ook zien dat hij de Heere God buiten Christus niet

werkelijk kan eren en dienen. Juist daarom heeft hij de Heere Jezus zo nodig!

In de handen van de Heelmeester

De wet werkt als het mes in de hand van een chirurg (heelkundige), die hiermee in een lichaam snijdt en de kwaal blootlegt. Let er wel op, dat het mes wordt gebruikt door een heelkundige, die de patiënt hierdoor wil genezen en helen! Er zijn ook mensen die iemand met een mes bewerken om hem slechts te verwonden of te doden. Als de wet los van het helende werk van de hemelse Heelmeester wordt gebruikt, heeft het geen positieve uitwerking. In Exodus 15:26 gaf de HEERE het volk van Israël te kennen: "Want Ik ben de HEERE, uw Heelmeester!" Ja, zo is Hij dit ook nu nog voor de gelovigen. Leg jezelf dan maar in gelovige overgave neer op de operatietafel van de hemelse Heelmeester! Als je niet komt om jezelf door Hem te laten behandelen, zul je niet van je zondekwaal verlost kunnen worden...

Een chirurg zal, als het goed is, tijdens een operatie de nodige behandeling volledig uitvoeren. Hij snijdt niet slechts de patiënt open, om hem vervolgens zo maar een aantal dagen te laten liggen. Dan is de kans groot dat de patiënt het niet zal overleven. Hij is een heelkundige en zal de opengelegde kwaal dus verder zo goed mogelijk behandelen. Zeg maar dat hij daarna een kwaadaardig gezwel verwijdert. De operatie is dus bedoeld om de kwaal weg te nemen, terwijl dit zo spoedig mogelijk dient te gebeuren. Ik heb gehoord dat de puriteinse theoloog John Owen (1616-1683) in dit verband het beeld van een naald en een daaraan bevestigde draad heeft gebruikt. De "naald van de wet" doorsteekt de zondaar, maar de daaraan verbonden "Evangeliedraad" heelt daarna de wond. Ook in dit beeld zie je dat wet en Evangelie in één genezend proces beiden worden gehanteerd. Dit ziet dus op korte, krachtdadige bekeringen. En inderdaad, als we een aantal bekeringen in het Nieuwe Testament en in opwekkingstijden nagaan, herkennen we hierin het geschetste proces.

Tijdens de Pinksterdag

Ik denk aan de bekeringen tijdens de Pinksterdag in Jeruzalem. In Hand.2:36 zien we dat de Heere ze door middel van Petrus "in de schuld preekt". Het wordt de aanwezige joden rechtstreeks aangezegd dat zij de Christus (de beloofde Messias) hebben gekruisigd. In vers 37 lezen we verder: "En toen zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen, mannen broeders?" Dat zij "verslagen werden in het hart" wil zeggen dat zij pijnlijk werden getroffen in het hart. In de Studiebijbel wordt bij vers 37 verklaard: "De woorden van Petrus hebben doel getroffen. De Heilige Geest heeft door middel van zijn woorden de toehoorders overtuigd van zonde (Joh.16:8). Het gebruik van "kata-nusso" (prikken, stoten; vgl. Joh.19:34, nusso: doorsteken) maakt duidelijk dat een diep gevoel van schuld en wroeging zich meester maakte van de schare. Ze riepen het uit: "Wat moeten wij doen?" Dat zij de apostelen aanspraken met "mannen broeders" geeft reeds aan dat zij bereid waren om te gehoorzamen aan wat de apostelen zouden zeggen." De wil van de getroffenenen werd omgebogen tot gehoorzaamheid. Het geloof werd hun geschonken - ze geloofden de door Petrus tot hen gesproken woorden. Hun tegenstand werd toen gebroken en ze kwamen tot schuldbesef en verootmoediging (vernedering). In vers 38 wordt de van zonde overtuigde menigte al gelijk de weg ter genezing aangewezen. De zilveren draad van het Evangelie zat aan de scherpe naald van de wet vast. We lezen namelijk in dit vers: "En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een ieder van u worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen." In de volgende twee

verzen lezen we dat Petrus verder tot hen sprak: "Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zovelen als er de Heere, onze God, toe roepen zal. En met veel meer andere woorden betuigde hij, en vermaande hen, zeggende: Wordt behouden van dit verkeerd geslacht!" De toehoorders moesten volgens Petrus gered worden (of zich laten redden) uit dit verkeerde (tegen God rebellerende, afvallige en opstandige) geslacht. Petrus bracht dus een gelijk en welmenend Evangelie voor alle toehoorders, die in een staat van opstand tegen God verkeerden. In vers 41 zien we het heerlijke resultaat: "Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt; en er werden op die dag tot hen toegedaan omtrent drieduizend zielen." Velen gaven dus gehoor aan zijn woord. Het Griekse woord "apo-dechomai", waar dit "aannemen" volgens de Studiebijbel van afkomstig is betekent "verwelkomen, van harte ontvangen", wat dus inhoudt dat deze mensen van harte instemden met de boodschap die de Heere hen door middel van Petrus had gebracht.

De bekeringen tijdens de eerste Pinksterdag geven ons dus een duidelijk voorbeeld van krachtige en korte bekeringen. Ook in latere tijden zien we tijdens opwekkingen soortgelijke bekeringen, die dan door het krachtige werk van de Heilige Geest massaal voorkwamen. Bij zulke korte, krachtige bekeringen kwamen mensen vaak ook al spoedig tot licht, heilszekerheid en grote geestelijke blijdschap. We kunnen deze "spoedige blijdschap" na het (eerste) geloof ook zien in Hand.2:46, 8:8, 8:39 (bij de kamerling) en bij de stokbewaarder in Hand.16:34. En dit gebeurt ook nú nog zo!

In de traditionele kerken en gemeenten die al langer bestaan komen we meestal "langdurige bekeringen" tegen. Velen komen hierin na een betrekkelijk lang proces van overtuigingen, twijfelingen en geloof, hoop en vrees en allerlei geestelijke schommelingen tot een bepaalde geestelijke vrijheid. We zeggen dan dat ze "tot licht" komen. Hoe zou dit toch komen? Werkt de Heilige Geest in zulke situaties gewoonlijk op deze wijze? Zoekt men dan te lang naar geestelijke kenmerken, om daar (soms jarenlang) op te rusten? Wordt dit door een bepaalde eenzijdige prediking gekweekt? Wat is hierin het goede antwoord? Laten we maar steeds wijzen naar de redding in Christus, want daarin is de ware geestelijke vrijheid!

Niet door goede werken

Vooraf in de brieven van Paulus wordt ons veel gewezen op het feit dat we niet door het doen van de werken der wet behouden kunnen worden, maar dat we enkel door het geloof gerechtvaardigd worden. Waarom wordt hier dan toch zoveel nadruk op gelegd? Het is duidelijk dat het van levensbelang is dat we dit geestelijk leren verstaan. Daarbij zien we dat er steeds weer dwalingen zijn ontstaan omdat men deze zaken niet verstond.

De Reformatie handelde voornamelijk over deze toegangsweg tot de zaligheid. Luther heeft geestelijk wat afgeworsteld om deze hoofdzaken in de Schrift te kunnen begrijpen en beleven. Veel protestanten van tegenwoordig denken nog in de lijn van de Reformatie te staan, maar het is te vrezen dat ze "de rechtvaardiging door het geloof alleen" niet juist onderscheiden en ook niet beleven. Het is voor jongeren nog moeilijker om deze zaken goed te leren verstaan. Toch vind ik het van levensbelang dat je er bevindelijk kennis aan krijgt. Misschien hebben ook jouw voorouders in de tijd van de reformatie wel hun bloed en leven gegeven voor dit leerstuk - ja, zó belangrijk is deze zaak! Omdat ze hun geloof op de genoemde wijze beleden, werden velen door de roomsen gemarteld en op de brandstapel om het leven gebracht.

De roomsen meenden dat men niet zeker kon zijn van zijn zaligheid, omdat ze het ook

voor een belangrijk deel zelf door hun goede werken moesten verdienen. Als je het zelf moet verdienen, doe je het voor je gevoel nooit goed genoeg. Door te werken voor je zaligheid stel je jezelf onder de zware eisen van de wet - een wet die uiteindelijk volmaaktheid eist. Je plaatst jezelf dan onder het juk der dienstbaarheid, wat zelfs ware christenen ook wel doen. Als je werkt moet je volmaakt werken, en omdat dit onmogelijk is, schiet je hierin steeds tekort. Als je werkt moet je een hemelhoge, steeds aangroeiende schuld wegwerken, wat je nimmer zal gelukken. In Rom.4:4-5 lezen we: "Nu degene, die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar schuld. Doch degene, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid."

Als je als misdadiger een volkomen vergeving en kwijtschelding uit genade ontvangt en aanvaardt, heb je meer rust en zekerheid dan als je een ongekennd hoge schuld moet terugverdienen. Je weet dan steeds maar niet of de strenge schuldeiser wel genoeg neemt met je werk en je weet dan ook niet wanneer het genoeg is. Een algehele kwijtschelding houdt in dat alles is voldaan. Alleen met het offer van Zijn Zoon, de Heere Jezus Christus, heeft de Heere God genoeg genomen, maar met alle andere offers neemt Hij geen genoeg. Het is zelfs beledigend en het doet te kort aan het offer van Christus als je er nog iets bij wilt voegen tot je zaligheid. Als je niet door het geloof tot de Heere gaat, kun je niets anders doen dan Hem onteren. Alleen als je gelovig steunt op Zijn volbrachte werk, kun je Hem behagen en eren. In Rom.3:28 wordt ons duidelijk voorgehouden: "Wij besluiten dan, dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet." (Zie ook Gal.2:16.) Dat de rechtvaardige uit het geloof zal leven wordt ons meegedeeld in Hab.2:4, Rom.1:17, Gal.3:11 en Hebr.10:38. Luther dacht eerst dat hij het zelf moest opbrengen, maar mocht daarna door het geloof ontvangen wat door Christus was volbracht.

De gebroken vaas

Ik zal proberen om je het duidelijk te maken door middel van een voorbeeld. Stel je eens voor dat je moet thuiswachten bij een rijke familie. De welgestelde vader van het gezin neemt je eerst even apart in de grote en mooie kamer van het dure landhuis. In deze kamer staan en hangen allerlei waardevolle antieke spullen. De man waarschuwt je dat je er op moet letten dat z'n twee jonge kinderen niet aan z'n waardevolle voorwerpen zitten. In het bijzonder wijst hij op een uiterst kostbare vaas naast de grote bank van het bankstel. Deze unieke vaas is wel zo'n 500 jaar oud en moet vele duizenden guldens waard zijn. Het is duidelijk dat deze niet mag worden beschadigd. De mooie vaas staat op een tafeltje en daaronder liggen oude stenen plavuizen. Je belooft de man er speciaal op te letten dat de kinderen niet te dicht bij deze vaas zullen komen. Voordat de ouders vertrekken heb je nog gelegenheid om het buitenverblijf en de naaste omgeving wat te verkennen.

Vlak bij het landhuis ligt een door bossen omgeven meer.

Je staat een poosje op een kleine steiger in het water te kijken. Het zou prachtig zijn om hier te vissen, lekker in een luie strandstoel. Wie weet welke zeldzame vissen er nog in dit goed afgeschermd meer leven... misschien nog wel bijzonder grote vissen of een zeldzaam watermonster! Het lijkt wel een geheimzinnig meer. In gedachten verzonken ga je weer terug naar het landhuis.

Dan komt het moment dat de ouders vertrekken. Ze denken pas laat in de avond terug te kunnen zijn. Als ze weg zijn bekruipt je toch wel een eng gevoel. Het is hier wel bijzonder afgelegen. Als er maar niets vervelends gebeurt. Je moet zelfs moeite doen om angstige voor gevoelens te verdringen. De kleine kinderen nemen al gauw je volle

aandacht in beslag. Wat een drukteschoppers zijn het toch... Ze zijn nogal erg uitgelaten. O, als ze maar niet te dicht bij die dure, antieke vaas komen. Je moet moeite doen om ze uit de buurt ervan te houden. Wacht even, je zult ze wel eventjes moe maken, dan kunnen ze hun energie wat kwijt en slapen ze strak goed. Na een tijd met ze door het bos te hebben gerend en wat spelletjes met ze te hebben gedaan, keren jullie weer vermoeid naar het huis terug. Zo, nog even wat met ze drinken en eten, en dan kunnen ze naar bed. Het is inmiddels al wat schemerig geworden.

Na een poosje liggen ze op bed en uitgeput val je neer op de mooie, zachte bank van het bankstel. Wat is dat heerlijk! Het zal nog wel een tijd duren voordat de ouders thuiskomen. Even een dutje doen... En, voor je het weet, val je op de bank in een diepe slaap. Je droomt van een eng spookhuis in een griezelig bos. Vlak daarbij lig een groot meer. Je ziet jezelf daar aan het meer in een luie strandstoel zitten vissen vanaf een oude steiger. Het donkere meer moet wel erg diep zijn. Plotseling komt het water wild in beweging... En ineens komt daar een groot monster boven water... het verschrikkelijke beest komt in volle vaart recht op je af! O, wat een angstig moment in je droom. Je geeft een paar wilde trappen naar de richting van het beest... en ineens schrik je wakker van een kletterend lawaai! Wat is er gebeurd?! Je schudt wat met je hoofd om tot je positieven te komen, en ineens beseft je wat er aan de hand is: O, wat vreselijk! je hebt de kostbare vaas omgetrapt... en hij ligt daar in grote scherven op de plavuizen! O, je beseft het: dat kost je duizenden guldens, en je kunt dat zelf nu niet opbrengen... Wat moet je nu toch doen? Het duurt nog even voordat ze terugkomen. Snel ga je op zoek in de kasten naar goede lijm. En jawel, daar vind je een tube met dure, uitstekende lijm. Juist, dat is precies wat je nodig hebt. Dat zal wel lukken. Voorzichtig raap je de grote scherven bij elkaar. Je bent wel een uur bezig om de vaas te herstellen. De angst ontwikkelt je lijm talenten tot ongekende hoogte. Maar het resultaat is geweldig goed! De antieke vaas was toch al wat verweerd door de vele jaren heen. Aan de buitenkant is het nu niet te zien dat hij is gelijmd. De vaas heeft een bijzonder nauwe hals, zodat het best wel moeilijk was om hem goed te lijmen, maar het is je, zo te zien, uitstekend gelukt. Zo nu weer snel de lijm in de kast.

Als de ouders thuiskomen zit je zogenaamd ontspannen op de bank te lezen. "En," vraagt de vader belangstellend, "is alles goed gegaan, en hebben zich geen problemen voorgedaan?" Je probeert jezelf zo onschuldig mogelijk voor te doen en reageert: "Eh, nee hoor, alles akkoord. De kinderen liggen lekker te slapen. Ik heb ze wat moe gemaakt door buiten met ze te rennen en te spelen." De man snuift eens en kijkt dan naar de vaas. Hij kijkt je aan en zegt: "Hé, er is toch niets met de vaas gebeurd?" Je ziet geen kans om de snel opkomende rode kleur van je gezicht te weren en antwoordt achteloos: "Nee hoor, kijkt u maar, hij staat er nog en ziet er nog gaaf uit." De man ruikt nog eens, gaat naar de vaas toe en bekijkt hem goed. Hij is arts van beroep en haalt iets uit z'n zak wat op een lange pen lijkt. Het is een lampje waardoor hij kan kijken om iets inwendig te kunnen onderzoeken. Met dit lampje kijkt hij door de nauwe hals naar de binnenkant van de vaas. En dan ziet hij de verse lijm aan de pas ontstane scheuren en barsten. "Hij is kapotgevallen!" roept hij boos uit. "En jij hebt hem gelijmd... Ik rook namelijk een lijmlucht. Ik eis van jou deze vaas in de oude staat terug - deze vaas heeft z'n oorspronkelijke kostbare waarde verloren! Daarbij heb je me nog willen bedriegen, wat ik helemaal erg vind. Je wilde je schuld verbergen en weggaan terwijl je mij zozeer hebt benadeeld. Ik zie hierin een moedwillig kwaad, waardoor je dubbel schuldig bent. Waarom heb je de brokstukken niet gewoon laten liggen en eerlijk gezegd dat de vaas kapot is gevallen. Wat heb ik nu aan zo'n gelijmd vaas? Die heeft nu toch voor mij de oorspronkelijke waarde verloren. Ik heb er nu recht op om van jou deze antieke vaas

in z'n oorspronkelijke gaafheid terug te ontvangen!"

Nu komen de tranen. Je belijdt eerlijk je schuld en vertelt de man wat er is gebeurd. Je wilde uit angst je schuld verbergen. Het is inderdaad het ergste dat je zelf hebt geprobeerd om de vaas te maken en voor te doen alsof hij niet stuk was geweest. Op deze wijze heb je de eigenaar willen bedriegen. O, wat moet je nu doen?! Je zult hem geen volmaakt herstelde vaas meer kunnen geven. Hij eist er één in de perfecte oorspronkelijke staat terug, en dit zal je nooit lukken. Hoe moet dit nu? Je geeft het toe dat je geen geld en vermogen hebt om hem zijn eigendom te kunnen vergoeden en in oorspronkelijke staat te kunnen geven. Je ziet het nu wel in hoezeer je hem hebt benadeeld. Onder tranen belijdt je nu je schuld. Je hebt niets meer in te brengen. Je kunt nog slechts pleiten op zijn goedheid en vraagt hem om vergeving.

Er komt dan een glimlach op het gezicht van de rijke man. Hij kijkt je aan en zegt: "Luister maar. Ik heb het al lang voorzien dat dit eens zou gebeuren. Ik heb daarom al voor een andere vaas gezorgd, ja, zelfs voor een vaas in een perfecte staat!" De man opent met een speciale sleutel een voorheen goed afgesloten kast en daar zie je de vaas staan. Ja inderdaad, de man heeft niet teveel gezegd, deze vaas verkeert inderdaad in een volmaakt goede staat. Er is geen enkel gebrek aan te vinden. Hoe is het mogelijk! Verwonderd sta je er naar te kijken. O, wat ben je toch dom geweest om te proberen die gevallen vaas weer in de oude staat te herstellen... De goede man wil het je nu graag vergeven. Hij had het voorzien dat dit eens zou gebeuren en heeft voldoende medelijden met je om je deze schuld te vergeven. Hij is voldaan met het feit dat hij zelf al voor een nieuwe perfecte vaas heeft gezorgd, en daarmee is voor hem het probleem van de gevallen en kapotte vaas opgelost en de gemaakte schuld vereffend.

Het zal je nu wel duidelijk zijn welke geestelijke les in dit voorbeeldverhaal zit. In Adam is de mens ook gevallen. Hij is hierdoor van God afgevallen en heeft de goede verstandhouding daarmee kapotgemaakt. Nu kan hij het zelf door herstelwerkzaamheden niet meer goed maken voor en bij God. De Heere God wil ons terug in onze oorspronkelijke goede staat voor Hem, dat wil zeggen zonder enige gebrek of enige zonde. Dit kunnen we zelf nooit meer tot stand brengen en in orde maken. Als we dit toch proberen te doen door onze goede werken, dan doen we hetzelfde als wat je deed in het verhaal. Het ergste is daarbij nog dat we de Heere daardoor willen bedriegen. We doen hierbij net alsof we het zelf wel weer goed kunnen maken, zodat het lijkt alsof er niets ergs is gebeurd door onze opstand tegen en afval van God. Zie je nu hoe beledigend en ontierend het is als we proberen om onszelf door middel van goede werken bij God aangenaam te maken. Probeer dit daarom ook niet meer! Geef maar eerlijk toe dat je schuldig bent en dat je het zelf niet meer goed kunt maken. Belijd je schuld en smee de Heere dan om vergeving, pleitend op wat Hij Zelf al heeft aangebracht door Zijn Zoon, de Heere Jezus Christus! Dit is de juiste weg om tot God te gaan en om vergeving te ontvangen.

Zoals we dit lezen in 1 Joh.1:7 reinigt het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, ons van alle zonde. Via een andere weg kunnen we geen reiniging en herstel ontvangen. In 1 Joh.1:8-10 leert de Heere ons verder: "Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, zo verleiden wij onszelf, en de waarheid is in ons niet. Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons reinige van alle ongerechtigheid. Indien wij zeggen, dat wij niet gezondigd hebben, zo maken wij Hem tot een leugenaar, en Zijn woord is niet in ons." Deze teksten passen, denk ik, best wel bij de geestelijke uitleg van het voorbeeldverhaal. We mogen vaststellen dat de redding van zondaren van

God uitgaat en dat Hij ons ook in Zijn Woord de weg tot deze redding bekendmaakt. Ga daarom niet je eigen weg, maar volg deze voorgestelde weg!

Gespreksvragen

1. Hoe functioneren "wet en Evangelie" in het reddingswerk van zondaren? Welke functie hebben ze bij "het tot geloof komen"? Betrek hierbij Galaten 3 en Hebr.11:6. Denk eens na over "de wet als tuchtmeester".
2. Kan de wet op een bepaalde wijze dienstbaar zijn bij een "evangelisch genezingsproces"? Hoe kan het geloof er dan eerst zijn?
Praat in dit verband eens door over de bekeringen tijdens de Pinksterdag in Jeruzalem (in Hand.2).
Wat gebeurde er toen ze de door de Heilige Geest geïnspireerde woorden van Petrus geloofden en ter harte namen? Op welke wijze was dit "een doeltreffende preek"?
3. Wanneer en hoe kwamen de Pinksterlingen tot volledige geloofsovergave? Uit welke woorden blijkt deze overgave? Wat kunnen wij hier persoonlijk van leren?
4. Waarom is het opvallend dat de "drieduizend zielen" zo snel al het woord van Petrus "gaarne aannamen" (verwelkomden en van harte ontvingen)?
5. Denk samen na over het feit dat ze kort daarna al tot blijdschap over hun redding in de Heere Jezus Christus kwamen. (Let op de vruchten in Hand.2:42-46.)
Vergelijk het eens met Hand.8:8+39 en Hand.16:34.
Hoe kunnen "pasbekeerden" zo spoedig al tot licht, grote geestelijke blijdschap en heilszekerheid komen?
6. Waarom legt Paulus er in zijn brieven zoveel nadruk op dat we niet door het doen van goede werken behouden kunnen worden, maar dat we enkel door het geloof gerechtvaardigd worden?
Hoe komt het dat de reformatoren dit ook zo hebben benadrukt? en dat velen er zelfs hun bloed, goed en leven voor over hebben gehad?
7. Onderzoek samen eens "de rechtvaardiging door het geloof" vanuit de volgende teksten: Rom.3:20-28, Rom.4:4-5 en Gal.2:16.
Wat betekent het "dat de rechtvaardige uit het geloof zal

leven"? (Zie daarbij: Hab.2:4, Rom.1:17, Gal.3:11 en Hebr.10:38-39.)
Waarom sluiten "uit de werken der wet" en "uit het geloof" elkaar absoluut uit? (Hoe moet je in dit verband Gal.3:23-26 zien?)
Hoe ben je zelf door het geloof rechtvaardig?
En wanneer leef je uit het geloof?

8. Zonden belijden

Lezen: Psalm 51

In Spr.28:13 wordt ons geleerd: "Die zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar die ze bekent en laat, zal barmhartigheid verkrijgen." We moeten met onze zonden bij de Heere voor de dag komen. Als we ons hart willen laten reinigen van de zonden, dienen we ons vuile hart wel aan de Heere te laten zien. Je ziet soms wel eens dat kleine kinderen als ze zijn gevallen en huilen van de pijn, hun zere plek niet durven laten zien. Ze verbergen de schrammen met bloed dan angstvallig, want ze zijn bang dat er iemand aan zal zitten. Toch moeten ze er mee voor de dag komen, want anders kan er niets aan gedaan worden wat bevorderlijk is voor de genezing. Als ze met een gebroken arm naar de dokter worden gebracht, komen we dit probleem ook wel tegen. Ze schreeuwen het dan uit van angst. Nee, de dokter mag er van hen dan niet aanzitten! Het is maar goed dat de ouders en de dokter gewoon doorzetten, al is het met geweld... want anders kan er niets aan de kwaal worden gedaan.

In Jozua 7 zien we dat Israël de eerste strijd tegen de betrekkelijk kleine plaats Ai verloor omdat er een ban in het leger was. Eerst moest deze ban aan het licht komen en worden gestraft, anders was er voor Israël geen zegen te verwachten. In vers 12 lezen we onder meer dat de HEERE tot Jozua zei: "Ik zal voortaan niet meer met ulieden zijn, tenzij gij de ban uit het midden van ulieden verdelgt." De dief Achan bleek deze ban te zijn. Achan bleef zich zolang mogelijk verbergen, maar kwam toch openbaar doordat de HEERE hem aanwees. Jozua sprak toen tot Achan (vers 19): "Mijn zoon! Geef toch de HEERE, de God van Israël, de eer, en doe voor Hem belijdenis; en geef mij toch te kennen, wat gij gedaan hebt, verberg het voor mij niet." Achan bekende nog wel tegen de HEERE gezondigd te hebben, maar dit mocht hem niet meer baten. Hij deed te laat belijdenis van z'n zonde. Zo zijn er ook mensen die te lang hebben nagelaten om hun zonden te belijden, toen de Heere heb daartoe opriep. Als ze het naderhand willen doen op hun ziek- of sterfbed is het voor hen dan helaas te laat. We zien dit ook bij de dwaze maagden in de gelijkenis (in Matth.25). Ze stonden uiteindelijk voor een gesloten deur, terwijl ze riepen: "Heer, heer, doe ons open!" Maar hij antwoordde hen: "Voorwaar zeg ik u: Ik ken u niet." (Zie in de verzen 11-12.)

Doe daarom tijdig belijdenis van je zonden, als het nog kan! Nu is het de tijd om je als een zondaar tot de Heere te wenden... Als je nog niet gered bent, stel dan niet uit wat niet uitgesteld mag worden! Lees in dit verband maar eens de ernstige vermaningen, waarschuwingen en raad in Spr.1:23-33!

De gestolen skeelers

Ik zal je in een voorbeeld laten zien hoe onverstandig het kan zijn als iemand te snel zondigt en het te laat belijdt. Het verhaal gaat over een handelaar in skeelers, die twee

zonen heeft. Beide zonen helpen hem regelmatig in z'n bedrijf. Zodoende kunnen ze een aardig zakcentje verdienen. De vader staat er echter op dat ze goed hun best doen en er niet de kantjes aflopen. Ze moeten hem meehelpen in het monteren en repareren van skeelers. Als ze hun best doen krijgen ze een extra beloning. De jongens zijn weg van goede en dure skeelers. Ze willen steeds weer zo spoedig mogelijk in het bezit komen van de mooiste en beste skeelers die op de markt verschijnen. Als ze een bepaalde tijd hard hebben gewerkt, krijgen ze die dan van hun vader. Hun vader bepaalt wanneer ze "het hebben verdiend".

Op zekere dag horen ze dat er superskeelers op de markt zijn gebracht. Hun vader heeft ze zo snel mogelijk besteld. Ze zijn laaiend enthousiast. De oudste zoon gaat er hard voor werken en maakt een bijzonder grote productie in het bedrijf van z'n vader. De jongste heeft daar geen zin in. Hij denkt dat hij die superskeelers toch wel zal krijgen. Intussen houdt hun vader ze goed in de gaten. Hij ergert zich aan het trage werktempo van z'n jongste zoon. Hij spoort hem enkele malen aan, maar dit heeft nog te weinig resultaat. Uiteindelijk besluit de vader alleen z'n oudste zoon de superskeelers van 1200 gulden (verkoopwaarde) te geven. Hij vertelt dit tegen beide zonen. De jongste is zeer verontwaardigd dat hij ze niet krijgt. Z'n vader reageert daarop: "Het is je eigen schuld. Je hebt er niet genoeg je best voor gedaan. Ik beloon geen traagheid en luiheid. Je zult eerst moeten laten zien dat je ze waard bent door vanaf nu beter je best te doen. Begin daar maar vanaf vandaag mee! Daarna zal ik wel bepalen wanneer je er genoeg voor hebt gedaan." De jongste zoon verwijderd zich daarna snel. Hij ziet nog net dat z'n broer met een brede glimlach op z'n gezicht de superskeelers in ontvangst neemt. De afgunst bekruipt hem. Dit neemt hij niet! Hij zal er wel voor zorgen dat hij ze toch krijgt... De jongste broedt een oneerlijk plan uit. Midden in de nacht staat hij op. Hij sluipt z'n kamer uit en gaat naar beneden. Daar zoekt hij naar de sleutels van het magazijn waar de voorraad superskeelers is opgeslagen. Hij vindt echter alleen een sleutel van de winkel. Nu ja, dan maar kijken of ze al in de winkel liggen. Voorzichtig sluipt hij over het erf naar de winkel, waarachter het magazijn is. In de winkel zoekt hij naar de superskeelers. De deur naar het magazijn zit op slot, en in de winkel staan ze nog niet in het rek. Voordat hij de winkel verlaat valt z'n oog op een doos onder de toonbank. Hé, even kijken... en jawel, daarin zitten superskeelers! Gauw meenemen. Na een poosje ligt hij weer in bed, maar van slapen komt er die nacht niet veel. De gestolen superskeelers heeft hij goed verborgen. Als het maar niet uitkomt... hij is er niet zo gerust op. Jammer dat hij niet in het magazijn kon, want dan zou het minder opvallen.

De volgende morgen komt z'n vader haastig de kamer binnen. "Nu nog mooier!" roept hij uit, "nu is er toch een doos met superskeelers verdwenen... Onbegrijpelijk, ik had ze gisterenavond nog apart gezet onder de toonbank. Jongens, weten jullie daar iets van?" De jongste reageert onbewogen: "Weet u wel zeker dat u die doos daar hebt neergezet? Hebt u die soms niet buiten op het erf laten staan bij het uitladen? Dan is die natuurlijk vannacht door iemand meegenomen." Z'n vader kijkt hem eens scherp aan, trekt daarna een meewarig gezicht en geeft hem te kennen: "Ik vind het vooral jammer voor jou, want ik had ze eigenlijk voor jou bestemd. Ik heb ze speciaal voor jou daar neergezet. Ik kreeg toch wel medelijden met je toen je na ons gesprek gisteren ineens zo snel vertrok. Misschien heb ik je toch wat te streng behandeld. Ik heb wellicht teveel van je geëist. Maar ja, het is een verdrietige zaak, ik had er ook voor jou 1200 gulden verkoopwaarde uitgetrokken en je zult toch wel begrijpen dat ik je ze nu niet meer geef, nu ze gestolen zijn. Ik kan wel veel opbrengen, maar het geld groeit me niet op de rug." O, nu ziet de zoon hoe dom hij heeft gehandeld! Wat moet hij nu doen? Hij

kan met die gestolen skeelers niet voor de dag komen zonder dat zijn misdaad zal uitkomen. En dan te bedenken dat hij ze nu voor niets zou hebben gekregen! Wat een dwaasheid heeft hij toch begaan. Hij buigt z'n hoofd en belijdt openlijk dat hij ze uit afgunst heeft gestolen. Hij beseft dat hij ze heeft verspeeld. Hij heeft nu ook laten zien dat hij niet alleen lui is geweest, maar dat hij ook een afgunstige dief is. Z'n vader ontvangt de superskeelers zo gauw mogelijk van hem terug en de schuldbewuste jongen gaat nu "supersnel" voor z'n vader aan het werk. Van skeelers zal er voorlopig niet veel meer komen...

Spijt of berouw?

Lezen: Psalm 32

In Psalm 32 lezen we dan David pas na de belijdenis van z'n zonde vergeving, bevrijding en geestelijke blijdschap ontving. We zie in Psalm 51 dat David lange tijd z'n zonde met Bathseba niet grondig heeft beleden - dit deed hij pas nadat de profeet Nathan hem Gods boodschap en straf had aangezegd, en toen was de zoon van Bathseba en hem al geboren (zie dit maar in 1 Sam.12:14). Dit wil zeggen dat David daarvoor waarschijnlijk meer dan negen maanden niet echt tot berouw voor de HEERE is gekomen. Hoe heeft hij het vol kunnen houden om zolang voor de HEERE te kunnen "zwijgen"! We lezen in Ps.32:3-4 dat David meedeelt over een "berouwloze" periode: "Toen ik zweeg, werden mijn beenderen verouderd, in mijn brullen de ganse dag. Want Uw hand was dag en nacht zwaar op mij; mijn sap werd veranderd in zomerdroogten. Sela."

Misschien heeft hij in die tijd wel vlagen van spijt gekend vanwege de gevolgen van deze zonde, maar dit gaf hem geen echte geestelijke ruimte. Hij kon toen niet meer schuilen in de veilige schuilplaats van Gods vergeving, waar z'n door eigen schuld gekwelde geweten rust zou kunnen vinden. Dit is voor gelovigen een zeer harde zaak, want

"Gods vriend'lijk aangezicht
heeft vrolijkheid en licht
voor all' oprechte harten
ten troost verspreid in smarten
(zie Ps.97:7 ber.)".

David moest vanwege zijn zonde Gods vriendelijk aangezicht missen en Gods ongenoegen gevoelen, en dat bracht z'n leven in zo'n droevige en ellendige toestand. Misschien ken je die perioden ook wel in je leven.

De lijn in de Heidelberger Catechismus heeft veel overeenkomsten met die in Psalm 32 - daar moet je maar eens op letten. Eerst wordt "de enige troost" genoemd, in de verzen 1-2, dan komt "het stuk der ellende" in de verzen 3-5. In de laatste regel van vers 5 vangt "het stuk der verlossing" al aan, wat al gauw wordt vermengd met "het stuk der dankbaarheid" in de volgende verzen. Hieruit kunnen we leren dat de gelovigen steeds opnieuw de stukken "ellende-verlossing-dankbaarheid" (kunnen) beleven.

David was al lange tijd een gelovige en kende "de troost van de HEERE" al bevindelijk, maar toch heeft hij het weer opnieuw beleefd. Als we in zonde vallen halen we de ellende weer over ons heen en dan hebben we weer het bloed der verzoening nodig om ons daarvan te reinigen, waarna de Heere Zich weer in gunst aan Zijn kind wil openbaren op Zijn tijd en wijze. Het vijfde hoofdstuk van de Dordtse Leerregels, van de volharding der heiligen, handelt over deze zaken. Lees dit hoofdstuk maar eens door!

In artikel IV van dit hoofdstuk gaat het over het vallen van gelovigen in grote zonden (waarbij David en Petrus worden aangehaald). In artikel V lezen we verder: "Met zodanige grove zonden vertoornen zij God zeer, vervallen in schuld des doods, bedroeven de Heilige Geest, verbreken voor een tijd de oefening van het geloof, verwonden zwaarlijk hun consciëntie (geweten), en verliezen soms voor een tijd het gevoel van de genade; totdat hun, wanneer zij door ernstige boetvaardigheid op de weg wederkeren, het vaderlijk aanschijn van God opnieuw verschijnt." Nadat David in oprecht berouw z'n zonde voor de HEERE had beleden, ontving hij vergeving en was de verstandhouding met de HEERE in z'n ondervinding weer helemaal in orde. Hij mocht zich weer hartelijk in zijn Verlosser en Koning verblijden en de HEERE was weer zijn Verberging, zijn veilige Schuilplaats, waarin hij mocht schuilen.

Een harde vader en een liefdevolle moeder

Ik zal nu proberen om door middel van eigentijdse voorbeelden je het verschil tussen spijt en berouw duidelijk te maken. Stel je eens voor dat er een gezin is met een strenge vader, die z'n kinderen bij overtredingen gewoonlijk zwaar en hard straft, terwijl de moeder juist een zachtaardige en liefdevolle vrouw is. Het is een groot gezin met 12 kinderen. De vader weet echter met harde hand z'n gezin te regeren. Het lijkt af en toe wel dat hij een "ijzeren hand" heeft, waarmee hij het gehele gezin zwaar onder de duim houdt. Zelfs z'n eigen vrouw heeft maar weinig in te brengen, en moet steeds hard voor hem en het gezin werken. Ze is echter zo goedig en meegaand dat ze hem zoveel mogelijk gehoorzaamt. Ze onderwerpt zich zelfs teveel aan hem. Ze slooft zich steeds uit voor haar gezin en neemt maar weinig tijd en rust voor zichzelf. Ze cijfert zichzelf gewoon weg voor haar man en kinderen. Zo hoeft het natuurlijk ook weer niet! Ze loopt er daardoor ook maar wat ouderwets bij. Ze besteedt zo weinig mogelijk geld aan zichzelf. Enkele kinderen hebben haar al aangemoedigd om eens wat meer aan zichzelf te denken en om eens wat mooie kleren voor zichzelf te kopen, maar ze denkt er niet aan om dit te doen. Het is wel te begrijpen dat de kinderen veel van hun moeder houden, die zich zozeer voor hen opoffert. Aan de andere kant hebben ze aanzienlijk minder op met hun vader, omdat hij zo hard en overdreven streng is.

Op een zeker moment komt één van de jongere zonen uit school op z'n fiets thuis. Hij heeft haast, want hij wil gauw met z'n vriendjes gaan voetballen. Hij neemt geen tijd om af te stappen, maar rijdt nog veel te snel met z'n fiets de garage in, om zo langs te auto heen naar achteren te fietsen.

Maar helaas! hij fietst veel te dicht langs de dure auto van z'n vader, en... met het stuur van z'n fiets krast hij een lange streep over de lengte van de auto. O, wat erg! Hij duikt in elkaar van angst voor z'n vader - wat heeft hij er nu toch een spijt van dat hij zo onvoorzichtig is geweest. Nu zal er wel een zware straf volgen... Hij probeert z'n vader zolang mogelijk te ontlopen, maar na een paar uur wordt hij door z'n vader woest vastgegrepen. Huilend vraagt hij om vergeving... Hij heeft er echt spijt van. Hij kijkt z'n vader angstig aan en houdt z'n handen alvast afwerend boven z'n hoofd, terwijl hij z'n vader smeekt om hem toch niet te zwaar te straffen. Dan krijgt hij een pijnlijk pak slaag en met een bulderende stem noemt z'n vader nog verschillende straffen die de arme zoon zal moeten ondergaan. Hij zal de schade moeten zelf moeten betalen... en om te beginnen zal hem z'n nieuwe fiets worden afgepakt. O, wat verschrikkelijk! ja, nu heeft hij er helemaal veel spijt van dat hij zo snel met z'n fiets de garage is ingereden.

Ik denk dat we in dit verhaal een voorbeeld hebben van iemand die ergens spijt van heeft. De gevolgen die de zonde voor hem heeft, wegen hem het zwaarst. Je hebt

ergens spijt van omdat je jezelf daardoor hebt benadeeld. Het gaat in dit geval niet over het feit dat je het zo erg vindt dat je een ánder door jouw zonde verdriet hebt gedaan of hebt benadeeld. "Spijt hebben" is een egoïstische zaak. Na spijt kan zelfs "wroeging" volgen. Ja, in de hel is er een eeuwige wroeging. Het "had ik maar" zal een hel in de hel uitmaken... In de hel zal de wroeging doen uitroepen: "Had ik het toen maar geloofd... had ik het toen maar aanvaard... had ik me toen maar bekeerd... maar nu kan het nooit meer, nooit meer... het is voor eeuwig te laat, te laat!"

Als je nog niet behouden bent, begin dan nu te doen wat je later niet meer kunt doen! Doe vandaag wat morgen misschien niet meer kan gebeuren! Nu is het nog de welaangenaamde tijd, nu is het de dag der zaligheid, om geholpen te worden (zie in 2 Kor.6:2). "Daarom, gelijk de Heilige Geest zegt:" Heden, indien je Zijn stem hoort, zo verhard je hart niet... (zie in Hebr.3:7-8a).

"Berouw hebben" heeft te maken met een ander, die je door jouw zonde hebt benadeeld of leed hebt berokkend. In berouw zit het woordje "rouw". Rouw heb je vanwege een ander.

Ik zal je dat praktisch verklaren door je een ander mogelijk voorval in het genoemde gezin voor te houden. Als er nu eens andere zonen iets ergs veroorzaken, waardoor de moeder veel verdriet wordt aangedaan, dan zou de zaak veel anders kunnen liggen! Laten we het eens zo stellen: De moeder heeft steeds weer het meest aan de andere gezinsleden gedacht, terwijl ze weinig spullen en goedkope kleren voor zichzelf kocht. Nu ontvangt ze na herhaald aandringen een antieke, gedeeltelijk uit porselein bestaande klok uit een erfenis. De kinderen zien wel dat ze er bijzonder blij mee is. De klok doet ze weer aan vroeger denken, toen ze nog bij haar ouders woonde. Dit geeft haar blijde herinneringen, want dat was een goede tijd voor haar. De klok krijgt een mooie plaats op het dressoir in de voorkamer. Maar ja, je weet hoe het kan gaan als een aantal kinderen wat wild spelen in een kamer... dan kan er ook wel eens iets kapot vallen. En dit gebeurt dan ook. De jongens weten goed dat ze niet hard achter elkaar mogen rennen in de voorkamer, maar op een keer doen ze het toch. Al vechtend en duwend rennen ze door de kamer. Ineens krijgt er één een harde duw! Hij valt met een smak tegen het dressoir en maait daarbij met z'n hand de antieke klok er vanaf... De scherven porselein spatten door de kamer! O, die is onherstelbaar beschadigd.... De twee jongens kijken er stel naar. Tranen van berouw schieten in hun ogen. Wat hebben ze nu toch gedaan?! O, waarom toch - en dan juist dat antieke klokje van moeder... Er gaat een deur open. Ze kijken verschrikt om. Daar staat moeder... Ze kijkt naar de scherven. Ook haar ogen vullen zich met tranen. Ze veegt ze weg met haar schort. Ze kijkt de jongens verdrietig aan, maar zegt niets. Dan pakt ze een vuilblik en veger. Ze veegt de scherven op en legt ze samen met het uurwerk van de klok in een lege schoenendoos. Ze zal het wel in de kast van haar slaapkamer bewaren, naast haar andere weinige persoonlijke bezittingen en herinneringen. Ja, zo is deze goede moeder. Ze zegt geen woord van verwijt. Ze zal dit leed wel weer dragen. Maar ze draagt het niet alleen - ze heeft een Schuilplaats, waarin ze met al haar stil verdriet mag schuilen, maar dit is haar geheim - het geheim dat ze samen heeft met haar Koning en Verlosser! De beide zonen zullen dit niet meer vergeten: die ogen die zich met tranen vulden... die lieve moeder, die ze zoveel verdriet hebben aangedaan met hun zonde. Ja, ze hebben echt berouw, want ze hebben oprecht verdriet over wat ze hun moeder hebben aangedaan. Ze proberen daarna van alles te doen om hun moeder zoveel mogelijk te helpen. En meer dan ooit tevoren houden ze van hun lieve en zorgzame moeder, die zichzelf steeds weer voor haar gezin opoffert.

Zoals die twee jongens berouw hadden over wat ze hun moeder door hun zonde

hebben aangedaan, zo moeten wij berouw hebben over onze zonden tegen een goeddoend God. Als de Heilige Geest je heeft overtuigd van zonde, zal waar berouw je niet vreemd zijn. Ja, dan zullen er tijden in je leven zijn geweest dat je dit hebt ervaren. En dan heb je je zonden voor God beleden en beweend. En hoe meer je Gods liefde hebt mogen zien en ervaren, des te meer berouw zul je gevoelen over je verdere (dagelijkse) zonden.

Christus en Zacheüs

Het is belangrijk dat je de Heere gaat zien als een goeddoend God, Die jouw behoud zoekt als Hij met Zijn reddend Evangelie tot je komt. Is je belangstelling naar de Heere Jezus al opgewekt? Ben je al op zoek om Hem te mogen zien? Kan belangstelling dan al een stap op de goede weg zijn? Jazeker! Denk maar eens aan de geschiedenis van de Heere Jezus en Zacheüs (in Luk.19:1-10). Hoewel deze een overste van de tollenaars was en ook rijk was, kwam er toch belangstelling voor Jezus in z'n hart. Zo kan het ook bij jou zijn dat je veel hebt in je leven, maar dat er in je hart toch een verlangen naar een hoger geestelijk geluk is geboren. Het aardse voldoet niet meer en er komt een steeds grotere leegte in je ziel. Als je van de Heere Jezus hoort, kun je naar Hem gaan verlangen, en als je naar Hem gaat verlangen, wil je meer van Hem horen.

Er gebeurde echter meer in het leven van deze tollenaar.

Zacheüs wilde Hem stiekem vanuit een vijgeboom gadeslaan, maar Christus keek naar hem op en zag hem.

We lezen verder in Luk.19:5 dat Jezus tot hem zei: "Zacheüs! haast u, en kom af; want Ik moet heden in uw huis blijven." Een tollenaar werd door de meeste Israëlieten gehaat en veracht, en dan zeker wel door de Rabbi's. Meestal had deze het er ook naar gemaakt. Niet voor niets had Zacheüs zich verscholen in de boom. Het feit dat Christus met hem van doen wilde hebben en zelfs in zijn huis wilde blijven, moet voor Zacheüs een overweldigende liefdedaad zijn geweest. Dit veroorzaakte een waarachtige omkeer in z'n hart en leven. Gods liefde verbreekt zelfs de meest verharde mens. Het is ook voor jou iedere keer weer nodig om te zien dat de Heere liefdevol in het Evangelie tot je komt - en als je dit werkelijk gaat beseffen, zal dit ook jouw hart (voor het eerst of opnieuw) verbreken. Bij Zacheüs veroorzaakte het een mengeling van blijdschap en berouw. Het is opmerkelijk dat de blijdschap in het ontvangen van de Heere Jezus (zie vers 6) voor z'n berouw en bekering kwam. Deze blijdschap was een uiting van het geloof. Echter, direct daarop kwam z'n geloof uit in een radicale beslissing om zich te bekeren. Zo gebeurt dit ook nu nog. Als je Gods liefde in je hart mag ontvangen, dan kan het niet anders of je zult je leven voor de Heere in orde maken. Je zult dan vruchten van geloof en bekering gaan dragen. Let er dus op dat Gods liefde tot een verloren zondaar deze tot berouw en bekering brengt.

Zie je Gods goedheid en liefde tot jou al, "of veracht je de rijkdom van Zijn goedertierenheid, en verdraagzaamheid, en lankmoedigheid, niet wetende, dat de goedertierenheid van God je tot bekering leidt?" (zie Rom.2:4).

Een beledigde leraar

Stel je eens voor dat je een strenge leraar op school zwaar hebt beledigd. Je verwacht niet anders dan dat hij je hiervoor zwaar zal straffen. Je hebt jezelf al voorgenomen om hem zoveel mogelijk tegen te werken als hij je zwaar straft. Het kan zelfs zijn dat je alvast wraakpogingen tegen hem bedenkt, voordat je de straf van hem hebt ontvangen.

Je wordt door hem op het matje geroepen. Even later zit je gespannen tegenover hem in een aparte ruimte. De leraar begint echter vriendelijk tegen je te praten. Hij heeft gehoord dat je nogal geplaagd wordt in de klas en dat je een moeilijke tijd achter de rug hebt. Je was eigenlijk van plan om zo weinig mogelijk tegen hem te zeggen, maar je wordt er toe gebracht om je hart voor hem uit te storten en hem je problemen te vertellen. Je kunt jezelf daarbij niet meer goed houden. Met je mouw probeer je nog de tranen weg te vegen... Ineens komt de leraar naast je staan. Hij legt z'n hand op je schouder en zegt: "Jongen, ik zal proberen om je in het vervolg zoveel mogelijk te helpen. Ik kan het nu wel begrijpen dat je me hebt beledigd, maar ik wil het je graag vergeven. Als ik nu al wat voor je kan doen, moet je het gelijk maar zeggen..." Ja, en dan komen er ook woorden van berouw over jouw lippen. Je biedt gauw je welmenende excuses aan, omdat je hem hebt beledigd. En in het vervolg is er tussen jullie een goede verstandhouding. Door de vriendelijkheid van de leraar en z'n belangstelling voor jou is jouw berouw opgewekt.

Als je gaat zien dat de Heere belangstelling voor jou heeft en het goede voor je zoekt in de aanbieding van Zijn redding, zal dit je ook tot berouw brengen. In Zijn Woord heeft de Heere het ook op jouw gemunt, dat moet je nu wel duidelijk zijn! Hoe lang zul je zoveel aangeboden liefde nog kunnen weerstaan?!

Excuses aanbieden!

Ik heb vroeger eens iets verkeerd uitgehaald op m'n werk, terwijl ik daarvoor geruime tijd bij een hogere chef geen excuses aanbod. Een aantal maanden na m'n bekering werd ik er in een gesprek met een oom bij bepaald dat je dat altijd moet doen. Ik dacht toen aan mijn genoemde zonde. Lange tijd was ik reeds in tijdelijke dienst bij het bedrijf, maar het zag er niet naar uit dat ze me "vast" zouden aannemen. Ik vond het moeilijk om na zo'n lange tijd alsnog m'n excuses aan te bieden. Ik deed het. De hogere chef stelde dit duidelijk op prijs. Kort daarop kwam ik in vaste dienst. Zo zie je dat het tonen van berouw alleen maar goed is.

Nogmaals wil ik erop wijzen dat Gods Woord ons voorhoudt: "Die zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar die ze bekent en laat, zal barmhartigheid verkrijgen (Spr.28:13)." Belijd je zonden maar eerlijk aan de Heere... Je kunt voor Hem toch niets verbergen, want Hij ziet tot in het binnenste van je hart. Ga dan maar met je vuile en verontreinigde hart naar de Heere, om door Hem gereinigd te mogen worden. Leg alles maar voor Hem open, slechts pleitend op Zijn barmhartigheden en beloften, want van onze kant kan het niet meer in orde komen. Kom dan maar tot de Heere met de woorden van David: "Wees mij genadig, o God! naar Uw goedertierenheid; delg mijn overtreding uit, naar de grootheid van Uw barmhartigheden. Was mij wel van mijn ongerechtigheid, en reinig mij van mijn zonde (Ps.51:3-4)." David mocht zelfs vergeving ontvangen voor z'n zware "bloedschulden". Zo zijn ook jouw zonden niet te groot of te veel om door het algenoegzame bloed van Christus gereinigd te kunnen worden, want Zijn bloed reinigt van alle zonde (zie 1 Joh.1:7).

Waarom zou je dan niet al je zonden eerlijk voor de Heere belijden, opdat Hij je er van zou reinigen?! Hij nodigt je toch genoeg uit om dit te doen? Johannes wist het bij ondervinding: "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid (1 Joh.1:9)."

Gespreksvragen

1. Waarom is het nodig dat we onze zonden belijden?
(Zie: Spr.28:13 en 1 Joh.1:8-10.)
Noem een aantal redenen waarom mensen hun zonden niet willen belijden.
Met welke (soort) zonden hebben we vaak moeite om ze in te zien en ze te bekennen? (Denk hierbij eens aan bepaalde karakterzonden, het koesteren van verkeerde gedachten, hoogmoed, zonden van nalatigheid, enz...)
2. Kun je in dit leven ook te laat je zonden belijden?
Waarom was dit bij Achan het geval? (Zie: Joz.7:19-26.)
En wat kunnen we in dit verband leren van Spr.1:20-33?
3. Op welke wijze komen we in Psalm 32 de ervaring van de stukken "ellende-verlossing-dankbaarheid" tegen?
Wat is hierbij opvallend? Hoe kunnen gelovigen deze Stukken herhaaldelijk ervaren in hun leven?
Waar kan dit mee te maken hebben? (Bespreek hierbij de artikelen 3, 4 en 5 van het 5e hoofdstuk van de Dordtse leerregels.)
4. Noem eens kenmerkende elementen van "spijt en berouw" en het grote verschil er tussen?
Hoe komt dit tot uiting in het voorbeeldverhaal van "een harde vader en een liefdevolle moeder"?
5. Waarom is het voor echt berouw nodig dat we tegenover onze zonden "een goeddoend God" zien?
In welke woorden komt dit bij David naar voren in Psalm 51?
En waarin zie je dit bij Petrus in Luk.22:54-62?
Hoe kun je echt berouw bij jezelf herkennen?
6. Kan belangstelling voor het heil in de Heere Jezus al een stap op de goede weg zijn? Welk beeld moet je dan van de Heere God hebben? Hoe kan het verlangen naar Christus in Je hart komen en groeien?
Op welke wijze werd het hart van Zacheüs door de liefde van Christus ingewonnen? Denk in dit verband samen eens na over Luk.19:1-10.
Waarom is het opmerkelijk dat bij Zacheüs eerst de blijdschap naar voren kwam (zie vers 6), terwijl er daarna pas sprake was van berouw en bekering?
Wat kunnen wij hiervan leren?
7. Mogen we stellen dat een verloren zondaar tot berouw en bekering wordt gebracht door Gods liefde tot hem?

Bestudeer in dit opzicht samen Rom.2:4.
Waarin kun je zien dat de Heere belangstelling voor jou heeft?... en dat Hij het heil van zondaren beoogt?
Ben je al overweldigd door zoveel aangeboden liefde?

9. Op de weg van de beloften...

Gaan rond Jericho

Lezen: Jozua 6

Waardoor zijn de muren van Jericho gevallen? Kwam dit door het lopen van de Israëlieten rond deze stad? Werden door het gestamp van de vele voeten de muren soms losgetrild? Of gebeurde dit door het harde gejuich? Je weet het natuurlijk wel: de HEERE God deed de muren vallen... Het lopen en het gejuich hebben niet meegeholpen om die dikke muren naar beneden te halen. Had het lopen en het juichen daarom geen enkele zin? Hadden de Israëlieten dit net zo goed kunnen laten? Als ze nu eens gewoon in hun tenten waren gebleven en daar zeven dagen hadden gebeden, waren de muren dan ook gevallen? Ook nu zul je het goede antwoord wel weten: in dat geval waren de muren niet neergestort. De Israëlieten moesten dus in gehoorzaamheid aan Gods opdracht lopen en juichen, terwijl de muren vielen door Gods genade en kracht, zonder dat er iets van hen in aanmerking kwam.

Zo is het ook in de weg van geloof en bekering. Je moet ook zo gehoorzaam in Gods voorgestelde weg gaan, wil je gered worden... Als je op je eigen manier in de hemel wilt komen, zul je het wonder van de redding niet ervaren. Er zijn muren van onmogelijkheid in de weg tot God, die wij in eigen kracht niet kunnen doorbreken. De Heere alleen kan deze muren omlaag halen. Aan de andere kant wijst Hij ons in Zijn Woord wel de weg die wij moeten gaan om gered te worden. Als je op weg mag gaan, door de overtuigende en overredende kracht van Woord en Geest, kom je vanzelf wel bij een muur van onmogelijkheid. Je komt dan voor een enge poort, die de Heere slechts kan openen. Als je niet gehoorzaam op weg gaat, zul je ook niet bij deze poort komen. Als je zo aan het einde van de doodlopende weg in jezelf bent gekomen, blijft er slechts een pleiten op Gods genade en barmhartigheden over... Je kunt dan alleen nog maar bidden, smeken en kloppen op deze toegangspoort tot de eeuwige redding. Maar daar zijn ook de zekere beloften van God voor hen die zoeken, bidden en kloppen! We lezen immers toch duidelijk in Gods Woord: "Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal opengedaan worden. Want een iegelijk, die bidt, die ontvangt; en die zoekt, die vindt; en die klopt, dien zal opengedaan worden (Matth.7:7-8)." Je mag dan in Gods weg tot de Heere Jezus komen, en dan met zekerheid weten dat Hij zal doen wat Hij belooft aan de gelovigen in Joh.6:37: "Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen."

Je moet dus gehoorzaam en verwachtend gaan in Gods weg - dus "lopen" en gelovig

"juichen" (terwijl de muren van onmogelijkheid nog voor je zijn), en je mag dan weten, dat de Heere naar Zijn beloften voor jou zal doen wat je zelf niet kunt bewerken. Als je tot Hem komt, belooft de Heere voor jou te zullen doen wat jij zelf niet kunt doen. Als je weigert je eigen zondige weg te verlaten en te gaan in Gods weg, zul je ook niet door Hem gered worden waar je jezelf niet (meer) kunt redden. Je ziet dus dat de Heere volledige gehoorzaamheid van ons eist - dat wij dingen van Hem moeten doen, die op zichzelf ons niet verlossen, maar die ons wel naar Zijn reddend handelen brengen. Als je verlost wilt worden moet je wel op weg gáán, dus doen wat de Heere van je vraagt, en dan geeft de Heere ons de overwinning, zonder iets van ons daarbij te gebruiken. Zo ging het bij de overwinning van Jericho ook.

Rachab en het rode koord

En zo ging het ook bij de redding van Rachab. Deze zondige vrouw mocht gelovig gehoorzamen, door een rood koord uit haar raam te hangen. Op zichzelf liet deze daad of het rode koord haar huis niet overeind staan op de muur, toen Jericho viel, maar toch was deze gehoorzaamheid nodig voor haar redding. Als ze het rode koord niet uit het raam had gehangen, was ze niet gespaard. Alleen achter dit koord was ze veilig, en dat met allen die in dit huis waren. Dit ziet natuurlijk ook op het schuilen achter het bloed van de Heere Jezus Christus. We hebben niets anders dan om te pleiten op Gods beloften en om te schuilen achter het bloed van Christus, want van ons komt niets in aanmerking voor onze eeuwige redding. Rachab had ook niets anders dan de toezeggingen van de verspieters van Jozua en het schuilen achter het rode koord. De zekerheid van haar redding lag dus buiten haarzelf in de woorden van de Israëlieten. De verspieters en Jozua waren betrouwbaar - ze hielden hun woorden en beloften. We mogen er absoluut zeker van zijn dat de Heere Zijn toezeggingen in Zijn Woord zal houden (want Hij kan niet liegen). Daarom moeten wij in Zijn weg tot Hem komen, zodat wij vallen onder Zijn beloften. De zekerheid van onze redding is er als we in Zijn weg verkeren... Wat weerhoud je dan nog om in Zijn weg te gaan? En als je in Zijn weg bent, dan hoef je toch niet te twifelen aan de vervulling van Zijn beloften in jouw leven!

Israël voor de Rode Zee

Ik zal je nog een voorbeeld uit de Bijbel voorstellen. In Exodus 14 lezen we dat de Israëlieten ook voor een onmogelijkheid kwamen. Ze stonden voor een muur... voor de Rode Zee. De HEERE maakte deze "watermuur" van onmogelijkheid tot een "watermuur" van mogelijkheid. Het water bleef als twee muren staan. We lezen in Exodus 14:22: "En de kinderen Israëls zijn ingegaan in het midden van de zee, op het droge; en de wateren waren hun een muur, aan hun rechter- en aan hun linkerhand." Hadden ze dit wonder ervaren als ze niet eerst gehoorzaam in Gods weg waren gegaan? Zeker niet! Als ze in Egypte waren gebleven, hadden ze dit niet beleefd.

Ga dan maar gehoorzaam in Gods weg, als je de Heere Jezus nog niet volgt... En als je bevreesd en twijfelmoedig voor een muur van onmogelijkheid staat, luister dan maar naar wat Mozes tegen de Israëlieten zei toen ze voor de Rode Zee stonden: "Vreest niet, staat vast, en ziet het heil des HEEREN, dat Hij heden aan ulieden doen zal, want de Egyptenaars, die gij heden gezien hebt, zult gij niet weder zien in eeuwigheid. De HEERE zal voor ulieden strijden, en gij zult stil zijn. (Ex.14:13-14)." Het geloof ziet op wat de Heere doet en zal doen en niet op wat je zelf hebt gedaan of nog wilt doen. Als je in de weg van de Heere mag gaan, dan zul je het wel leren dan Hij alles voor je en in je doet. Hij plaatst je in deze weg voor onmogelijkheden. Zo ging het ook bij Ruth in haar weg tot het huwelijk met Boaz. Toen haar weg en werk ophield, bleef er niets

anders over dan haar zaak aan Boaz over te laten en het stil vertrouwend van hem te verwachten. Naomi gaf haar daarom ook het advies: "Zit stil, mijn dochter, totdat gij weet, hoe de zaak zal vallen; want die man zal niet rusten, tenzij dat hij heden deze zaak voleind hebbe (Ruth 3:18)." Dit is ook een voorbeeld van hoe de Heere Zijn werk voor ons doet. Op deze wijze leren wij ons vertrouwen op de Heere alleen te stellen. Je moet dus gewoon op weg gaan om te zien hoe de Heere de verlossing bewerkt. Ook de verloren zoon in Lukas 15 moest eerst tot z'n vader terugkeren om in zijn uitgebreide armen van liefde te kunnen vallen. Hij diende daartoe wel eerst zijn zonden en de zondige wereld te verlaten - en daarin ligt bij de meeste zondaars het grote probleem: zij willen namelijk de zonde in hun leven niet kwijt.

Ga uit stad Verderf!

Ik zal in dit verband nog een les halen uit de Christenreis van Bunyan. Stel je eens voor dat Christen de roepstem om stad Verderf te verlaten had gehoord en dat hij daarna slechts was gaan bidden om deze stad te mogen verlaten. Een hele dag was hij dan aan het bidden of de Heere hem toch zou willen halen uit deze verschrikkelijke en ellendige plaats. Maar de volgende dag zou hij er dan nog in verkeren. Neem aan dat hij een maand lang zou blijven bidden om uit deze stad te mogen worden verlost. En nog bleef hij dan door zijn liefde tot deze plaats geboeid, denkend dat de Heere hem niet uit deze stad wilde verlossen. Het zal je wel duidelijk zijn dat hij zodoende stad Verderf niet zou verlaten. Hij diende gewoon te gaan! en niet lijdelijk te redeneren en slechts te bidden. Als deze Christen niet ging, kon hij niet bij de enge poort komen, om daar de redding te ervaren. Je mag pas praten over een "uit jezelf niet te kunnen" als je het hebt geprobeerd en werkelijk met jezelf bent vastgelopen. Vóór deze ervaring moet je niet als een lijdelijke papegaai anderen napraten, want je weet dan niet waar je over praat...

Boven de enge poort van het eeuwige behoud kunnen we lezen: "Klopt, en u zal worden opengedaan" (zie in Matth.7:7). Deze belofte is waar voor een ieder die waarlijk klopt... en daarom zal er toch ook voor jou worden opengedaan als je zo volhardend mag blijven kloppen. Deze belofte staat daar toch garant voor. De Heere zal Zijn Woord en beloften zeker vervullen!

Klamp je dan maar geestelijk vast aan deze waarheid van Gods Woord! Blijf maar worstelend pleiten op Gods beloften, die Hij in deze weg toch vervult! Aan de waarheid van Gods Woord en beloften mogen we immers niet twijfelen. Als je aan het einde van je doodlopende weg op je knieën bent terechtgekomen, en daar niet meer bij Gods genadetroon bent weg te slaan, zul je een geopende weg van Gods kant mogen ontdekken! In onze onmogelijkheid verschijnt Gods mogelijkheid - zo hebben al vele gelovigen het mogen ervaren... Als je het ook wilt ervaren, ga dan maar in Gods weg!

In Christus is er een weg geopend, waarop weggelopen zondaars kunnen terugkeren naar het Vaderhart van God. De Heere Jezus leert het ons in Joh.14:6:

"Ik ben de Weg, en de Waarheid en het Leven.

Niemand komt tot de Vader, dan door Mij."

De belofte van de rijke buurman

Ik zal proberen je de geestelijke les duidelijk te maken door een voorbeeldverhaal. Het zou kunnen gebeuren dat je al op behoorlijke jonge leeftijd in het huwelijksbootje stapt.

Maar ja, je kunt dan wel begrijpen dat je dan nog niet zoveel geld hebt. Ze hebben je genoeg gewaarschuwd en gezegd dat het beter was als je nog een paar jaar zou wachten om te trouwen. Het heeft echter niet geholpen. Je ziet nog kans om een bouwvallig huisje te bemachtigen in een klein dorp. Er moet nog heel wat aan worden opgeknapt... maar, dat heb je er wel voor over. Een paar dagen nadat je er bent gaan wonen, ontmoet je de nieuwe buurman achter in de tuin. Deze man is in het bezit van een grote villa. Hij woont er maar alleen, en laat merken dat hij toch wel wat met je te doen heeft, omdat je zo'n arme start moet maken in die gebrekkige woning. De buurman geeft echter ook blijk van een bepaalde grootmoedigheid. Hij toont zich bereid om je te helpen als je het financieel niet meer zult kunnen bolwerken. Ja, hij zegt het duidelijk toe om dit in een noodgeval te zullen doen, als je dit van hem vraagt. Hij heeft toch geld genoeg en zegt wel heel wat voor z'n nieuwe buurman over te hebben. Het ruikt wel een beetje naar grootspraak en je vraagt het je af of hij daar wel werkelijk toe bereid zal zijn als het er op aan zal komen. De buurman houdt het je echter wel voor dat je het dan moet kunnen aantonen dat je het echt nodig hebt. Hij is vaak weg voor z'n werk, en als je hem hierover wil spreken, kun je bij hem terecht op zaterdag tussen 4 en 6 uur. Dan is hij meestal wel thuis. Hij maakt duidelijk dat je hem niet op een ander tijdstip hierover moet lastig vallen.

Een half jaar later breekt er ineens brand uit in de keuken van je huisje. O, wat erg nu! Waarschijnlijk kortsluiting... De elektrische bedrading was eigenlijk niet geheel in orde. De keuken brandt uit... de vlammen slaan er zelfs door het dak. Gelukkig zie je met behulp van anderen nog kans om het vuur te blussen, zodat de rest van het huis gespaard blijft. Oei, wat een ravage en materiële ramp! Je beschikt niet over voldoende financiële middelen om de keuken weer te herstellen. Het kost dan zeker wel zo'n 10.000 gulden. Hoe moet dat nu? Ineens denk je aan de belofte van de rijke buurman... Ja, maar zal hij er nu nog toe bereid zijn om jou geld te geven. Zoveel geld zal hij er wel niet voor over hebben. Dat kun je toch niet van hem vragen?! Aan de andere kant: belofte maakt schuld... Hij heeft het eigenlijk wel duidelijk toegezegd. Je doet dan maar de stoute schoenen aan en die zaterdagmiddag om vijf over vier sta je voor z'n deur. Je kunt zien dat hij thuis is. Hij is bezig in een achterkamer. Het lijkt echter net alsof hij gauw naar achteren is gegaan toen hij je zag aankomen. Je belt aan, maar hij doet de deur niet open. Zie je nou wel, dat was wel te verwachten... Hij weet natuurlijk wel hoeveel schade je hebt opgelopen door die brand. Zo'n hoog bedrag wil hij natuurlijk niet betalen. Dan nog maar eens aanbellen. Maar nee hoor, hij komt niet. Op den duur sta je daar al meer dan een half uur voor die deur. Eén van de overburen heeft je al verzekerd dat hij toch thuis is. Wat zul je nu doen? Ja, wat zou je in zo'n geval doen? Wellicht zullen er heel wat zijn die dan zouden afhaken en weg zouden gaan. Ze hebben dan hun vertrouwen in deze rijke man geheel verloren. Wanneer zal iemand wel bij deze deur blijven staan en toch met tussenpozen blijven aanbellen? Je weet het misschien al: als hij werkelijk zal geloven dat deze man z'n woord zal houden. Het is dus een kwestie van wel of niet geloven. Oké, misschien zullen de meesten na een uur wachten zijn verdwenen bij die deur, maar zij die zich vastklampen aan de toezegging van die rijke man, zullen blijven wachten en bellen. Als je hem vertrouwt, zul je daar blijven staan.

En... wat gebeurt er in dit voorbeeld: vijf minuten vóór zes doet die man de deur ineens open. Zeg maar dat je hem toch geloofde en dus bent blijven wachten. De man verrast je met een vriendelijk onthaal. Je bent van harte welkom. Nu vraag je het jezelf natuurlijk af: wat is dat voor een vreemde gang van zaken?! Waarom heeft die man me zolang laten wachten? Wat heeft dat nu voor zin? Al gauw laat hij het je weten: hij heeft

je gewoon op de proef gesteld. Hij wil zeker weten dat je het nodig hebt en dat je geen andere mogelijkheid meer hebt overgehouden om geholpen te worden. Je aanhoudend volharden heeft hem ervan overtuigd dat het echt "nood" bij je is en dat je buitenom zijn hulp geen hulp kunt vinden. Hij komt nu zelf met 15.000 gulden over de brug. Ja, nu ben je maar wàt blij dat je zolang hebt aangehouden bij die voordeur! en ook dat je zijn belofte serieus hebt genomen... dat je hem hebt geloofd.

Ik denk dat de geestelijke les je wel duidelijk is. Ook de Heere beproeft hen die Hem zoeken. Het moet ons werkelijk alleen om Hem te doen zijn. Als het werkelijk je hoogste verlangen is om Hem te mogen leren kennen en je jezelf als een geestelijke drenkeling slechts nog wilt vastklemmen aan Zijn "uitgeworpen reddingsboei" (in het Evangelie), en als je geen andere "verlossers" meer kunt vinden die je kunnen helpen dan de Heere Jezus Christus alleen, dan mag je een uitweg vinden in de eeuwige liefde en verlossing van de Heere. Ja, ik denk dat dit de ervaring van veel geredde zondaren is geweest. Dit zal toch wel in meerdere of mindere mate zijn ondervonden, toen het licht opging in de duisternis.

De verlossing door het offer en het bloed van Christus alleen kan je ook geleidelijk, meer en meer worden bekendgemaakt en duidelijk worden, maar er zullen ook in dat geval toch zeker wel geloofs- en gebedsworstelingen aan vooraf zijn gegaan. Je kunt het toch niet op "een misschientje" wagen; je wilt toch ook wel zeker zijn van je verlossing. De Heere beproeft het geloof van Zijn zoekende kinderen, dat kunnen we duidelijk opmaken vanuit het Woord en vanuit de ondervinding van de gelovigen.

Velen volgden Christus "om de broden" (lees maar in Joh.6), uit eigenbelang, maar het was hen niet allereerst om de Heere Jezus te doen, om Hem te kennen en te verheerlijken. Deze joden verlieten Christus toen Hij ze Zichzelf als offer aanbood - toen begrepen ze er niets meer van. Ze hadden Hem niet werkelijk als Borg en Zaligmaker nodig ter verzoening van hun zonden. Daarna ging Hij ook Zijn twaalf discipelen beproeven en zei tot hen: "Wilt gijlieden ook niet weggaan? (Joh.6:67)." Toen kwam het ware vastklampende geloof openbaar, in het antwoord van Simon Petrus: "Heere, tot Wien zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden van het eeuwige leven. En wij hebben geloofd en bekend, dat Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God (Joh.6:68-69)."

De goede landheer en zijn boeren

Om je duidelijk te maken wat het is om je vast te klampen een belofte, zal ik nog een voorbeeldverhaal laten volgen. We gaan daarvoor naar Argentinië, een groot land in Zuid-Amerika. Je hebt daar nog grootgrondbezitters, die op hun grondgebied boerderijen hebben. Op deze boerderijen hebben ze boeren gezet die hun land en vee verzorgen. Als zo'n landheer een deel van z'n land aan boeren verpacht heeft, moeten ze jaarlijks pacht aan hem betalen.

Ik laat dit verhaal zich daar afspelen. Er zijn daar landheren die eigenlijk misbruik maken van hun boeren - ze laten ze teveel pacht betalen, zodat deze mensen maar een armoedig bestaan hebben. Tussen deze zelfzuchtige grootgrondbezitters leeft een welgestelde landheer, die tot andere gedachten wordt gebracht. Deze man is tijdens een evangelisatiecampagne tot geloof gekomen en wil z'n leven gaan beteren. Hij ziet dat hij z'n boeren al een aantal jaren heeft misdeeld. Hij wil het weer goed maken en roept de pachters bij elkaar in z'n rancho. Op deze prachtige hoeve deelt hij z'n pachters het volgende mee: "Beste boeren, ik wil jullie goed doen... Ik voel me schuldig omdat ik jullie in het verleden te kort heb gedaan; ik heb jullie, zoals de

meeste landheren doen, veel te veel pacht gevraagd. Ik ben echter christen geworden, en nu de Heere me tot bekering heeft gebracht, wil ik het ook met jullie goed maken. Ik heb besloten om het land waarop jullie werken op den duur aan jullie te geven. Nu kan ik dit nog niet doen, want ik moet eerst nog een aantal jaren geld overhouden om daarna zelf een redelijk bestaan te kunnen hebben. Ik heb dit bedrijf van m'n vader overgenomen en ik moet eerst nog m'n schulden en verplichtingen aan m'n familie voldoen. Ik hoop dat jullie daar begrip voor hebben! Maar ik geef jullie nu al de belofte dat ik D.V. zo spoedig mogelijk een ieder van jullie de boerderij en het daarbij behorende land zal geven, waarop jullie nu werken. De boeren zijn zeer aangenaam verrast door deze woorden. Het is bijna niet te geloven dat hij dit zal gaan doen! De twintig pachters beseffen wel dat dit een zeer kostbare toezegging is... De landheer heeft natuurlijk wel een aantal jaren misbruik van hen gemaakt, maar dit is gebruikelijk in hun omgeving. Normaal gesproken zal een grootgrondbezitter in hun provincie zoiets niet eens in z'n gedachten overwegen. De meeste boeren in hun omgeving komen uit een armoedig milieu. Velen van hen hebben zelfs nog indiaans bloed in zich.

De woorden van de "goede landheer" hebben de nodige indruk op hen gemaakt. In het begin geloven de meeste pachters zijn toezegging. Ze werken daardoor harder dan voorheen op hun land en maken zelfs de nodige "overuren" bij hun kudden. Ze weten namelijk dat ze er op den duur zelf eigenaar van zullen worden, tenminste als de landheer zich aan z'n belofte houdt. De landheer heeft gezegd dat hij de pacht voorlopig maar niet zal verlagen, omdat het dan langer zal duren dat hij in staat zal zijn om de bezittingen aan hen te geven. Het extra werk wat ze besteden aan het opknappen van de boerderijen en de opbrengst van het intensiever bewerken van het land is echter wel in hun voordeel. Ze steken behoorlijk wat geld en werk in het herstellen en uitbouwen van "hun toekomstige boerderijen".

Het zal je duidelijk zijn dat deze ontwikkeling door de andere landheren in de buurt met argusogen wordt gadeslagen. Ze zijn er ook de oorzaak van dat er allerlei geruchten gaan circuleren die de goede landheer in een negatief daglicht brengen. Ze trekken zijn belofte in twijfel. Het zou een gemeen middel zijn om de boeren harder te laten werken, want ze weten uit ervaring dat over het algemeen veel boeren niet zo hun best doen, van hun landheren stelen en er vaak ongeoorloofde praktijken op na houden om voor zichzelf wat bij te verdienen. Dat hebben ze natuurlijk zelf ook in de hand gewerkt door het misbruik dat ze zelf van hun boeren hebben gemaakt. In die omgeving is er veel corruptie, afpersing en misdaad. De door de boze landheren gestrooide twijfel vindt echter steeds meer ingang in de harten van een aantal pachters van de goede landheer. Daarbij komt ook nog dat er al enkele jaren zijn gepasseerd sinds de landheer hun zijn belofte heeft gegeven. Men vraagt hem wel regelmatig wanneer hij is over de brug komt, maar hij geeft hun dan te kennen dat ze maar geduld moeten hebben, omdat hij het nu nog niet kan opbrengen. Er komt echter steeds meer twijfel, ontevredenheid en wrevel onder de pachters. De spanningen nemen toe. De landheer heeft genoeg macht om een aantal opstandige pachters onder de duim te houden, maar de verstandhouding tussen hen en hem is danig verstoord. Steeds meer van deze pachters verlaten z'n gebied en gaan bij andere landheren werken, die hen ogenschijnlijk op dat moment meer hebben te bieden. De boze landheren doen regelmatig pogingen om pachters bij de goede landheer weg te krijgen of zelfs weg te kopen. De pachters die overstappen moeten hiertoe wel zelf besluiten. Ze zijn zelf verantwoordelijk als ze de dienst bij de goede landheer opzeggen en naar een ander gaan.

Na vijf jaar zijn er tien van de twintig pachters vertrokken. De landheer roept dan de overgebleven tien boeren bij zich. Hij is blij dat ze zijn belofte hebben geloofd en hem trouw zijn gebleven. Ze hebben de "test van het geduldig wachten" doorstaan. Dit heeft voor hen een zeer gunstig gevolg: ze ontvangen nu allen twee boerderijen. Bij de hoeve waar ze zelf wonen krijgen ze ook nog het land en de rancho van een pachter die voortijdig is vertrokken. De landheer kan nu z'n land met een gerust hart aan hen overgeven, want ze hebben laten zien dat ze "getrouwe dienstknechten" zijn. Z'n land is nu in goede handen.

Getrouwe dienstknechten

Lezen: Lukas 12:35-48

De getrouwe pachters bleven bij de goede landheer werken en hun best doen - dit deden ze omdat ze zijn belofte geloofden. Hun geloof kwam uit in een geduldig wachten en een blijvende gehoorzaamheid. Ben jij zo ook al bezig met betrekking tot Gods Woord en beloften? Als je biddend, verwachtend, hopen, wakend en ijverig de middelen waarneemt die de Heere je gegeven heeft, dan kan dit al heel goed een kenmerk van waar geloof zijn. Je mag dan al de hoop koesteren dat je de zekerheid van Gods vergevende liefde in je hart zult ontvangen. Rust echter niet voordat je die ook werkelijk in je hart ervaart! Als je jezelf tevreden stelt met bepaalde kenmerken, is dit weer géén goed teken... Je mag je volhardend zoeken van en wachten op de Heere niet verliezen, voordat de Heere je rust geeft in het offer en bloed van de Heere Jezus Christus! In het voorbeeldverhaal zou dan zo'n pachter z'n verplichtingen op het land van z'n landheer verlaten en in gevaar verkeren om niet in het bezit te komen van het beloofde land. Zolang je onder "de beloften voor geestelijke zoekers" valt is de vervulling nog in het vooruitzicht - je bent dan nog op de goede weg om de vervulling te ontvangen. Laat je geloof dan maar blijken in het bidden, zoeken en kloppen, "want een iegelijk, die bidt, die ontvangt; en die zoekt, die vindt; en die klopt, dien zal opengedaan worden (Matth.7:8)."

In Luk.12:35-37 vermaant en leert de Heere Jezus ons: "Laat uw lendenen omgord zijn, en de kaarsen brandende. En zijt gij aan de mensen gelijk, die op hun heer wachten, wanneer hij wederkomen zal van de bruiloft, opdat, als hij komt en klopt, zij hem terstond mogen opendoen. Zalig zijn die dienstknechten, welke de heer, als hij komt, zal wakende vinden. Voorwaar Ik zeg u, dat hij zich zal omgorden, en zal hen doen aanzitten, en bijkomende, zal hij hen dienen." Ja, deze getrouwe dienstknechten zouden dan door hun heer gediend worden, let daar eens op! In de volgende teksten zien we dat dit ook een blijvend waken moet zijn. In de uitleg van deze gelijkenis geeft Christus te kennen in de verzen 42-44: "Wie is dan de getrouwe en voorzichtige huisbezorger, die de heer over zijn dienstboden zal zetten, om hun ter rechter tijd het bescheiden deel spijs te geven? Zalig is de dienstknecht, welke zijn heer, als hij komt, zal vinden, alzo doende. Waarlijk, Ik zeg ulieden, dat hij hem over al zijn goederen zal." Wees daarom hierin ook een discipel, een leerling van Christus! Ben je "alzo doende" in Gods voorgestelde weg? De getrouwe pachters in het verhaal bleven volhardend gehoorzamen omdat ze de landheer geloofden en hoopten op de vervulling van zijn belofte. De landheer kon niet van z'n belofte af en dat was hij ook niet van plan. Op zijn tijd en wijze, na een lange "testperiode" voor de boeren, vervulde hij zijn belofte rijkelijk. De "ongelovige" boeren die gegerd vertrokken, verloren hierdoor door eigen schuld het recht op de beloofde goederen. De Joden verstootten Gods Woord en oordeelden zichzelf het eeuwige leven niet waardig (zie in Hand.1-

3:46). Verstoot door ongelof je zaligheid toch niet, maar aanvaard het! Christus waarschuwt ons in Luk.12:40: "Gij dan, zijt ook bereid; want in welke ure gij het niet meent, zal de Zoon des mensen komen."

Gespreksvragen

1. Wat kunnen we op geestelijk gebied leren van "het gehoorzaam gaan rond Jericho" door de Israëlieten? Op welke wijze heeft het gehoorzaam lopen en juichen meegewerkt aan de val van de muren van Jericho? (Betrek hierbij Hebr.11:30.)

Bespreek het in de tekst voorgestelde bijbelse principe: dat God belooft om "het onmogelijke" voor ons te doen, als Hij gelovig in "het mogelijke" wordt gehoorzaamd.

2. Hoe komt het principe van "het gaan op de weg van Gods beloften" naar voren in de aangehaalde geschiedenis van "Rachab en het rode koord" (Zie hierbij Joz.2:9-21, Joz.3:17+22-25 en Hebr.11:31.)

En hoe zie je dit bij "Israël voor de Rode zee"? (Lees dit in Ex.14:13-22 en Hebr.11:29.)

Op welke wijze wordt hierin een "watermuur van onmogelijkheid" tot een "watermuur van mogelijkheid"?

Wat vindt je in dit verband van de uitspraak: "In onze onmogelijkheid verschijnt Gods mogelijkheid..."

3. Waarom was het nodig dat Ruth de oplossing van haar zaak uit handen moest geven om het aan Boaz over te laten? (zie hierbij Ruth 3:18vv.)
Wat kon Ruth in haar "stilzitten" toen nog doen?

4. Wat moest de verloren zoon in Lukas 15 doen om in de uitgebreide armen van zijn vader te kunnen vallen?
Welke lessen en moeilijkheden zitten daarin?
Hoe kan het samengaan in de bekering en wederkeer tot God, dat je gehoorzaam op de door Hem voorgestelde weg moet gaan, terwijl je alleen door Zijn genade wordt behouden.

5. We kunnen veel leren van de Christenreis van Bunyan. (Heb je al boeken van Bunyan gelezen?!) Waarom had Christen stad Verderf niet kunnen ontvluchten, als hij alleen maar was gaan bidden om daaruit verlost te mogen worden?

Wanneer is zelfs iemand die wel bidt op geestelijk gebied "een lijdelijke papegaaï"?

Hoe kun je jezelf "vastklampen" aan Gods beloften?
(bijvoorbeeld aan de woorden van Christus in Luk.11:9-13).
Waarom zijn hier zulke grote voordelen aan verbonden?

6. Waarom beproeft de Heere hen die Hem oprecht zoeken?
(Denk hierbij aan het vervullen van Zijn beloften, waaraan geestelijke zoekers zich gelovig vastklampen.)
En waarom zijn hierbij volhardende geloofs- en gebeds-worstelingen nodig?

Hoe ben je bezig met de beloften?
Afwachtend of verwachtend? lijdelijk of Lijdzaam?
Wat is het verschil? Praat hier eens over door.

Waarin kwam het vastklampende geloof naar voren bij Petrus en de discipelen (in Joh.6:60-69)? Herken je dit? Hoe dan?

7. Bespreek samen het voorbeeldverhaal.
"de goede landheer en zijn boeren".
Wat is hierin zoal opmerkelijk?
Tien van deze boeren zijn "getrouwe dienstknechten".
Waaruit blijkt dat?

Lees Lukas 12:35-48. Waarin komt in dit tekstgedeelte de getrouwheid en waakzaamheid van goede, oprechte dienstknechten uit?

Bedenk eens hoe je uit deze woorden van Christus kunt leren om een oprechte discipel van Hem te zijn... Hoe kunnen we hierin "alzo doende", getrouw en waakzaam zijn?
Wanneer ben je bereid voor de komst van de Zoon des mensen, de Heere Jezus Christus?...

10. Een geopende weg

Lezen: Johannes 14:1-14

De Heere God heeft Zelf voor zondaren een weg geopend, waardoor ze voor eeuwig behouden kunnen worden. Als er een weg ter ontkoming van de straf is, kan deze ook bewandeld worden. Door middel van het Evangelie worden velen uitgenodigd om op deze weg te komen. De toegangspoort tot deze weg wordt voor allen die het Evangelie vernemen wijd opgezet. Niettemin blijkt het dat velen toch niet bereid zijn om hun eigen verkeerde weg te verlaten en de goede weg te volgen. De liefde tot de zonde laat hen niet toe om afstand te nemen van hun zondige leven. Het is duidelijk dat er

een krachtige en algehele verandering moet plaatsvinden in het denken en verlangen van een zondaar. Door Gods genade en onweerstaanbare kracht wordt een actieve geestelijke opstandeling overmeesterd en op de weg naar het hemelse Kanaän geplaatst. Door Woord en Geest stort de Heere het geloof in het hart, zodat een zondaar gehoor geeft aan Zijn roepstem in het Evangelie en Gods weg van vrede gaat volgen. Als we mogen doen wat de Heere ons gebiedt, blijkt hieruit dat het geloof in ons aanwezig is.

Een geopend hart

Door middel van Zijn Evangelie houdt de Heere ons Zijn geopende weg voor - Hij houdt ons dan de verlossing door en in Christus voor. Ons hart moet echter ook voor deze weg geopend worden, anders doet het ons geen nut. Als iemand drinken wil gieten in een thermosfles, dan moet wel eerst het deksel van deze fles worden gehaald, anders kan het vocht er niet in komen. Als het toch op de gesloten fles wordt uitgegoten, dan stroomt het drinken over het deksel weg en wordt het beoogde doel niet bereikt. Zo wordt het "heilige water" van het Evangelie wel aangeboden en in de prediking over de hoorders uitgegoten, maar bij gesloten harten heeft het geen gunstige uitwerking. Het Woord gaat dan het ene oor in en het andere oor uit, of het kan zelfs in het verstand worden opgenomen, maar het dringt dan het gesloten hart niet binnen. Paulus heeft het in 2 Kor.3:15 over een deksel op het hart van de ongelovige joden, zodat ze het heil in Christus niet konden bekennen. In het volgende vers verklaart hij: "Doch zo wanneer het tot de Heere zal bekeerd zijn, zo wordt het deksel weggenomen." De ongelovige joden hebben zich actief verzet tegen de Christus. Zij wilden hun eigen wettische godsdienst niet opgeven en als een zondaar tot de Heere Jezus vluchten, om door Hem te worden gered. Hun hart was al gevuld met eigengerechtigheid, zodat er geen plaats was voor de gerechtigheid in Christus. In een volle thermosfles met een giftige inhoud kan geen gezond sap worden gegoten. Als ons hart is gevuld met de liefde tot de zonde, is er geen plaats voor de liefde tot God en Christus.

Opwekkende en opzoekende liefde

Zodra er door het Woord en de Geest van God liefde tot Hem wordt gewerkt in het hart, moet de liefde tot de zonde vanzelf wijken. De Heere laat ons in Zijn Evangelie Zijn grote liefde tot verloren mensen zien; hierdoor dient onze liefde tot Hem te worden opgewekt. Hij is de eerste Die ons Zijn liefde toont en het behaagt Hem dat wij deze liefde door wederliefde beantwoorden. Een goede leraar zal eerst proberen om z'n leerlingen liefde bij te brengen tot het vak dat hij geeft. Hij wil daardoor de interesse opwekken. Hij zal ook proberen om het belang en/of de "noodzaak" van z'n vak aan te tonen. Als hij dit bij z'n leerlingen kan bewerkstelligen, zal de leerstof beter ingang bij hen vinden. In Gods Woord komen we ook veel opwekkende, aanmoedigende en nodigende boodschappen tegen, waardoor onze liefde tot Hem en onze behoefte aan Zijn heil moeten worden opgewekt. Zie hierin ook weer Zijn reddende liefde tot verloren zondaren! Hij vraagt naar weggelopen, verloren schapen... Hij zoekt ze als de goede Herder op en dringt er bij zondaren op aan om berouwvol in Zijn geopende weg tot Hem terug te keren, om door Hem te worden gered en genezen. Waarom is de Heere Jezus op aarde gekomen? met welk doel? Het antwoord vinden we in Lukas 4:18-19. Christus getuigt in deze verzen: "De Geest des Heeren is op Mij, daarom heeft Hij Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden, om de armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen, die gebroken zijn van hart; om de gevangenen te prediken loslating, en de

blinden het gezicht, om de verslagenen heen te zenden in vrijheid; om te prediken het aangename jaar des Heeren."

Als je gaat (in)zien hoe de Heere Jezus is en wat Hij je wil geven, dan kunnen hierdoor jouw liefde en droefheid tot de Heere worden opgewekt. Zie dan op Gods liefde in Christus! Zie dan toch de liefde van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest! De Heere God beoogt in het Evangelie de redding van zondaren - wat is er dan nog op tegen om je door Hem te laten redden?!

De Heere heeft Zijn opzoekende zondaarsliefde al getoond vlak na de val, in het roepen tot Adam: "Waar zijt gij?" (Gen.3:9). We lezen in Artikel XVII van de Nederlandse Geloofsbelijdenis: "Wij geloven, dat onze goede God, door Zijn wonderlijke wijsheid en goedheid, ziende, dat zich de mens alzo in de lichamelijke en geestelijke dood geworpen, en geheel ellendig gemaakt had, Zichzelf begeven heeft om hem te zoeken, toen hij al bevende voor Hem vlood, en heeft hem getroost, belovende hem Zijn Zoon te geven, Die worden zou uit een vrouw, om de kop van de slang te vermorzelen, Gen.3:15, en hem gelukkig te maken."

Een autobotsing door een kind

Ik heb eens gehoord dat een klein kind in Zeeland alleen in een auto was, achter het stuur plaatsnam en met de sleutel de auto startte. De auto ging rijden en botste tegen een winkel. Ik wil dit voorval als voorbeeld gebruiken. Ik weet niet precies hoe het verder is gegaan, maar ik ga er op door. Stel je eens voor dat de kleine jongen met de schrik vrijkomt en helemaal overstuur is. De vader komt in paniek aanrennen en ziet z'n auto beschadigd en ingedeukt tegen de gevel staan. De huilende jongen rent met z'n handen op z'n hoofd over het plein. Als z'n vader hem snel grijpt, en hem bekijkt, ziet hij dat z'n zoontje niet gewond is. De kleine jongen is echter wel in paniek. Wat zal een verstandige vader nu doen? Zal hij die jongen er nu goed van langs geven en zwaar straffen? Nee, ik denk dat hij z'n angstige zoontje eerst zal troosten en zal proberen om hem wat tot rust te brengen. Het had nog veel erger kunnen zijn - de jongen had wel kunnen verongelukken! Nu is de schade nog te herstellen...

Zo kunnen we ook in de geschiedenis van de gevallen Adam zien dat de Heere God in Zijn liefde tot de mens hem nog heeft willen troosten. Hij gaf toen al aan dat er nog een weg tot herstel van Zijn kant zou komen. Op de zonde van Adam stond de doodstraf. Zie daarom de verbazingwekkende genade van God, dat Hij nog een weg tot het leven voor ter-dood-veroordeelden heeft geopend! Zoals de Heere tot Adam kwam, komt Hij ook nu nog tot ons met Zijn vraag: "Waar zijt gij?" of: "Waar ben je?" Dat is opzoekende liefde voor schuldigen. Na de zondeval, toen Adam en Eva de stem van de HEERE God in de hof hoorden, waren ze beschaamd en bevreesd. In Gen.3:8 lezen we: "En zij hoorden de stem van de HEERE God, wandelende in de hof, aan de wind des daags. Toen verborg zich Adam en zijn vrouw voor het aangezicht van de HEERE God, in het midden van het geboomte van de hof." Ze gevoelden hun grote schuld, maar bij de straf gaf de HEERE ook nog het vooruitzicht op redding en vergeving. Ik zal proberen om in dit verband nog een voorbeeldverhaaltje te geven.

Een kleine dief

We gaan hiervoor naar een klein dorp, waar een fruitteler woont. Naast de woning van deze fruitboer staat een grote fruitschuur. Het is wel eens voorgekomen dat er fruit is gestolen uit z'n schuur, en daarom heeft de boer goede sloten aangebracht. Hij heeft zelfs luiken voor de ramen geplaatst. De grote man ziet er best wel streng uit. De kleine

kinderen wagen het meestal niet om op zijn terrein te komen. Als ze dit toch doen, jaagt hij ze weg. In het verleden is het ook wel gebeurd dat kinderen fruit bij hem hebben gestolen en daarom wil hij niet dat ze nog zonder z'n toestemming op z'n erf komen.

Twee huizen verder woont een jong gezin. Ze hebben daar ook een zoontje van drie jaar, Hansje, die vaak achter de huizen van de burens speelt. Maar op het erf van de fruitteiler durfde hij nog niet te komen. Op een dag ziet Hansje dat de boer op z'n fiets vertrekt. De grote deur van de fruitschuur heeft hij open laten staan. De kleine jongen sluipt voorzichtig naar de schuur. Al gauw is hij binnen en kijkt hij in verschillende fruitkisten. Wat een mooie, grote appels! Hij kan de verleiding niet weerstaan. Snel pakt hij een grote appel en wil er mee vandoor gaan. Maar plotseling hoort hij voetstappen. Oei! hij hoort het al: het is de fruitboer... want die man loopt nog op klompen. Hij ziet geen kans meer om uit de schuur te vluchten. Snel en angstig duikt Hansje weg achter een stapel kisten. De boer komt met een kist appels binnen, zet deze neer, gaat weer door de deur en sluit deze achter zich. Hansje hoort tot z'n grote schrik dat de sleutel in het slot draait. Het is nu donker in de schuur... en de deur zit op slot. Na een poosje staat Hansje trillend van spanning en angst op. Hij gaat eerst onderzoeken of hij ergens uit de schuur kan ontsnappen, maar er is voor hem geen enkele mogelijkheid. Hij is nu beschaamd en bevreesd. Hij legt de appel gauw weer terug in de kist. Hij beseft het goed dat het z'n eigen schuld is dat hij is opgesloten. En als de boer hem hier eens vindt? Hij moet er niet aan denken. Hij is nu zó bang van die man. Ineen-gedoken en zacht huilend zit de kleine jongen nu achter de kisten.

Een paar uur later lopen bezorgde ouders en burens roepend en zoekend door het dorp. Hansje is zoek! Niemand heeft hem die laatste paar uur gezien. Vier uur later is hij nog niet gevonden. Ook de fruitboer zoekt verontrust mee. Na een tevergeefse speurtocht loopt hij rusteloos langs z'n schuur. Hansje hoort de voetstappen weer. Hij trilt van angst en verdriet.

Wat zal de kleine jongen nu doen? Zal hij zich nog stil houden? Nee, hij waagt het erop... Hij wil dan toch liever maar vallen in de handen van de fruitteiler, dan in die duistere gevangenis te moeten blijven. Hansje roept nu huilend: "Help! Help me er toch uit!!!" De boer hoort het. Snel opent hij de deur van de schuur. Hij kijkt naar binnen in de duistere ruimte en roept: "Waar ben je?" Dan komt Hansje schuld bewust en bevend tevoorschijn. Hij bekend z'n schuld al, voordat de boer hem iets vraagt. De kleine jongen snikt het uit. De grote boer bukt zich en legt troostend z'n handen op Hansje. En dan vergeet hij z'n angst voor de boer en schuilt bij hem als bij z'n eigen vader. De fruitteiler tilt hem op en in z'n armen komt de snikkende jongen tot rust. De boer brengt hem weer terug naar z'n ouders. Gelukkig is alles weer goed gekomen. En... Hansje heeft er een grote vriend bij gekregen. Vanaf nu mag hij gewoon bij de fruitboer op z'n erf spelen en zelfs kleine karweitjes voor hem doen.

Wagen... en winnen!

Je zult de geestelijke les er misschien al in hebben gezien. De Heere wilde de schuld bewuste Adam, die zich voor Hem verborg, ook nog troosten. Zo mogen onbekeerde zondaren tot de Heere roepen vanuit hun staat van duisternis en gebondenheid aan de zonde: "Help! Help me er toch uit!!!" Als je merkt dat de Heere bij jou in de buurt is (en dat is Hij als je Zijn Evangelie verneemt), waag het er dan op! Je kunt toch veel beter vallen in de handen van de Heere, tegen Wie je hebt gezondigd, dan in die duistere gevangenis te moeten blijven?! Het eeuwige leven voor jou staat immers op het spel! Als je nog onbekeerd bent, ben je al verloren. Eigenlijk is het zo als

het gaat over de toegang tot het eeuwige geluk: "nee" heb je nu (door eigen schuld), maar "ja" kun je krijgen... Zo was het ook met koningin Esther en koning Ahasveros. Het leven van haar en haar volk stond op het spel. Ze besloot naar de koning te gaan, "hetwelk niet naar de wet was," terwijl ze zei: "Wanneer ik dan omkome, zo kom ik om." (Zie in Esther 4:16.) Ze waagde... en ze mocht winnen! We lezen in Esth.5:2: "En het geschiedde, toen de koning de koningin Esther zag, staande in het voorhof, verkreeg zij genade in zijn ogen, zodat de koning de gouden scepter, die in zijn hand was, Esther toereikte; en Esther naderde, en roerde de spits van de scepter aan." Het gevolg was dat ze met haar volk van de ondergang werd gered.

In de weg van bekering gaat het ook wel zoals bij Esther en Ahasveros. Eerst moet je dus gaan, en het wagen op genade. Verder had Ahasveros naar de wet het recht om haar vanwege deze daad te doden, maar hij schonk genade. Ahasveros bood haar genade aan door zijn gouden scepter haar toe te reiken, en Esther stak haar hand uit en roerde deze scepter aan. Zo reikt de Heere een zondaar ook de "gouden genadescepter" toe. Heb jij deze door het geloof al mogen aanraken? Als je dit hebt mogen doen, dan zul ook Gods genade in je hart hebben ervaren...

In het geestelijke is het ook zo: wie niet waagt, niet wint. Het niet op de Heere te wagen is de beste weg om niet gered te worden. Doe daarom wat de Heere in Zijn Woord van je vraagt. Zo moesten ook de afgeweken Israëlieten doen in de dagen van Maleachi. Zij moesten de HEERE weer de offers brengen, die Hij van hen eiste. Kon het weer brengen van de tienden hen dan Gods zegen weer doen toekomen? Deze offers konden op zichzelf hen niet helpen, maar de HEERE wil eerst gehoorzaamheid en Hij belooft daarbij Zijn zegen en genade. Als we mogen doen wat de Heere van ons vraagt, zal Hij Zijn beloften, die Hij op deze gehoorzaamheid belooft, zeker vervullen. Zie maar wat Hij vraagt en belooft in Mal.3:10: "Brenge al de tienden in het schathuis, opdat er spijs zij in Mijn huis; en beproeft Mij nu daarin, zegt de HEERE der heerscharren, of Ik u dan niet opendoen zal de vensteren van de hemel, en u zegen afgieten, zodat er geen schuren genoeg wezen zullen." Ja, zo moet je doen wat de Heere van je vraagt, en het wagen op Zijn Woord en gelovig uitzien naar de vervulling van Zijn beloften, die je in de weg van gehoorzaamheid en geloof mag verwachten.

Een goedertieren Koning

Waarom is het zo goed en verstandig om het op de Heere en Zijn Woord te wagen? Het is omdat de Heere goedertieren is voor wederkerende zondaren. Hij is zoals de vader in de gelijkenis van de verloren zoon: Hij ziet uit naar de terugkeer van Zijn verloren zonen en dochteren. Toen koning Benhadad van Syrië als een verlorene van kamer in kamer vluchtte voor koning Achab, konden zijn knechten hem overreden om het te wagen op de goedertierenheid van een koning van Israël. We lezen in 1 Kon.20:31: "Toen zeiden zijn knechten tot hem: zie toch, wij hebben gehoord, dat de koningen van het huis van Israël goedertieren koningen zijn; laat ons toch zakken om onze lendenen leggen, en koorden om onze hoofden, en uitgaan tot de koning van Israël; mogelijk zal hij uw ziel in het leven behouden." Het is toen inderdaad goed voor Benhadad afgelopen. Achab handelde hierin wel niet juist, maar Benhadad mocht veilig naar z'n land terugkeren. Benhadad waagde het op een zondige koning van Israël, en daardoor werd z'n leven al gered - een zondaar mag het echter wagen op de goedertieren hemelse Koning; en zal er dan geen redding voor hem zijn?! Als je met het koord van veroordeling om de hals smekend tot Gods genadetroon komt, zul je dan afgewezen worden? Waar lees je dat in de Bijbel? immers toch nergens! We lezen wel

in Jes.45:19 dat de HEERE verklaart: "Ik heb niet in het verborgene gesproken, in een donkere plaats van de aarde; Ik heb tot het zaad van Jakob niet gezegd: Zoekt Mij tevergeefs; Ik ben de HEERE, Die gerechtigheid spreekt, Die rechtmatige dingen verkondigt." En drie verzen verder nodigt de HEERE allen die het lezen of horen: "Wendt U naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde! want Ik ben God en niemand meer."

Een ons voorgestelde weg

Lezen: Deuteronomium 30

De HEERE heeft Mozes het volk van Israël de goede weg laten voorstellen. Enerzijds werd Israël voorgehouden de weg naar de zegen en anderzijds werden ze gewaarschuwd een weg te gaan waarop ze de vloek over zich zouden brengen. De HEERE hield Zijn volk Israël dus twee wegen voor. Mozes hield het volk voor (wat we lezen in Deut.11:26-28): "Ziet, ik stel ulieden heden voor, zegen en vloek: de zegen, wanneer gij horen zult naar de geboden van de HEERE, uw God, die ik u heden gebiede; maar de vloek, zo gij niet horen zult naar de geboden van de HEERE, uw God, en afwijkt van de weg, die ik u heden gebiede, om andere goden na te wandelen, die gij niet gekend hebt." In vers 32 benadrukt Mozes: "Neemt dan waar te doen al de inzettingen en de rechten, die ik u heden voorstel."

Ook ons worden in Gods Woord inzettingen, maar ook rechten voorgesteld, die we dienen te houden en waarvan we gebruik mogen maken, als we Gods zegen willen ontvangen. Je ziet ook hierin weer dat je voor het ontvangen van Gods heil moet gaan in Zijn voorgestelde weg. Wij kunnen de Heere niets anders dan onze zonden voorstellen. In onszelf is er niets wat we de Heere als betaalofter voor onze schuld kunnen aanbieden. Wij hebben door onze zonden de vloek over ons gehaald, maar de Heere komt nog tot ons met Zijn zegen. Hij stelt ons Zijn weg van vrede en zegen voor. Hij dringt er bij ons op aan om deze weg te volgen. Het behaagt Hem dat een zondaar zijn zondige weg verlaat en in de weg van geloof en bekering tot de Hem terugkeert. Hij stelt ons deze weg voor en Hij wekt ons er toe op om deze weg te gaan. In Deuteronomium 30 lezen we dat de HEERE de Israëlieten beloofde ze ook uit gevangenschap en ballingschap te zullen verlossen als ze zich weer tot Hem zouden bekeren en Hem zouden gehoorzamen. Zodra ze zich dan zouden begeven op de door Hem voorgestelde weg, zouden ze weer komen onder de beloften van Gods zegen. We zien dit ook in de gelijkenis van de verloren zoon. Toen deze weggelopen zondaar weer in het zicht van zijn vader kwam, snelde deze hem vol liefde tegemoet. Als je dus berouwvol in Gods weg mag terugkeren, verwacht dan ook dat de Heere je vol vergevende liefde zal tegemoet komen en ontvangen. Als je zo tot Hem terugkeert, kom je in het geloof. Als je niet gelooft dat de Heere je in deze weg genadig wil ontvangen, kom je niet in de juiste weg tot Hem - dan volhard je in zondige ongelovigheid.

Ons wordt duidelijke voorgehouden in Hebr.11:6: "Maar zonder geloof is het onmogelijk om Gode te behagen. Want die tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en een Beloner is van hen, die Hem zoeken." In Engelse vertalingen lezen we dat het gaat over mensen die "earnestly" of "diligently seek Him". Er wordt hier dus bedoeld een ernstig, ijverig en toegewijd zoeken. Als je de Heere zó zoekt, heeft Hij de eerste plaats in je leven gekregen. Je zoekt Hem dan vroeg, vóór alle dingen en boven alle dingen. Je kunt Hem dan niet meer missen; je kunt dan niet meer zonder Hem; je hebt dan een droefheid naar God ontvangen, die een onberouwelijke bekering tot zaligheid werkt (zie

in 2 Kor.7:10). Onderzoek jezelf nu maar eens of je al op deze wijze de Heere in de door Hem voorgestelde weg zoekt...

Laten wij het voor onszelf ook ter harte nemen wat Mozes aan het eind van zijn leven zo plechtig tot Israël heeft gesproken (in Deut.30:19 en het eerste deel van vers 20): "Ik neem heden tegen ulieden tot getuigen de hemel en de aarde; het leven en de dood heb ik u voorgesteld, de zegen en de vloek! Kiest dan het leven, opdat gij levet, gij en uw zaad; liefhebbende de HEERE, uw God, Zijner stem gehoorzaam zijnde, en Hem aanhangende; want Hij is uw leven en de lengte van uw dagen..."

Om op de gaan...

Mozes stelde de Israëlieten voor de keus. Hij wilde dat ze voor het leven zouden kiezen, en niet voor de dood. Ben je ook al voor jezelf "Pro life" bezig? Ken iets van de ware "struggle for life"? Het gaat dan niet om de strijd om het aardse bestaan, maar om de strijd om in te gaan door de enge poort tot het eeuwige, zalige leven. Je wordt in Gods Woord opgeroepen om een keus te maken, om heden te kiezen, wie je zult dienen (zie ook in Joz.24:14-15). Je maakt altijd een keus. Je leeft niet neutraal of vrijblijvend. Je dient vrijwillig satan, de wereld en jezelf óf je dient door genade de Heere. Als je leeft onder de vermaningen en nodigingen van Gods Woord, kies je ervoor om te gehoorzamen of niet te gehoorzamen. Je zegt met je hart dan altijd "ja" of "nee" - een andere mogelijkheid is er niet. Je gaat op deze voorgestelde weg of je besluit om er niet op te gaan. Ik zal proberen je dit wat duidelijker te maken door middel van de volgende voorbeelden.

Ik las in de krant dat het gevechts- of verkenningsvliegtuig van een Amerikaanse piloot was neergeschoten door het geschut van Serviërs. De Amerikaan kon zich redden met z'n schietstoel. Weinig minuten na z'n landing waren er al Serviërs bij de plaats waar hij neerkwam, maar de piloot zag kans om nog voortijdig te vluchten en hield zich een aantal dagen schuil. Hij zond lichtsignalen uit, werd opgemerkt en door z'n eigen mensen vanuit de lucht bereikt en gered. Stel je eens voor dat je daar zou staan op vijandelijk gebied. De Serviërs zijn in de buurt naar je op zoek. Je staat daar op een open plaats te zwaaien naar een gevechtshelikopter boven je. De Serviërs worden nog door verschillende gevechtsvliegtuigen op een afstand gehouden. Vanuit de helikopter wordt een touwladder naar je toe geworpen. Het moet allemaal snel gebeuren... Zo'n toegeworpen touwladder is een aan jou voorgestelde ontsnappingsweg. Je zou toch wel heel onverstandig zijn als je deze reddingspoging niet zou benutten, als je deze touwladder niet zou aangrijpen en erop naar boven zou klimmen... Je leven staat dan op het spel. Het is dan: nu of nooit! En zo is het ook met betrekking tot onze geestelijke redding. Als je vanuit Gods Woord een "touw ladder" wordt toegeworpen, moet je deze wel vastgrijpen en erop naar boven gaan!

De redding komt van Boven, van de Heere alleen. Het initiatief gaat van Hem uit. We dienen echter wèl lichtsignalen uit te zenden... S.O.S.-berichten op te sturen. (S.O.S., in het Engels: "save our souls", vertaald: "redt onze zielen".) De Heere merkt onze S.O.S.-signalen op. In Ps.69:34 lezen we: "Want de HEERE hoort de nooddrufften, en Hij veracht Zijn gevangenen niet."

Er wordt een voorgestelde weg bij je gebracht. Je ziet op vliegvelden wel van die trappen die verreden kunnen worden. De ingang van een groot passagiersvliegtuig is te hoog voor de reizigers, en daarom rijdt men er eerst zo'n grote trap voor. Op deze

wijze wordt er een "weg" tot het vliegtuig aan de passagiers voorgesteld. Als ze er niet op gaan, kunnen ze niet in het vliegtuig komen. Als het een roltrap is, kunnen zelfs invalide mensen ermee naar boven worden gebracht. Als ze niet op de laagste trede gaan staan of erop geplaatst worden, dan zullen ook deze mensen niet in het vliegtuig komen. Het Evangelie wordt voor ons gesteld - de redding wordt ons voorgehouden. Leg je deze boodschap naast je neer of mag je het door het geloof aanvaard? Het geloof is wel een gave, die de Heere wil geven, maar het is ook een opgave...

Waarom willen velen hun voeten niet zetten op de "weg des vredes"? Hoe komt het dat de meeste mensen het niet zien zitten om hun oude leven vaarwel te zeggen en om te gaan op de door God voorgestelde weg? Het komt vooral door hun liefde tot de zonde en hun geërfde opstandigheid tegen God, maar ook door hun geestelijke onkunde. Je hebt misschien wel eens een veewagen gezien, met een achterklep waarlangs het vee naar boven moet gaan. Het gebeurt nogal eens dat er dieren zijn die min of meer met geweld over zo'n klep in de veewagen moeten worden getrokken of geduwd. Het wordt nog moeilijker als er verwilderde dieren overheen moeten. Stel je nu eens voor dat er in Afrika een ziekte uitbreekt onder wilde antilopen. De nog gezonde dieren dienen uit dit gebied te worden verwijderd en ingeënt. Met veel moeite en list moeten die dieren al worden gevangen, maar ze strubbelen helemaal tegen als ze over de achterklep in een veewagen moeten. Ze beseffen het niet dat het voor hun bestwil is. Men wil die dieren redden, maar de antilopen hebben dit niet door. Een mens is van nature ook blind voor de noodzaak en het voordeel van z'n persoonlijke redding. Dit komt door de staat van ongeloof waarin hij leeft. Daarom moet hij door Woord en Geest worden opgewekt uit deze geestelijke doodslaap. En de Heere laat velen het reddend en verlichtend Evangelie prediken, met de bedoeling dat ze tot een levend geloof in de Heere Jezus Christus zullen komen. We lezen in Efeze 5:14: "Daarom zegt Hij: "Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten."

Christus is de weg!

De redding komt tot ons in de Persoon van de Verlosser, de Heere Jezus Christus. In Rom.3:24-25 verklaart Paulus dat de gelovige zondaren "om niet gerechtvaardigd worden, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is; Welken God voorgesteld heeft tot een verzoening, door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die te voren geschied zijn onder de verdraagzaamheid van God". De Heere heeft in Zijn grote barmhartigheid Christus voorgesteld als een Verzoener, Middelaar en Weg tot God. In het Evangelie wordt de Heere Jezus Christus dus voor ons gesteld. Zo is Christus tot de Joden gekomen. We lezen daarvan in Joh.1:11: "Hij is gekomen tot net Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen."

De Heere Jezus Christus werd door de meeste Joden niet als de Messias en Verlosser aanvaard. Wat is dat erg geweest! Er was in hun hart gaan plaats voor Hem. Zij hadden Hem niet als hun persoonlijke Verlosser nodig. Ze hadden genoeg aan hun eigen godsdienst. Hoe is dat bij jou? Heb jij Hem al mogen aanvaard als je persoonlijke Verlosser? Heb jij Hem al mogen aannemen, zoals Hij je in het Evangelie wordt aangeboden? In Joh.1:12-13 wordt ons verder voorgehouden: "Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; welke niet uit den bloede, noch uit de wil van de man, maar uit God geboren zijn."

Als je de Heere Jezus in je leven mag aanvaard, door de werking van de Heilige

Geest, dan is dit dus een bewijs dat je uit God bent geboren (dat je bent wedergeboren). Als de Heere Jezus met Zijn verlossende kracht in je leven is gekomen (en dat weet en ervaar je!), dan mag je ook weten dat de Heere je door Zijn eeuwige liefde heeft uitverkoren tot het eeuwige leven. Christus is voor jou dan de spiegel van de uitverkiezing. Als je door de werking van de Heilige Geest op de Heere Jezus mag zien, dan mag je ook de verkiezende liefde van de Vader zien. Maak er dus je eerste zorg van om Christus te mogen leren kennen, om Hem te mogen ontvangen en om achter Zijn verzoenend bloed te mogen schuilen!

Lezen: Psalm 8

De Heere geeft ons nog zoveel zegeningen en voorrechten in ons leven. In Ps.8:5-6 uit David zijn verwondering in de woorden: "Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en de zoon des mensen, dat Gij hem bezoekt? En hebt hem een weinig minder gemaakt dan de engelen, en hebt hem met eer en heerlijkheid gekroond?" Wat kunnen we dan anders doen dan het met David in (in vers 10) in lofprijzing uit te roepen: "O HEERE, onze Heere! hoe heerlijk is Uw Naam op de ganse aarde!" Ja, de Heere God bezoekt ons nog met Zijn zegeningen en heil. Dit komt vooral tot uiting in het zenden van Zijn Zoon en in het Hem voor ons stellen in het Evangelie. De Heere komt ons in Christus tegemoet - heb je dit onuitsprekelijke wonder al mogen beseffen en deze Gave al mogen aanvaarden en aanbidden?!

De Heere Jezus Christus wordt je in het Evangelie aangeboden als "de Weg, de Waarheid, en het Leven" (zie Joh.14:6). Hoe moet je Hem dan aanvaarden in je leven? Hoe ontvangen we deze genade? Je kunt dit onder meer lezen in Joh.6:29-40. In vers 28 vragen de Joden wat ze moeten doen, opdat ze de werken van God zouden mogen werken. Het antwoord van Jezus in vers 29 geldt ook voor jou. Hij leert ons daar: "Dit is het werk van God, dat gij gelooft in Hem, Dien Hij gezonden heeft." De gave en aanbidding van Christus is een werk van God, en de aanvaarding van Christus ook. Als we Hem in ons hart ontvangen, werkt de Heere dat in ons. We doen het door God verlangde werk als we geloven in wat Hij heeft gewerkt in het stuk van de verlossing van de mens. Dit is het enige werk wat de Heere hierin van ons vraagt en wat "eeuwigheidswaarde" heeft. Hij werkt het en wij moeten het werken. Wij moeten doen wat Hij voor ons en in ons doet.

Je moet dus niet meer en niet minder doen voor je eeuwige redding dan geloven in de Heere Jezus Christus als de door God gezonden Verlosser! Doe dit dan ook... en kom gelovig tot Hem, zoals je nu bent! Hij wordt in Gods Woord aan ons voorgesteld als het Brood Gods en als het Brood des levens, Die uit de hemel is neergedaald en "Die aan de wereld het leven geeft" (zie in vers 33). Christus leert en nodigt ons in Joh.6:35: "Ik ben het Brood des levens; die tot Mij komt, zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten."

Naar aanleiding van verzen in Psalm 8 is er een mooi lied gemaakt (muziek: Fred C. Atkinson, tekst: Jan Visser). Worden jouw diepste verlangens hierin ook vertolkt? Kun je dit lied vanuit je hart meezingen? De tekst luidt:

Heer, onze God, hoe heerlijk is Uw Naam,
Die U ons noemt door sterren, zon en maan.
Hemel en aarde spreken wijd en zijd,
tonen het wonder van Uw heerlijkheid.

Heer, onze God, Die aard' en hemel schiep,
zeeën en land met macht te voorschijn riep.
Wat zijn wij, mensen, dat U aan ons denkt
en ons Uw heerlijkheid en luister schenkt?

U komt ons, Heer, in Christus tegemoet.
U geeft ons, Heer, verlossing door Zijn bloed.
U roept ons, mensen, in Uw heerlijkheid:
leven om Jezus' wil in eeuwigheid!

Daarom zal, Heer, ons lied een loflied zijn,
dat in ons zingt met eindeloos refrein.
Prijzend Uw liefde, heffen wij het aan:
Heer, onze God, hoe heerlijk is Uw Naam!"

Christus alleen

Er zijn op godsdienstig gebied veel misverstanden, ook binnen de kring van reformatorische en bijbelgetrouwe christenen. Velen leven in lauwheid, onkunde en onbegrip. Als het levend geloof in de Heere Jezus Christus niet duidelijk genoeg wordt gekend en voorgesteld, komt men vaak tot een onzuivere voorstelling van zaken, waarin het natuurlijke godsdienstige besef een te grote rol gaat spelen. Het is daarom nodig dat we ons voortdurend oefenen in de verborgenheden van de Heilige Schrift, onder biddend opzien tot de Heere, smekend om de verlichting van Zijn Heilige Geest. Paulus vroeg ook om gebed, opdat hem het Woord gegeven zou worden in de opening van zijn mond met vrijmoedigheid, om de verborgenheid van het Evangelie bekend te maken (zie in Efeze 6:18-19). Hij wilde dat een ieder mens hem en zijn medewerkers zou houden als dienaars van Christus, als uitdelers van de verborgenheden van God (lees dit in 1 Kor.4:1). Verder verklaart hij in vers 2: "En voorts wordt in de uitdelers vereist, dat elk getrouw bevonden worde." Dat het verborgenheden zijn die bekendgemaakt moeten

worden, kun je in de Bijbel zelf lezen (kijk maar eens bij het woord "verborgenheid" in de concordantie). Paulus wilde dat de harten van hen die te Laodicea waren vertroost mochten worden, en samengevoegd zouden zijn in de liefde, "en dat tot alle rijkdom der volle verzekerdheid van het verstand, tot kennis van de verborgenheid van God en de Vader, en van Christus; in Wie al de schatten der wijsheid en kennis verborgen zijn" (zie Kol.2:1-3). Je kunt verder in Kolossenzen 2 waarschuwingen tegen dwaalleringen lezen, die ontstaan en zich kunnen ontwikkelen als de genoemde geloofskennis "van God en de Vader, en van Christus", niet zuiver wordt voorgesteld. Ook in protestantse kringen willen velen een voorwaardelijk geloof en wettische beginselen doorvoeren, waardoor de zuivere en nodige kennis van de verlossing door het bloed en de verdiensten van Christus alléén wordt verduisterd. Paulus had ook verdriet van mensen die Christus niet zuiver en onder een deksel predikten, hoewel hij blij was dat Hij in ieder geval wel gepredikt werd (lees maar in Filip.1:15-18).

Je moet je redding slechts in de Heere Jezus Christus alléén vinden, anders zul je het nooit vinden. Als je het nog in geestelijke kenmerken en gevoeligheden zoekt, heb je nog niet de enige veilige vaste grond gevonden. Het geldt voor ons allen wat we lezen van Christus in Hand.4:12: "En de zaligheid is in geen ander; want er is ook onder de hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welke wij moeten

zalig worden." Heb jij de vaste grond al gevonden? Kun je de eerste drie coupletten van het volgende lied gelovig nazingen?

"Ik heb de vaste grond gevonden,
waarin mijn anker eeuwig hecht,
de grond in Jezus' bloed en wonden,
vóór 's werelds aanvang reeds gelegd.
Die grond zal onverwikt bestaan,
schoon aard' en hemel onder gaan.

Die grond is 't eindeloos erbarmen,
dat al ons denken overtreft,
van Hem, Die met Zijn vaderarmen
ons, arme zondaars, opwaarts heft,
Die op ons diep meêdogend ziet,
al achten wij Zijn roepstem niet.

Daarop wil ik gelovig bouwen,
gerust, getroost, wat mij weêrvaart,
en m'aan Gods vaderhart vertrouwen,
wanneer mijn zonde mij bezwaart.
Steeds vind ik dáár m'opnieuw bereid,
oneindige barmhartigheid."

Wat men je dan ook wil wijsmaken, waag het op Gods redding in Christus alléén! Sommigen vinden dat maar een "licht geloof", alsof je dat zomaar kunt grijpen op een verstandelijke manier. Ik denk dat zij het dan nog niet door hebben hoe de Heere dit werkt in het hart van een zondaar.

Geloven in Christus alléén is een radikaal verliezen van alles van en in jezelf en een jezelf verliezen in de liefde van Christus voor zondaren. Het is een jezelf als een zondaar die zichzelf niet meer kan redden, werpen op de verdiensten van de Heere Jezus Christus. Het is dan:

"Ik heb alles verloren,
maar Jezus verkoren,
Wiens eigendom ik ben."

Is het soms een licht geloof als je het zelf niet meer kunt en weet? Is het een licht geloof als je als een arme, smekende bedelaar overblijft, die in deze weg zijn hart gevuld mag krijgen met de genade van God en de liefde van Christus?!

Je moet leren ophouden met werken en twijfelmoedig zuchten, jezelf volledig leren overgeven aan de Heere en je hand gelovig leren leggen op het offer van Christus. De gelovige Israliet in het Oude Testament moest ook slechts z'n hand op het te offeren dier leggen. Door het geloof mocht hij dan daarin zien dat z'n zonden zouden worden gestraft in een door God voorgesteld en aanvaard offer - en dit zag op het door de Heere voorgestelde offer van Christus. Velen hebben al vrede gevonden door het bloed en offer van Christus alleen, zoek de verzoening en redding daarom ook daar alleen!

Laat de volgende woorden van Hebr. 12:1-3 maar op je inwerken:

"Daarom dan ook, alzo wij zo'n grote wolk der getuigen rondom ons hebben liggende,

laat ons afleggen alle last, en de zonde, die ons lichtelijk omringt, en laat ons met lijdzaamheid lopen de loopbaan, die ons voorgesteld is; ziende op de overste Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus, Die, voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en de schande veracht, en is gezeten aan de rechterhand van de troon van God. Want aanmerkt Deze, Die zulk een tegenspreken van de zondaren tegen Zich heeft verdragen, opdat gij niet verflauwt en bezwijkt in uw zielen."

Gespreksvragen

1. Waarom willen de meeste mensen niet op de goede weg naar de hemel komen?

Noem verschillende oorzaken van het gesloten blijven van het hart voor het Evangelie.

Hoe wordt "aktief verzet" gepleegd tegen de Evangelie-nodiging?

2. Op welke wijze is de Heere door middel van Zijn Woord bezig om zondaren voor Zijn dienst in te winnen?

(Zie hierbij: 2 Kor.3:15, Luk.4:18-19.)

Wanneer geeft iemand het verzet op en komt hij tot overgave aan Gods genade in Christus?

3. Wat kunnen we over Gods genadig handelen met zondaren leren van artikel 17 van de Nederlandse geloofsbelijdenis?

Waarom is dit onverdiende barmhartigheid?

Bespreek hierbij Gods opzoekende liefde tot Adam (in Gen.3:9) en vergelijk hiermee het voorbeeldverhaal "Een kleine dief opgesloten in een schuur".
(Zie je overeenkomsten en verschillen?)

4. Is het wel juist om het in het zoeken van Gods genade te hebben over "wagen... en winnen!"?

Wat kunnen we in dit verband leren van de geschiedenis van Esther en Ahasveros (in Esth.4 en 5).

Waar moet je het dan op wagen en wat moet je hierbij doen?
(Betrek hierbij Mal.3:10, 1 Kon.20:31, Jes.45:19+22.)

Op welke wijze spelen in de genoemde teksten in Maleachi en Jesaja Gods beloften een rol?

5. Wat stelt ons de Heere voor in de volgende tekstgedeelten:
Deut.11:26-32, Deut.30:1-20 en Joz.24:14-15?
Bespreek hierbij samen de zaken die in deze teksten
voor ons persoonlijk heil van belang zijn.

Hoe wordt je hierin voor de keus gesteld?
Is het zo dat je in "de aanbieding van het heil" altijd
wel moet kiezen?
Op welke wijze ben je hierin "Pro life" bezig?
En waarom moet je hierbij zeker niet vergeten
"S.O.S.-signalen" uit te zenden?

6. Hoe is het mogelijk om de Heere Jezus Christus als je
persoonlijke Verlosser aan te nemen, zoals Hij je in het
Evangelie wordt aangeboden?
(Onderzoek hierbij: Joh.1:1-14 en Joh.3:14-21+33-36.)

Op welke wijze moeten we Christus aanvaarden in ons leven
en werkelijk in Hem geloven tot ons eeuwig heil?
(Probeer dit eens te ontdekken in Joh.6:27-40.)

Heb je Christus al persoonlijk als Zaligmaker en Heere
aanvaard? Wil je er iets van vertellen?
Waarom is het nodig om Hem "Zaligmaker" en ook "Heere" te
laten zijn in je leven?
Wat betekent dit ten diepste?

Christus moet het in alles voor het zeggen hebben in ons
leven, omdat Hij de Heere, de Meester en de Koning is!
(Lees hierover maar eens de volgende teksten: Jes.9:5,
Jes.19:20, Jes.52:7, Mark.1:15, Joh.12:13-15, Joh.13:13,
Hand.10:36, 1 Kor.15:24-25.)

7. Wat betekent het om te geloven "in Christus alléén"?
Waar kun je het dan niet meer in zoeken en vinden?
(Betrek hierbij: Hand.4:12 en Hebr.11:6 - hoe je Hem
gelovig, ernstig, ijverig en toegewijd moet zoeken.)

Waarom is dit zo "radicaal"?
En wat vindt je hierbij dan van de oude geloofsterm:
"Ik heb alles verloren,
maar Jezus verkoren,
Wiens eigendom ik ben."

Bespreek in dit verband samen het geloofslied:
"Ik heb de vaste grond gevonden..."
Waarom is dit "een vaste grond"?

Waarin ligt dan het anker vast?
En waarop wordt dan gesteund en gebouwd?

Hoe komt het dat er mensen zijn die deze voorstelling van zaken maar "een licht geloof" vinden? Is dit zo?
Waarom wel of niet?

Wat kunnen we van de gelovige Israëliet van het Oude Testament leren, die zijn hand gelovig op het te offeren dier legde?
En wat moeten wij doen als we Hebr.12:1-3 erbij betrekken?

11. Een veilige schuilplaats

Lezen: Psalm 91

Wanneer ben je pas echt veilig? Als het kwaad je nooit meer kan treffen. Onze eeuwige veiligheid is gewaarborgd als we in de schuilplaats van de Allerhoogste zijn gezeten (zie in Ps.91:1). De Heere God is onze Schepper - Hij is de almachtige en eeuwige Heerser van hemel en aarde. Niemand is in staat om Gods almacht ook maar enigszins aan te tasten of te beperken. Al zijn aardse heersers nog zo vijandig en opstandig tegen God, ze zullen toch eeuwig het onderspit tegen Hem moeten delven. Je weet bij voorbaat al dat je het tegen de Heere verliest als je jezelf niet aan Hem onderwerpt. De satan en al de helse machten kunnen niets tegen de Heere en Zijn Koninkrijk uitrichten. Je bent dus alleen maar eeuwig veilig als je door genade deel mag uitmaken van Gods Koninkrijk. Als je eeuwig beschermd wil wezen, zoek dan naar een weg om binnen Gods Koninkrijk te komen... Je moet in dit leven al ingaan in het Koninkrijk van God, anders zal er geen eeuwige veiligheid voor je zijn. In het Evangelie komt het Koninkrijk van God tot ons - het wordt ons daarin verkondigd. Je moet in de concordantie de teksten bij de woorden "Koninkrijk", "Koninkrijk Gods, des Vaders en van Christus", en het "koninkrijk der hemelen" maar eens bestuderen. Christus predikte het Evangelie van het Koninkrijk Gods. Hij sprak in Galilea: "De tijd is vervuld, en het Koninkrijk Gods nabij gekomen; bekeert u, en gelooft het Evangelie." (Zie in Mark.1:14-15.)

Zo komt Gods Koninkrijk in de Heere Jezus Christus ook nog tot jou. Bekering en geloof zijn nodig om hierin binnen te gaan. Heb je de prediking van Christus al geloofd? Ben je al in de weg van bekering het Koninkrijk van God binnengegaan? Is de inhoud van Ps.91:1 berijmd al werkelijkheid voor je geworden:

"Hij, die op Gods bescherming wacht,
wordt door den hoogsten Koning
beveiligd in den duist'ren nacht,
beschaduwd in Gods woning.
Dies noem ik God, zo goed als groot
voor hen, die op Hem bouwen,
mijn Burg, mijn Toevlucht in den nood,
den God van mijn vertrouwen."

Als je gelovig bij de Heere mag schuilen, ben je beveiligd in de duistere nacht. Een zondaar heeft schuiling nodig, anders zal de toorn van God tegen de zonde hem voor eeuwig treffen. God is volmaakt rechtvaardig en Hij zal de schuldige geenszins onschuldig houden. Een ongelovige zondaar leeft onder de toorn van God. Volgens Gods rechtvaardige eis moet de zonde gestraft worden. Nu heeft de Heere Zelf in en door Zijn grote barmhartigheid in Christus een weg voor schuldige zondaren geopend om voor eeuwig behouden te kunnen worden. God heeft Zijn Zoon als een veilige Schuilplaats gegeven voor schuldige mensen. Daarom kunnen we alleen maar veilig zijn als we door het zaligmakende geloof schuilen achter het bloed en het plaatsvervangend offer van de Heere Jezus Christus. Dit is al duidelijk voorafgebeeld in het door God ingestelde Pascha voor de Israëlieten (zie en lees dit in Exodus 12:1-28).

Veilig achter het bloed

De HEERE sprak tot Mozes en Aäron in Egypte, inzake de instelling van het Pascha: "En zij (de Israëlieten) zullen van het bloed nemen, en strijken het aan de beide zijposten, en aan de bovendorpel, aan de huizen, in welke zij het eten zullen (Ex.12:7)." In vers 13 lezen we verder het woord van de HEERE: "En dat bloed zal ulieden tot een teken zijn aan de huizen, waarin gij zijt; wanneer Ik het bloed zie, zal Ik ulieden voorbijgaan; en er zal geen plaag onder ulieden ten verdere zijn, wanneer Ik Egypteland slaan zal." Mozes gaf deze boodschap door aan het volk en sprak tot hen: "Want de HEERE zal doorgaan, om de Egyptenaren te slaan; doch wanneer Hij het bloed zien zal aan de bovendorpel en aan de twee zijposten, zo zal de HEERE de deur voorbijgaan, en de verdere niet toelaten in uw huizen te komen om te slaan. Onderhoudt dan deze zaak, tot een inzetting voor u en voor uw kinderen, tot in eeuwigheid (Ex.12:23-24)." Het Pascha is overgegaan in het paasfeest. Het genoemde bloed, waarachter men veilig was, is duidelijk een voorafbeelding van het verzoenend bloed van Christus, zoals het onder meer is gestort op het kruishout van Golgotha. In het Engels lezen we in dat de HEERE in vers 13 verklaart: "And when I see the blood, I will pass over you..." "Pass over" kunnen we vertalen met "voorbijgaan, overslaan". Met "Passover" wordt in het Engels het Joodse paasfeest bedoeld - en ook het Paaslam (Christus). Gods wrekende gerechtigheid tegen de zonde gaat dus aan ons voorbij als we door het geloof mogen schuilen achter het bloed van de Heere Jezus Christus.

Stel je nu eens voor dat op die dag (voordat de verderfengel langs zou komen) er een Israëliet was die toen veel ernst maakte met allerlei godsdienstplichten. Vanaf de vroege morgen was hij ijverig bezig met het bidden en offeren. Steeds weer wierp hij een angstige blik op z'n oudste zoon. Hij was zó bang dat de HEERE geen genoegen zou nemen met z'n godsdienstige bezigheden, dat hij zich nog ernstiger in gebeden en smekingen op de vloer van z'n huis neerwierp. 's Avonds was hij er bijna uitgeput van, maar hij hield het vol... Intussen had hij z'n Joodse buurman met verbazing gadeslagen. Waarom was die man die dag zo bitter weinig bezig met het behoud van z'n oudste zoon?! Wat een onverschillige kerel! In de loop van de avond sprak de ijverige Jood z'n buurman hierover vermanend aan. Hij had niet gemerkt dat z'n buurman zich bezig had gehouden met ernstige gebeden en plichtplegingen, en de man moest zich daar maar eens diep schamen! De buurman bleef echter rustig onder de heftige berispingen en ernstige waarschuwingen. Aan het eind van de avond deed hij nog een kort gebed van 10 minuten, waarvan meer dan de helft nog uit "danken" bestond. Z'n ijverige buurman was op het laatst in z'n angst zelfs luidkeels gaan

smeken om het behoud van z'n zoon.

Het lijkt wel onvoorstelbaar, maar in dit verhaal is het zo dat de oudste zoon van de ijverige buurman toch stierf, terwijl de zoon van de buurman van het "10-minuten-(dank)gebed" gespaard bleef! Hoe is dat nu toch mogelijk?! Had die laatste buurman dan toch nog beter gebeden dan die ijverige? Was die ijverige dan niet oprecht en ernstig genoeg bezig geweest? Had hij misschien ook wat meer moeten danken? Nee, dat is allemaal niet de oorzaak van het grote onheil dat hem trof. Hij had één ding vergeten, terwijl die buurman dit wel had gedaan: hij had namelijk geen bloed aan de deurposten gestreken... Die verstandige en gehoorzame buurman hoefde niet zo krampachtig te bidden, maar kon rustig vertrouwen en danken, omdat hij had gedaan wat de HEERE had bevolen. Hij kon daarbij ook gelovig steunen op Gods belofte, dat Hij zijn deur zou voorbijgaan en er geen verderf in zijn huis zou komen. Achter het bloed wist hij zich veilig. Hij had gedaan wat de HEERE van hem vroeg, en dat was voor de HEERE en ook voor hem genoeg. Psalm 91 was op hem voor een belangrijk deel van toepassing (lees dit maar eens in de verzen 5-10). In vers 10 wordt gesteld: "U zal geen kwaad wedervaren, en geen plage zal uw tent naderen."

Ik hoop dat je de les in dit verhaaltje hebt begrepen. Ook voor ons is het juist belangrijk dat we "zien op het bloed" (en dan op het verzoenend bloed van Christus), want ook de Heere God ziet op dit bloed. Je moet leren zien op wat de Heere in Christus gedaan heeft voor zondaren als jou en niet op wat jij doet voor de Heere.

In Job 33:23-24 lezen we: "Is er dan bij hem een Gezant, een Uitlegger, één uit duizend, om de mens zijn rechte plicht te verkondigen; zo zal Hij hem genadig zijn, en zeggen: Verlos hem, dat hij in het verderf niet nederdale, Ik heb verzoening gevonden." Alleen in het offer en bloed van Christus is de verzoening te vinden. De Heere God accepteert ons alleen als onschuldig als we door het verzoenend bloed van Zijn Zoon tot Hem komen, want buiten Christus is de Heere "een verterend vuur, een ijverig God" (zie Deut.5:24), om de ongelovige zondaar te straffen. Je bent dus niet veilig als je niet in de door God aangewezen Schuilplaats bent (en dat is achter het bloed van Christus).

Veilige in een Rode Kruisauto

Ik zal weer een voorbeeld geven. In oorlogsgebieden is het Rode Kruis vaak aanwezig, om medische hulp te bieden. Terwijl de vijandelijke oorlogsvliegtuigen over het land vliegen, rijden de Rode Kruisauto's gewoon naar de plaatsen waar gewonden moeten worden geholpen. In een internationaal verdrag is vastgesteld dat men niet op Rode Kruisauto's of -gebouwen mag schieten. Ze moeten ongedeerd hun werk kunnen doen. Ze zijn neutraal. Je moet je eens indenken dat er tijdens de Tweede Wereldoorlog Rode Kruisauto's in Duitsland rondreden, terwijl de Engelse gevechtsvliegtuigen gewoon over deze auto's heen scheerden. Toch waren de Rode Kruissoldaten best wel veilig - als ze tenminste maar in hun duidelijk herkenbare auto's bleven. De Engelse piloten mochten hun Rode Kruisauto's niet aanvallen. Als een Rode Kruissoldaat op de koffie was bij een Duitse officier in zijn groene legerauto, dan verkeerde hij wel op een onveilige plaats. Stel je eens voor dat er toen een chauffeur van een Rode Kruisauto was die voor de afwisseling z'n auto maar eens met andere kleuren had geschilderd. Hij had er een paarse auto met een geel kruis van gemaakt, want die kleuren vond hij wel aardig. En jawel, de auto werd door een bom vanuit een Engels gevechtsvliegtuig getroffen. De Rode Kruissoldaat kwam hierbij om. Wat denk je, zal die Engelsman hiervoor worden gestraft? Ik denk het niet, want de auto bevond zich op vijandig gebied, op een terrein waarop hij bommen moest laten vallen, terwijl de auto

niet herkenbaar was als Rode Kruisauto. De chauffeur had zich onttrokken aan de voorrechten die aan het internationale verdrag voor hem waren verbonden. Hij hield zich niet aan de vastgestelde veiligheidsregels. Hij is daarom ook door eigen schuld omgekomen.

De geestelijke lessen in dit voorbeeld zullen je wel duidelijk zijn. De Rode Kruissoldaten hadden een veilige schuilplaats onder het rode kruis in hun witte auto, en zo is er voor ons ook een veilige schuilplaats onder de "bedekkende gerechtigheid" van het bloed van Christus, onder meer aan het kruis van Golgotha gestort. Als we onze eigen gekozen geestelijke regels volgen, waarin het werk van Christus niet wordt gezien, verkeren we in een onveilige positie. Je moet je slechts houden aan de door God vastgestelde "veiligheidsregels", anders is jouw veiligheid niet gewaarborgd. De Engelse piloten gingen de Rode Kruisauto's sparend voorbij. Het internationale verbond stond borg voor de veiligheid. De Heere zal naar Zijn verbond de schuilende gelovige ook sparen. Hij gaf een veilige Schuilplaats en geeft het geloof om daarin te schuilen.

Een onveilig spinnenweb

Is een spin eigenlijk wel zo veilig in z'n zelfgemaakte web? Als het mooi weer is en als veel insecten in z'n web verstrikt raken, dan lijkt het wel dat de spin een machtig netwerk heeft. Het beest heeft een gunstige positie ingenomen en breidt z'n netwerk steeds verder uit. Zelfs bijen en vlinders weet de grote spin wel in z'n greep te krijgen. De spartelende gevangenen worstelen dan nog wel om los te komen, maar raken daardoor steeds meer verstrikt in het weefsel. De spin windt er verder geen doekjes om, maar wikkelt ze netjes in z'n net. Het wordt dan wel een ingewikkelde maaltijd voor hem, maar met alle gemak weet de spin z'n buit uit te zuigen. Als hij de gesneuvelde prooi daarna als een baken in zee aan z'n netwerk laat hangen, loopt hij weer snel weg over z'n zelfgemaakte snelweg. Ja, de spin lijkt dan wel een veilig en machtig bestaan te hebben, daar tussen de takken van een struik. Het is een echte struikrover en z'n web is als een jachtgaren.

Een spinnenweb kan er ook wel heel mooi uitzien, bijvoorbeeld als er 's morgens vroeg dauw op ligt, maar in wezen komt het web mooier en sterker over dan dat het werkelijk is. Je kunt ook onder de indruk raken van snelheid waarmee de spin z'n web opzet en uitbreidt. Al gooi je het beest in de lucht, dan kan een spin zelfs nog wel kans zien om een draad uit te werpen, waaraan het dier kan zweven, zichzelf kan helpen, en zich in een redelijke positie kan herstellen. De spin kan dan weer spoedig een nieuw netwerk hebben opgezet. Het beest heeft het allemaal in eigen beheer... en kan het alleen wel af, blijkbaar zonder hulp van buitenaf. Kijk, als de zon schijnt en er voor de spin geen vuiltje aan de lucht is, dan kan het lijken dat het beest veilig is in z'n web. Maar is de spin in werkelijkheid wel zo veilig in het web dat hij uit z'n eigen ingewanden heeft voortgebracht? Pak er maar eens met je hand in... Je kunt het hele net met gemak in elkaar frommelen. Vervolgens kun je het helemaal stuk wrijven tussen je vingers. En als je blijft wrijven, blijft er praktisch niets over van het grote en indrukwekkende web. Tijdens een storm waait een spinnenweb gemakkelijke in flarden uit elkaar. En ook als het mooi weer is, kan het ineens zeer onveilig voor de spin in z'n web worden. Als er bijvoorbeeld een vogel neerstrijkt op een tak waaraan het web is bevestigd. In zo'n "doorzichtig" web valt de spin teveel op en kan een vogel het beest er gemakkelijk uitpikken. Wat kan een spin nu het beste doen als er vogel voor het web verschijnt? Je

weet het wel: zich zo snel mogelijk uit z'n web laten vallen... Als de spin over z'n web weg wil lopen, zit hij toch nog in de gevarezone, want zo'n vogel is snel genoeg om het lopende beest daaruit te pikken. Als het gevaarlijk wordt, blijkt een spinnenweb juist een zeer onveilige schuilplaats te zijn... Goed, de spin heeft zich snel laten vallen. De vogel is ook zó op de grond, maar nu heeft de vluchtende spin betere mogelijkheden. Het beest ziet kans om aan de vogel te ontsnappen door snel onder een grote steen te kruipen. Ja, nu heeft de spin een veilige schuilplaats gevonden! De steen is een voorwerp buiten hem en door eronder te vluchten ziet de spin kans om z'n leven te redden. Toen alles van het dier zelf tekort schoot, was er nog redding in een schuilplaats buiten hem.

Iemand die veilig denkt te zijn door z'n godsdienstig denken en handelen, terwijl hij geen werkelijke schuilplaats heeft gevonden in de Heere Jezus Christus, houdt zich vast aan doorzichtige gedachtespinnels. Een huichelaar lijkt op een spin zonder externe Schuilplaats. Alles wat hij heeft, dat heeft hij uit zichzelf voortgebracht. Hij heeft slechts een interne schuilplaats opgezet en uitgebouwd. Het kan een groot godsdienstig netwerk zijn geworden, dat wel indrukwekkend bij anderen kan overkomen, maar wat bij doortastend onderzoek zo wordt stukgewreven.

Op godsdienstig gebied zijn er onder meer mensen die zich tevreden stellen met een "eigengerechtigheid" (die ze uit zichzelf hebben opgezet) en gelovigen die een "vreemde gerechtigheid" (namelijk de gerechtigheid van Christus) hebben ontvangen. Vroeger of later zal het zelfgemaakte "godsdienstige web" van een eigengerechtig of wettisch mens toch moeten bezwijken, zoals het web van een spin. Eigenwillige godsdienst is niet bestand tegen zware stormen en moeilijke tijden. Let hier op! We hebben een betere Schuilplaats nodig - een toevluchtsoord buiten onszelf in Christus. Zoek daarom geen rust totdat je werkelijk mag rusten op het offer en werk van de Heere Jezus Christus!

SCHUIL ACHTER EEN VEILIG SCHILD!

Aan het eind van de Tweede Wereldoorlog heeft Amerika atombommen laten gooien op de Japanse steden Hiroshima en Nagasaki. Zeer veel mensen zijn daar toen omgekomen. Toch zijn daar mensen geweest die het hebben overleefd. Ik heb vernomen dat iemand onder een dikke, goed geïsoleerde muur een schuilplaats had. Deze muur hield de hitte en zelfs de radioactieve straling voor hem afdoende tegen. Overall om hem heen waren de mensen omgekomen. We moeten de toorn van God tegen de zonde ook zien als een verterend vuur. Onverzoende zondaren staan bloot aan de zondestraffende straling van Gods toorn. Zondaren hebben daarom een schild nodig tegen de wrekende gerechtigheid van de Heere God, anders zullen zij de ondraaglijke toorn eeuwig moeten dragen in de hel. Dit is een verschrikkelijke werkelijkheid! Let er op: de Heere moet in Zijn rechtvaardigheid de zonde straffen... In Jes.33:13 spreekt de Heere: "Hoor gijlieden, die verre zijt, wat Ik gedaan heb; en gijlieden, die nabij zijt, bekent Mijn macht!" Als iemand in z'n zonden door wil blijven leven, moet hij wel bedenken dat hij de volle toorn van God tegen zijn zonden zelf zal moeten dragen... Dit zal ondraaglijk zijn, maar het zal toch eeuwig gedragen moeten worden. Mocht het besef van een dreigende ondergang en eeuwige straf vele hardnekkige zondaars toch aangrijpen, zodat ze alsnog de toevlucht zullen nemen tot de zonde-overnemende Borg, Jezus Christus. Er zijn er geweest die Gods strenge macht ten opzichte van onverzoende zondaren hebben beseft. We lezen hiervan in Jes.33:14: "De zondaren te Sion zijn verschrikt; beving heeft de huichelaren aangegrepen; zij zeggen: Wie is er onder ons, die bij een verterend vuur wonen kan?"

Wie is er onder ons, die bij een eeuwige gloed wonen kan." We hebben een Schild nodig, die Gods toorn over onze zonden, wil opvangen. De vurige stralen van Gods wrekende gerechtigheid en ongedeelde toorn tegen de zonde zijn in volle hevigheid op Golgotha op Zijn Zoon neergedaald.

Omdat Christus in Zijn grote liefde tot verloren zondaren Zich voor hen heeft willen opofferen aan het kruis en voor hen de straf heeft gedragen tot in de bittere dood, is er nu in Hem een Schild tegen de vurige stralen van Gods wrekende gerechtigheid. De oproep en woorden in Ps.2:11-12 kunnen in dit verband hier goed bij worden aangehaald: "Dient de HEERE met vreze, en verheugt u met beving. Kust de Zoon, opdat Hij niet toorne, en gij op de weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zou ontbranden. Welgelukzalig zijn alleen, die op Hem betrouwen."

Gods gerechtigheid is een volmaakte gerechtigheid (de Heere kan van Zijn recht geen afstand doen), maar Gods liefde tot Zijn van Hem afgevallen schepsel is ook een volmaakte liefde. Al Gods deugden zijn volmaakte deugden. De Heere komt nu nog tot ons met Zijn reddend Evangelie. De Heere moet de zonden straffen, maar Hij wil in het Evangelie de zondaar redden. Dit komt wel uit in het feit dat Hij Zelf zo'n groot offer heeft willen brengen, in het zenden en laten lijden en sterven van Zijn Zoon... en dat voor schuldige zondaren! De Heere God geeft ons duidelijk te kennen in Ezech.18:23+31-32: "Zou Ik enigszins lust hebben aan de dood van de goddelozen, spreekt de Heere HEERE; is het niet, als hij zich bekeert van zijn wegen, dat hij leve? Werpt van u weg al uw overtredingen, waardoor gij overtreden hebt, en maakt u een nieuw hart en een nieuwe geest; want waarom zoudt gij sterven, o huis Israëls? Want Ik heb geen lust aan de dood des stervenden, spreekt de Heere HEERE; daarom bekeert u en leeft." In deze woorden komt duidelijk uit dat Hij ons behoud zoekt in Zijn Woord tot ons. Hij vraagt echter wel geloofsgehoorzaamheid en bekering van ons! Hij wil dat wij gelovig gebruik leren maken van het door Hem gegeven Middel tot zaligheid, namelijk van de Heere Jezus Christus. Neem Gods liefdevolle nodigheden toch ter harte, als je nog niet in het geloof tot Christus de toevlucht hebt genomen!

Zie toch wat de Heere van ons verlangt... zie toch dat Hij er bij allen die Zijn Evangelie vernemen er op aandringt om zich door Hem te laten redden! Hij heeft het liefste wat Hij had voor ons opgeofferd, en zullen wij Hem daartegenover dan niet ons hart en leven geven?! Gods boodschap tot zondaren, zoals wij zijn, vinden we zo kernachtig en duidelijk vertolkt in Joh.3:16-18+36: "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden. Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in de Naam van de eniggeboren Zoon van God. Die in de Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die de Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem." Christus is door God als een schild voor ons gegeven, en de Heere wil dat wij achter dit Schild schuilen, zodat de vurige en verdoemende pijlen van Gods rechtvaardigheid ons niet eeuwig zullen pijnigen. De Heere Jezus heeft de volle laag van Gods toorn tegen de zonde op Zich gekregen, zodat Hij daaronder bezweek en stierf; maar Hij heeft de dood overwonnen! En zo heeft Hij de weg tot het eeuwige leven voor ons geopend...

Een bosbrand in Afrika

In Afrika regent het in bepaalde gebieden zeer weinig. Soms kunnen de tijden van droogte zó lang aanhouden, dat de bodem vrijwel is uitgedroogd en de begroeiing

verdord. We gaan in onze gedachten naar zo'n gebied toe. Daar bij een negerdorp is in de wijde omgeving in de natuur geen water meer te vinden. Regelmatig wordt het water in tankwagens aangevoerd. Niet ver van dit dorp verwijderd, breekt er ineens een bosbrand uit... O, wat verschrikkelijk! En dan geen water te vinden om de brand te kunnen blussen! Het vuur verspreidt zich met enorme snelheid. Alles is ook zo droog. Er is geen houden meer aan. Het vuur rukt op naar het negerdorp. De lemen hutten zijn voor een groot deel verwerkt met stro, droge bladeren en hout. Vooral het bladerdak is zeer brandgevaarlijk. Rondom het dorp is een uitgedroogde cirkel van gras, lage beplanting en af en toe wat verdorde bomen. Het bericht van de brand bereikt ons. Snel stappen we in een vliegtuigje, dat ons zal brengen naar de plaats van het onheil. Onderweg horen we door de radio dat het vuur het bewuste dorp al is gepasseerd. O, wat erg! Zou het hele dorp door de brand zijn verwoest? En dan die arme negers... zouden die deze vuurzee hebben kunnen ontwijken? Je zult wellicht voor het dorp het ergste vrezen en denken dat de negers zich misschien nog door een snelle vlucht tijdig hebben kunnen redden. Het vliegtuig cirkelt nu boven de zwartgeblakerde vlakke. We komen in de buurt van het dorp, en... wat schetst onze verbazing: alles om het dorp heen is verbrand en zwart, maar het dorp ligt daar totaal onbeschadigd middenin! Dit is onvoorstelbaar... Hoe is dit nu toch mogelijk? Als we nog dichterbij komen, zien we de negers al naar ons zwaaien. Hoe hebben die mensen dat toch voor elkaar gekregen? Is er een groot wonder gebeurd? Zo te zien hebben ze in ieder geval geen water gebruikt of kunnen gebruiken. Wat denk je, hoe hebben ze het dorp en hun eigen leven kunnen sparen?

Misschien heb je al een idee... Het grote geheim is: Waar het vuur al geweest is, kan het niet meer komen! Wat hebben die negers gedaan? Ze hadden natuurlijk niet zoveel tijd - het moest allemaal snel gebeuren, want het vuur rukte snel op naar het dorp. Gauw hebben ze met man en macht een greppel gegraven, en van het zand uit deze greppel hebben ze een kleine zandwal om het dorp aangelegd. Aan de buitenkant van deze zandgordel (met kleine wal en greppel) hebben ze vervolgens het verdroogde gras zelf met vuur aangestoken. In het begin was het vuur nog niet zo groot. Het kon niet de richting van het dorp uit, want daar was natuurlijk de aangelegde zandbarrière. Het vuur verspreidde zich dus snel van het dorp vandaan en werd steeds heviger, maar de afstand was toen al zo groot dat de vonken het dorp niet meer konden bereiken. Op deze manier was er al een verbrandde strook van zo'n 300 meter rondom het dorp ontstaan, toen de grote bosbrand het zelf aangestoken vuur bereikte. Daar kon het vuur niet meer verder, dus verspreidde het zich naar andere richtingen.

Ik wil de volgende geestelijke les uit dit voorbeeldverhaal halen: Waar het vuur van Gods toorn tegen de zonde al is geweest, daar komt het niet meer. Dus, als de Heere God de zonden van een zondaar al heeft gestraft in Zijn volkomen onschuldige Zoon, dan wordt deze zondaar niet meer gestraft. Hij kan ook niet meer gestraft worden, want God is rechtvaardig en straft ook rechtvaardig. Hij heeft vastgesteld dat de zonde met de dood moet worden gestraft. Christus is de "doodstraf" ondergaan - Hij onschuldig voor schuldigen!

Als iemand in Amerika ter dood wordt veroordeeld, en dat dit vonnis moet worden uitgevoerd door middel van de elektrische stoel, dan wordt de veroordeelde op een bepaalde tijd op deze stoel geplaatst. De vastgestelde stroom wordt op hem losgelaten, maar... hij overleeft het! Op de één of andere manier is z'n conditie zo goed, dat hij zelfs weer behoorlijk herstelt. Stel je voor dat deze man een viervoudig moordenaar is. Moet deze persoon dan niet meer gestraft worden? Je kunt hem toch niet zomaar in vrijheid stellen... zo'n gevaarlijke crimineel! Ja, volgens de wet is hij dan een vrij man,

want hij heeft z'n rechterlijk vastgestelde straf ondergaan.

Veilig door het offer

De toorn van God is uitgeblust in het offer van de Heere Jezus Christus, en je bent voor eeuwig veilig als je mag schuilen achter het offer en verzoenend werk van Christus. De Heere nodigt ons ook ernstig en welmenend uit in Zijn Woord om de toorn Gods te ontvlieden en te geloven in Gods eniggeboren Zoon, de Heere Jezus. Ik heb dit al aangehaald in Joh.3:16-18+36. In vers 36 zien we dat de toorn van God op iemand blijft, die niet in de Zoon gelooft en Hem ongehoorzaam is. De Heere roept ons in Zijn Woord op tot geloofsgehoorzaamheid! Hij doet dit omdat Hij ons behoud zoekt. De Heere Jezus was zelfs met ontferming bewogen over de Hem vijandige Joden, die Hem (toen nog alleen) met woorden bestreden. Hij gaf hen te kennen: "En gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het leven moogt hebben (Joh.5:40)." Ook tot ons getuigt Christus met aandrang: "Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die Mijn woord hoort, en gelooft Hem, Die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven, en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven (Joh.5:24)." Door het geloof kom je binnen de veilige cirkel van de verzoening door Christus; en op het moment dat je werkelijk de toevlucht mag nemen tot de veiligheid in Christus, ben je uit de dood overgegaan in het leven. Dan mag je in Christus voor God rechtvaardig zijn en zul je niet in de verdoemenis komen.

Het reinigend bloed

Lezen: Hebreëen 9:11-28

Achter het bloed van Christus is er een veilige schuilplaats tegen de rechtvaardige toorn van God tegen de zonde; als je daarachter mag schuilen, ben je rechtvaardig voor God. Je moet echter ook (meer en meer) verlost worden van de macht en de smet van de zonde in je leven. In Rom.7:13-26 heeft Paulus het over z'n inwendige strijd met betrekking tot de (overgebleven) macht en werkingen van de zonde in z'n leven.

Een opstandige bevolkingsgroep in een bepaald land kan dan wel onder het gezag staan van de officieel aangestelde landsregering, maar toch steeds weer moeilijkheden en grote spanningen veroorzaken. Zo'n opstandige bevolkingsgroep kan het land dan nog behoorlijk veel last bezorgen door bomaanslagen, vechtpartijen en wraakacties. Deze mensen zoeken steeds weer naar zelfstandigheid en vrijheid. Zij willen niet buigen onder het aangestelde bewind. Zo heb je dat bijvoorbeeld bij de Basken in Spanje en de Koerden in Turkije en Irak. In het leven van een wedergeboren christen is er ook nog de "oude mens", die zich steeds maar niet wil onderwerpen aan de macht van Christus. Aan de andere kant wil de "nieuwe mens" in het leven van de gelovige de Heere wel in oprechtheid dienen. De "oude mens" blijft maar zonden produceren en moet daarom door het geloof bestreden en ten onder gehouden worden. Dit kunnen we niet in eigen kracht, en als we dit toch proberen, zijn we op een moedeloosmakende wettische wijze bezig. In het bloed en het werk van Christus is ook de kracht om de overgebleven en aanklevende zonden ten onder te brengen en te kruisigen. Het bloed van Christus is ook gegeven om de gelovigen steeds weer van (nieuwe) zonden te reinigen. We lezen van de Zaligmaker Jezus Christus in Titus 2:14: "Die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken." Als je mag geloven, voel je het wel aan dat je Zijn reinigende kracht en reinigend bloed steeds weer

opnieuw nodig hebt. Welke waarde heeft het reinigend bloed van Christus voor je? Als het je álles waard is, bóven alles, dan heeft er al een reiniging van Hogerhand bij je plaatsgevonden. Dan mag je het volgende lied met alle vrijmoedigheid meezingen (het vertaalde lied van Michael Christ):

"Heer, Uw bloed dat reinigt mij,
doet mij leven en maakt mij vrij.
Heer, Uw bloed dat nam mijn plaats
in het offer dat U bracht.
En U wast mij witter dan de sneeuw,
dan de sneeuw.
Mijn Jezus, Gods Lam
voor mij geslacht."

Om ons te genezen

In het Oude Testament werden steeds weer opnieuw offers gebracht om de vele zonden te verzoenen. Men bracht veel offers voor veel zonden. Het bloed bleef maar stromen, omdat de zonden bleven stromen... De Israëlieten stonden toen nog onder de bediening van de (ceremoniële) wet, en de wet blijft maar eisen, terwijl men steeds maar niet genoeg kon opbrengen om blijvend aan de rechtvaardige eisen van de wet te voldoen.

We lezen hierover in Hebr.10:11: "En een iegelijk priester stond wel alle dagen dienende, en dezelfde slachtofferen dikmaals offerende, die de zonden nimmermeer kunnen wegnemen." Ik zal proberen het in een voorbeeld wat duidelijker te maken. Het kan zijn dat er een ernstig ongeluk gebeurt. Een jongen wordt met z'n brommer aangereden door een auto. Z'n been wordt afgerukt... Gelukkig is de ziekenauto snel aanwezig met een voorraad bloed. De jongen heeft al veel bloed verloren. Er wordt direct bloed toegediend. Het bloed blijft echter volop uit de wond stromen. Men kan nu wel alleen maar bloed blijven geven, maar dit is natuurlijk geen afdoende oplossing. De wond moet worden gedicht, want deze opening is de oorzaak van het bloedverlies. Zo konden de offers van het Oude Testament de door de mens geslagen wond, waaruit de zonden bleven vloeien, niet afdoende genezen. En zo kunnen wettische werken ons ook niet genezen. Van Christus wordt ons geleerd in Hebr.10:14: "Want met één offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen, die geheiligd worden." Hij heeft Zichzelf willen laten verwonden en de door de mens geslagen wond in het paradijs op Golgotha gedicht door Zijn offer. Omdat wij ons in onze afval van God, onze Schepper, moedwillig hebben afgescheurd, is er bij ons een wond (die de dood werkt) ontstaan. Wij kunnen deze wond door onze werken en offers niet meer genezen, maar de Heere wel. Daartoe heeft God Zijn Zoon gegeven, willen verwonden en om onze zonden de doodstraf laten ondergaan.

We lezen van de Heere Jezus Christus in Jes.53:5: "Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden."

Een middel tegen het zondevirus

Een virus is een smetstof, een ultramicroscopische ziekteverwekker. Volgens het handwoordenboek van Van Dale is een ultramicroscop is een microscoop die door bijzondere belichting de uiterst mogelijke vergroting geeft. Een virus is dus zo klein dat

deze slechts door een ultramicroscop is waar te nemen. Je kunt nu wel begrijpen dat een virus een gevaarlijke en moeilijk grijpbare ziekteverwekker is. Zo'n virus lijkt eigenlijk veel op de zonde, vooral ook als je ziet wat zo'n besmettelijke virus kan uitrichten. De zonde is zeer besmettelijk. Voor je het weet ben je al tot een bepaalde zonde verleid. Het is zelfs zo dat deze zondevirus bij onze geboorte al in ons aanwezig is. David geeft ons te kennen in Ps.51:7: "Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, en in zonde heeft mij mijn moeder ontvangen." We worden geen zondaar omdat we zondigen, maar omdat we zondig zijn, zondigen we. Iemand wordt geen dief omdat hij steelt, maar omdat iemand een dief is, steelt hij. Zo moeten we het zien. We moeten dus verlost en bevrijd worden van het zondevirus in ons. Als dit virus niet wordt bestreden, breidt het zich steeds verder uit. Vanuit onszelf hebben we niet genoeg antistof om een virus afdoende te bestrijden. We hebben daarom een geneesmiddel van buitenaf nodig. Alleen het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt ons van alle zonde (zie in 1 Joh.1:7).

Tegenwoordig heb je ook een computervirus. Op de één of andere manier is deze virus de computerwereld ingebracht. De persoon die dit op zijn of haar geweten heeft, heeft al heel wat schade aangericht. Een virus kan onnavolgbaar snel in je computer komen, bijvoorbeeld doordat je er een geleende diskette in doet en er even op kijkt. En zo komt het virus op je harde schijf en kan het z'n verwoestend werk gaan beginnen. Zo'n virus kan al je goede programma's beschadigen en kapotmaken. Alles wat je aan positiefs hebt opgebouwd, kan dan in korte tijd zijn vernield. Ja, zo gaat het toch ook met de zonde... Iemand kan in een periode van 20 jaar een enorm goede reputatie hebben opgebouwd, die door één zonde kan worden verwoest. Een gerespecteerd prediker kan door één openbare zonde alle respect verliezen. Er zijn echter ook virussen die in een langzamer tempo hun verwoestend werk verrichten. In ieder geval moet zo'n virus in je computer worden opgespoord en uitgeschakeld. Je hebt daarom een virusscanner nodig. Wat doet zo'n scanner? Als je een virusscanner-diskette op je computerprogramma's loslaat, neemt deze eerst je bestanden door, om te kijken waar er een virus zit. Virussen worden dus eerst door de scanner ontdekt. Je kunt er natuurlijk van schrikken als er één wordt opgemerkt of als er zelfs meerderen worden ontdekt. Maar, wees blij, want dit hoort eigenlijk al bij het genezingsproces. Een ziekte moet toch eerst aan het licht komen (geanalyseerd worden). Na een goede analyse kan de arts de juiste medicijnen voorschrijven en een goede behandeling geven. Wat kan een virusscanner daarna in je computer doen? Deze kan de ontdekte virus(sen) vervolgens onschadelijk maken. Een goede scanner vernietigt de aanwezige virus(sen). En omdat er via een diskette van een ander weer opnieuw een virus in je computerprogramma's kan komen, is het belangrijk om dan ook weer opnieuw tijdig te "scannen". Zo hebben we op geestelijk gebied ook ontdekkend licht vanuit Gods Woord nodig, zodat onze zonden aan het licht komen, en we er last van krijgen. De behoefte moet bij ons ontstaan om van onze zondevirussen verlost en bevrijd te mogen worden.

Het "zondevirus" moet in ons leven onschadelijk wordt gemaakt - tot dat doel worden onze zonden en zondigheid aan het licht gebracht. We hebben een Middel van buitenaf nodig, zoals er ook een virusscanner-diskette nodig is als er een virus in je computer zit. Zoals al is aangehaald, reinigt alleen het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, ons van alle zonde. De diskette moet in een diskettestation in je computer worden gestopt, anders kan deze het "herstellende en genezende" werk niet verrichten. Door het geloof wordt Gods genade in het hart ontvangen. Het geloof is weliswaar een gave, die de Heere ook in het hart wil werken. Kom dan maar tot Hem om alles wat je ontbreekt te

mogen ontvangen. Denk maar eens goed na over de woorden in Ps.81:12 berijmd. Het is één van de eerste psalmen die kleine kinderen uit hun hoofd leren. In de onberijmd tekst (Ps.81:11) lezen we dat de Heere sprak tot Israël: "Doe uw mond wijd open, en Ik zal hem vervullen." In vers 12 berijmd luidt het:

"Opent uwen mond;
eist van Mij vrijmoedig,
op Mijn trouwverbond;
al wat u ontbreekt,
schenk Ik, zo gij 't smeekt,
mild en overvloedig."

Ga op de goede weg...

Lezen: Hebreëen 10:19-39

Misschien weet je nog niet wat je moet doen om behouden te worden. Het kan zijn dat je de weg nog niet duidelijk is. Er zijn geestelijke zaken die ik je niet goed genoeg kan uitleggen, namelijk de zaken die je zelf moet beleven. Een ziek persoon kan een nieuw medicijn hebben ingenomen. Naast hem in het ziekenhuis ligt een patiënt die dezelfde ziekte heeft. Deze man ziet dat de het medicijn bij de ander een enorm gunstige uitwerking heeft, ja, zelfs binnen een dag de genezing heeft bewerkt! Hoe kan nu de genezen persoon de andere zieke het beste duidelijk maken hoe die medicijn werkt? Hij kan er het beste op aandringen om er voor te zorgen dit medicijn ook te verkrijgen en het dan zelf ook in te nemen. Hij moet daarvoor naar de arts, die het medicijn heeft gegeven. De genezen persoon wijst de zieke echter wel de weg naar deze arts. Hij legt hem uit waar hij te vinden is en hoe hij hem het medicijn moet vragen. Daarbij laat hij de zieke ook weten dat het een goede arts is, die heeft gezegd bereid te zijn het medicijn te geven aan zieke mensen, die hem er op de aangegeven wijze om vragen. Zo moet je ook tot de hemelse Geneesheer gaan.

Ga dan maar op weg... Ga in de weg die je in Gods Woord wordt voorgesteld. Kom tot de Heere in Zijn weg. Als je zó mag komen, dan zul je toch niet tevergeefs komen? De Heere nodigt in Jes.55:3 allen die dit vernemen: "Neigt uw oor, en komt tot Mij, hoort, en uw ziel zal leven; want Ik zal met u een eeuwig verbond maken, en u geven de gewisse weldadigheden van David."

Wees een leerling, een discipel van de Heere, door Hem volledig te gehoorzamen. Doe maar wat Hij je gebiedt. Luister maar heilbegerig naar Zijn hemels onderwijs. Ja, wees ook jij een discipel, iemand die het zelf niet weet, die (nog) alles moet leren... maar, die ook bereid is óm te leren!

Thomas wist ook de weg niet, maar de Heere Jezus zei tot hem (in Joh.14:6): "Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot de Vader, dan door Mij." Er is ook een weg in Gods Woord voor jou - het is het aloude pad naar het hemelse Jeruzalem, waarop al veel zondaars zijn gegaan. Neem dan maar ter harte wat we lezen in Jer.6:16: "Zo zegt de HEERE: Staat op de wegen, en ziet toe, en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg zij, en wandelt daarin; zo zult gij rust vinden voor uw ziel..."

Gespreksvragen

1. Waarom heeft Christus het in het Evangelie over "het nabij gekomen Koninkrijk van God"?
(Zie dit in Mark.1:14-15; vergelijk: Luk.10:9+11 en het Koninkrijk der hemelen: Matth.3:2.)

In een concordantie kun je bij de woorden "Koninkrijk", het "Koninkrijk Gods, des Vaders en van Christus" en het "Koninkrijk der hemelen" een aantal teksten bestuderen en vergelijken, die ons het nodige over dit levensbelangrijke onderwerp leren. Dit is een bijbelstudie apart!...

Hoe kunnen we in "het Koninkrijk van God" of "het Koninkrijk der hemelen" binnenkomen?
(Je kunt hierbij gebruik maken van genoemde bijbelteksten, de concordantie of verwijsteksten.)

2. Op welke wijze kan het Koninkrijk van God voor zondaren een veilige schuilplaats worden? (Zie in Ps.91 en vs.1 ber.)

De Israëlieten in Egypte hadden een veilige schuilplaats achter het bloed.
Bespreek deze geschiedenis uit Exodus 12.
Denk samen ook eens na over de tekst bij het kopje "VEILIG ACHTER HET BLOED", met daarbij de betekenis van het Engelse woord "Passover".

Waarom let de Heere God in Zijn "recht en genade" alleen maar op het bloed, zoals we dit lezen in Ex.12:13+23?
Wat betekent dit voor ons?
Betrek hierbij het voorbeeld "Veilig in een Rode Kruisauto".

3. Denk samen eens na over het vergelijkend verhaaltje "Een onveilig spinnenweb".
Naar aanleiding van dit voorbeeld wil ik je vragen, wat het verschil is tussen een "interne" en een "externe" schuilplaats.
En waarin ligt op geestelijk gebied het verschil tussen een "eigengerechtigheid" en een goede "vreemde gerechtigheid"?
Hoe raakt iemand verstrikt in een onveilig "godsdienstig web"? Waardoor kan hij eruit worden bevrijd?
En hoe kun je weten dat je op een verkeerde "world wide webside" zit?

4. Voor wie is de Heere God "een verterend vuur"? (Jes.33:14.)

Waarom laat Hij dit vuur niet ontbranden als Hij tot zondaren komt in Zijn Woord? (Zie hierbij: Ps.2:11-12 en Ezech.18:23+31-32.)

Hoe kan dit verterende vuur voor ons tot een veilige schuilplaats worden? Betrek hierbij het voorbeeld van "een bosbrand in Afrika". Wat is het grote geheim?

5. Hoe kom je binnen de veilige lichtcirkel van de verzoening door Christus? (Zie: Joh.3:16-18+36 en Joh.5:24.)

Waarom ben je veilig op de plaats waar de lichtbundel van Gods licht en liefde door Christus schijnt?

Betrek hier eens bij: Mal.4:1-2. Denk hierbij eens na over de Heere Jezus Christus als "de Zon der gerechtigheid".

Het zon in de natuur geeft licht en warmte.

Hoe is dit in het geestelijke contact met "de Zon der gerechtigheid"?

Weet je persoonlijk iets van de inhoud van de zin:

"Heer, Uw licht en Uw liefde schijnen"

(van het bekende lied van G. Kendrick)?

Hoe kun je dit ervaren in je hart?

6. Een lichtbundel van "Geestelijk Licht" ontdekt ook

zonden en onreinheden in je leven.

Hoe is er door het bloed en offer van Christus genezing en reiniging? (Zie: Jes.53:5.)

Als je in deze Lichtbundel mag staan, zul je blijvend behoefte hebben aan het reinigend bloed van Christus.

Waarom is dit zo? (Betrek hierbij: Rom.7:13-26, Tit.2:14, Hebr.9:14.)

Wat kunnen we in dit verband leren van het voorbeeld van "de virusscanner en het zondevirus".

Denk in dit verband eens samen na over het lied van

Michael Christ: "Heer, Uw bloed dat reinigt mij..."

Waarom is het zo bevrijdend onder dit ontdekkende Licht?

(Denk hierbij samen na over: 1 Joh.1:5-7.)

7. Op de goede weg komen is "komen tot het Licht"...

De Heere Jezus leert en nodigt in Joh.8:12: "Ik ben het Licht der wereld; die Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben."

Bestudeer hierbij de volgende teksten: Joh.12:46-48,
Joh.12:35-36, Joh.3:19-21, Matth.4:16-17, Jes.60:1-2,
Ps.36:10, Ps.112:4.

Op de goede weg gaan is "wandelen in het licht"...
Echte discipelen zijn leerlingen en volgelingen van
de Heere Jezus Christus, het Licht der wereld.
In de Bijbel wordt ons geleerd hoe wij moeten wandelen in
het licht. Onderzoek dit zelf maar in Gods Woord. Ik geef
je hiertoe de volgende tekstgedeelten door: Jer.6:16,
1 Joh.2:1-17, Kolos.2:6-7, 1 Thess.5 en Ef.5:1-21.